உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாதவூரடிகள்புராணம்

(o)

காப்பு.

பவளமால் வரையி னிலவெறிப் பதுபோற்
பரந்தநீற றழகுபச் சுடம்பிற்
றிவளமா துடனின ருடிய பரமன்
சிறுவனைப் பாரதப் பெரும்போர்
தவளமா மருப்பொன் றொடிதததொரு கரத்திற்
றரிததுயா கிரிபபுறத தெழுதுங்
கவளமா களிற்றின் றிருமுகம படைத்த
கடவுளை யினைந்துகை தொழுவாம்.

பாயிரம்.

—:o—

சபாபதி.

வேறு.

இந்தரு மடந்தையொ டியைந்துயி ருடம்புபோல்
விதம்படு லகங்களின் விரிந்தொளி விளங்குவார்
மதங்கமொடு தந்துபி வளஙகெழ முழங்கவே
சிதம்பர நடம்பயில் செழுங்கழ லிறைஞ்சுவாம். (க)

சிவகாமியம்மை.

ஆடக சிதம்பர வணங்குமை யணங்கிலா
நாடக னனந்தசுக நன்குபுனை பந்திரு
ளோடக மணம்பொருவ வெங்கணு மியைந்துளாள்
பாடக மிலங்குசிறு பங்கய மிறைஞ்சுவாம். (உ)

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

தூங்கமத கும்பவுயர் தும்பிமுகா தம்பிசா
தங்குணெஞ்சி ழஞ்சிறு சதங்கைகள் புலம்பவே
மங்கையுமை கண்குளிர வந்துலவு கின்றதா
ளங்கமலா கொண்டுமிகு மன்புட னிறைஞ்சுவாம். (௩)

நால்வரலாறு.

தென்பொதிய மாமுனி சிறக்கவரு ளெண்ணெண்
ணின்பவிளை யாடல தெனுங்கடலு ளூயேன
மின்பயிலு மாமதுரை மேவுதமிழ மாறன்
றுன்பமற நல்குகதை சொலலலுறு கின்றேன். (௪)

அற்புத னிருந்தருள் பெருந்துறை யடைந்தே
சிற்பர முணர்ந்துதிரு வாசக முரைப்பா
முற்பக லருந்தவ முயன்றுபெறு மன்பா
லுறபவ மொழிந்தமை மொழிந்திட ரொழிப்பாம். (௫)

அவையடக்கம்.

கொண்டலன கண்டனருள் கொண்டுதமிழ் பாடித்
தொண்டுபடு மன்பாசெயல் சொன்னெறி தன்னால்
வண்டமிழ தெரிந்தவாகள மறறெனுரை குறற
முண்டெனினு நன்கிதென வுள்ளுவாக ளெள்ளார். (௬)

நூற்பயன்.

இந்தவள நற்கதை யியம்பினர் நயந்தே
சிந்தையி னினைப்பவர் செவிப்புல நிறைப்போர்
புந்திமகி ழப்புவி புரப்பருடல் விட்டா
லந்தவுல கத்தினி லரன்சபையில் வாழவார். (௭)

பாயிரமுற்றிற்று.

மந்திரிச்சருக்கம்.

—(*)—

முக்கணொரு நான்குபுய வைந்துமுக முன்னோன்
சொக்கனரு ளன்மைபெறு தொன்மைதிகழ் நன்னா
ட்க்கடு விடத்தையர னுக்கருள்வ தென்றே
மைக்கடலில் வைகலொழி வைகைவள நாடு. (௧)

நீண்டகயி லைக்கிறை நிகழ்த்தவரு ளாலே
பூண்டமுனி மெய்த்தமிழ் புகன்றதிரு நாடு
மூண்டபகை செற்றுலக முற்றுமர சாளும்
பாண்டிய னலங்குலவு பாண்டிவள நாடு. (௨)

வேறு.

மேவுமூர் வளம்பலவு மிருந்துளநா டதனினலம்
பாவுமூர் பழமறைதே ரந்தணர்கள் பயின்றுளவூர்
தாவுமூர் விடையேறி தங்கியவூ ரங்குறையுந்
தேவரூ ரினுமேன்மை சிறந்ததிரு வாதவூர். (௩)

அந்நகரின் மறையோரி லருள்புனைமாத் தியர்குலத்திற்
றன்னிகரில் சைவநெறி தலைவனவன் றனித்தேவி
பின்னையா டிருவயிற்றின மென்கொடிபங் கினனருளாற்
றென்னவன்செங் கோன்முதல்வர் திருவவதா ரஞ்செய்தார். (௪)

வேறு.

பொய்மையா முலகின்மாயப் பொங்கிரு ளகலவன்னோர்
தம்மையாழ் நரகிற்றள்ளுஞ் சமயதா ரகைமழுங்க
வெம்மையா ளுடையானன்ப ரிதயதா மரைக ளெல்லாஞ்
செம்மையாய் மலரஞான தினகர ருதயஞ் செய்தார். (௫)

நாமகரணம்.

வேறு.

மருவாத நெறிபூண்ட மதத்தனெனும் புத்தனுடன்
பெருவாது வென்றுசிவன் பெருநாம மிகவளர
வொருவாத பிறவியிற்சென் றொருநாம முறுதவர்க்குத்
திருவாத வூரரெனுந் திருநாமந் தரித்தார்கள். (௬)

வேறு.

தவமெனும் பெரியவித்துட் டங்கியேயங்கு ரித்துப்
பவமெனும் பங்கநீங்கிப பயிலருட் குருத்துண்டாகி
யவமெனுங் களைக ணீங்கி யாக்குவோ னருளா லுண்மைச்
சிவமெனும் விளைவுண்டாக வளர்ந்தது தெய்வச் சாலி. (௭)

அன்னப்பிராசனம்.

வேறு.

தேனினொடு கரும்பினெழுஞ் செழும்பாகு முக்கனியு
மானினறும் பாலுமுட னளவியுளங் களிகூர

வினைமிகும் பலயோனிப் பிறவியெனும் பசிதீர
ஞானவமு தன்பர்க்கு நயந்தமுது நுகர்வித்தார். (அ)

சௌளம்.

காயமுட னுயிர்முயலுங் கருமமெலாம் பரனருளாற்
றாயமனத் துணர்ந்துவினைத் தொகையெழுதி நாடோறு
மாயதுயர் சுகமளிக்கும் யமன்கணக்கி லருமபாவத்
தீயசிகை யில்லார்க்குச் சிறந்தசிகை வருவித்தார். (௯)

வித்தியாரம்பம்.

குவலயமங் கையைநீடு கோலஞ்செய் தரும்பொன்னு
நவமணியுங் குவைசெய்து நன்குடன்மங் கலநாளிற்
றவமணமுந் திருநீற்றின் றன்மணமுந் தவறாத
சிவமணமும் பெறக்கல்விச் செல்வமணம் புணர்வித்தார். (௧௦)

உபநயநம்.

இதுநான்மற் றல்லதுநூ லிலையெனு மறுசமய
விதநூலுந் தலநூலும் விரிந்தபுரா தனநூலும்
பொதுநூலென் றுலகனைத்தும் புகழ்மறைநூ லுஞ்சைவ
முதுநூலுந் தரிப்பார்க்கு முந்நூலுந் தரித்தார்கள் (௧௧)

மிக்கலையுஞ் செழுநீரு மதிக்கலையு மிலக்குமவ
ரக்கலையுந் தோளாபுலி யதட்கலையா நல்லருளா
லொக்கலையும் பிறக்கலையு மொழித்திடுமா கமகலையு
மெக்கலையுங் கற்றுணர்ந்தா ரீரெட்டாண் டெல்லையினில். (௧௨)

உழைக்கரனுக் கன்பாகி யுண்மையறிந் துலகமெலாம்
பிழைக்கவருட் கவிபாடும் பெரியவர்தஞ் செயலெல்லாந்
தழைத்தகலைத் தமிழ்மாறன் றகவோர்க ளுரைக்கவறிந் (௧௩)
தழைத்துரிமைத் திறநல்கி யகலாநண் பாயினன்.

சங்கோல மிடுமெபழனத் தடம்புடைசூழ் வாதவூ
ரெங்கோவின் செய்கையறிந் தியல்புடையா ரெனநாடிப
பொங்கோத வேலைநிலம் புரந்துபெரும் பகைதுரந்து
செங்கோலே முறைநடத்துஞ் செழுந்தலைமைத் திறநல்கி. (௧௪)

வேறு.

தென்னவன் பிரம ராய னென்றருள் சிறந்த நாம
மன்னவர் மதிக்க நல்கி வையக முய்வ தாக

மின்னவ மணிப்பூ ணுடை வெண்மதிக் கவிகை தண்டு
பொன்னவிர் கவரி வேழ மளித்தனன் பொருநை நாடன். (க௫)

இந்திரச் செல்வம் போல வியைந்துள வினைய மெய்தி
மந்திரத் தலைமை பூண்ட வண்புகழ் வாத வூரர்
தந்திரத் தொகுதி சூழ்ந்த தாரகா கணங்க ளோடு
மந்தரத் திழிந்து மணமே லமர்ந்தவெண் மதிய மொத்தார். (கசு)

பெருங்கட லாக நீதி பெருக்கியே தருக்கு நல்கி
யிருங்கடத் ததேனை மேலவைத் தீண்டருள் பூண்ட கோவுங்
கருங்கட னாக மெட்டுங் காளமா நாக மெட்டும்
பரங்கெட வுலக பாரம் பரித்தன ரிருந்த மிக்கார். (கஎ)

காதலித் தறஞ்செய் வோர்க்குக் கவசமுங் கண்ணுமாகி
யேதிலாக் கிடும்பை யாகி யிறைஞ்சினாக் கின்ப மாகி
யாதுலாக் கன்னை யாகி யரனடிக் கன்பு மிக்கார்
பூதலத் திறைவ னாணை பொதுவற நடத்து நாளில். (கஅ)

பற்பல பொருளா யுள்ள பாசமு மதனை மேவி
யுற்பவ பேத மான வுடம்புயி ரொடுங்கு மாறு
மற்புதப் புத்தி முத்தி யளித்தரு ளாலே மேலாந்
தற்பர னடத்து மாறு முணர்ந்தனர் சைவ நூலின். (க௯)

அவ்விய மனத்தி னாலே யனைத்துரு வங்கள் கூடி
யிவ்வுயிர் பிறந்து மீள விறந்திடு மென்றி ரங்கி
வெவ்வெயில் வருந்த முற்றோர் மென்னிழல் விருப்பு மாபோ
லவ்வியு மழுவு மேந்து நம்பனுக் கன்பு மிக்கார். (உ0)

தீத்திற வினையி னாலே சிறைப்படு முயிரா மெல்லாம்
பார்த்தன ருலக வாழ்விற் பயனிலை யென்று தேர்ந்து
கூத்தினர் தன்மை வேறு கோலம் வேறாகு மாபோ
னீத்தனர் மனத்தின் முன்போ னிகழ்த்தினர் வழுதி நீதி. (உக)

வாமுடன் புவியிற் றோன்று மறையவர்க் கிறைவ ருண்மை
தருமுணர் வென்னு நாலாஞ் சத்தினி பாத மெய்திப்
பரமவஞ் செழுத்து மொன்றும் பராபர முணர்த்து ஞான
குருபரன் றிருத்தாள் சென்று கூடுதல் வேண்டு மென்று. (உஉ)

மற்கட விலங்கு தன்னால் வளங்கெழு விளவின் மேவு
நற்கனி கொள்ள வேண்டி நயந்துகல் லெறிவார் போலச்
சற்குரு வுளனோ வென்று நாடுவார் தர்க்க மெல்லாஞ்
சொற்கலை ஞான சைவர் தம்முடன் சொல்ல லுற்றார். (உ௩)

வளங்கெழு புலியி னுள்ள வாவியுங் காவு மோடி
விளங்கிசை வண்டு தணடேன் மிகுமலா தேடு மாபோ
லுளங்கொள நிமல னனூ லோதின ருணைகம மெல்லா
மளந்தறி வுணாந்த தீரர் யாவரென் றுயு நாளில. (௨௪)

வேறு

மேதகு வணிதைய ரெங்கணும வீசிய கவரி யசைந்தெழ
மாதவ முனிவாக ளந்தணா மாசறு கவிஞா செறிந்திட
வேதமின் மதிகுல புஙகவ னேர்கெழு மணிமுடி யின்றிர
ளாதவன் மிசையெழ வந்தரி யாசன மதனி லிருந்தனன். (௨௫)

தாதகி மாாப னெடுமபுலி சார்தரு மாழ்கட லின்கரை
தீதில மாதர கங்கொடு சீர்கெழு மாரியர் வந்தன
ரேதமி லாயது கணடனம யாமென வேதொழு தன்பொடு
மேதினி காவலன் முனசில மேதகு தூதாவி ளம்பினா. (௨௬)

ஏவல்செய் வாாகளி லிஙகிவ ரேபரி வானவ ரென்றிகன்
மேவிய தூதரை வனறிறன மீனவா கோனு மகிழநதபின்
வாவுகன் மாதுர கஙகொடு வாருமெ னுவுட னுநதன
தாவியு மாயர னன்புடை யாாமுக நாடி யொழிநதனன். (௨௭)

மீனவர் கோன்மொழி யின்படி வேணிய னேசரியைந்தபி
ஞனன சோதி யுடன்புலி யாளபவன் வாசி கொளுமபடி
வானவி மான மெனுந்திரு வாழவுள கோயில புகுநதுதன்
னீனமி லாநெறி வநதபொான் னேழெழு கோடி வழஙகினன். (௨௮)

விற்படை வெற்றி மடந்தையு மிக்க மலாததிரு வுமபயின்
மற்புய வெற்பின னங்கயல் வைதத வலததன் வழஙகிய
பொற்பு மிகுத்த தனஙகொடு பொறக வனபபரி கொணடிட
கற்பய னதனை முயனறனா நக்கனை நெகருணா கின்றவர். (௨௯)

மெய்த்தவ ருற்ற பெருந்துறை வித்தக ரைக்குறு கும்படி
யித்தகு நற்பொருள் கொணடுகி ரிப்படி யிற்செலு மென்றலி
னத்தகு புத்தி யொழிந்துயி ரற்புத முததி பெறுமபடி
யுய்த்துள சத்தி யுடன்பொரு வொத்தன னுததம பஞ்சவன். (௩0)

பற்றிலர் பெற்ற சிவன்கழல் பற்றின ரைக்கலை வண்டமி
ழுற்ற மலைக்கிறை வன்றனை யொகக மதிததருள் கொண்டலை
விற்றுவ சத்த னெடுமபடை மிகக புலிக்கொடி யன்படை
மற்றுள கொற்றவர் தம்படை வர்க்கமு முற்கொ டெழுந்தன. (௩௧)

உக்கிர சக்கர கங்களி னுச்சி பணிப்ப வசைந்தடி
வைக்கு முரத்தன வெங்கய மைக்கிரி யொக்க மலிந்தன
பக்கமு முற்பிற குந்துடி பற்பல கொட்ட வியங்குவ
தக்க மனத்தில் விரைந்துள தத்து பரித்திரள் வந்தன. (௩௨)

வேறு.

கொங்கணர் கலிங்கரொடு கொங்கர் துளு நாடர்
சிங்களர்க ளொட்டியர் தெலுங்கரொடு சீனர்
தங்குதிறன் மாளவர் மலாடர்தமி லொன்று
யெங்கணு மிடைந்தவர்க ளெண்ணமுடி விலலர். (௩௩)

இத்திற மெழுந்தபடை யெங்கணு நெருங்கத்
தத்துபரி மீதுள தமிழ்க்கவிஞர் சூழச்
சித்திர மடந்தையர் திரண்டிரு மருங்கு
மொய்த்துவர வீணைகுழன் முன்னரிசை கொள்ள. (௩௪)

கட்டுமள கத்தினர் கனத்துள தனத்தார்
பட்டுடை மருங்கினர் பணிக்கவரி வீச
வட்டமதி வெண்குடை வயங்கமுர செங்குங்
கொட்டவுயர் காளமொடு கோடுகள் கறங்க. (௩௫)

மிண்டியுள பாடகர் வியந்துகர வாரங்
கொண்டுபுடை சூழவெழில சோகுழலர் பாடத்
தண்டரள மல்கிய தனிச்சிவிகை மேல்கொண்
டெண்டிசை மிகப்புகழ கயறகொடி யிலங்க. (௩௬)

மங்கல தினத்திநெடு மாளிகை யகன்றே
துங்கமணியகலை யணி சொக்கரை வணங்கி
யங்குவிடை பெற்றுமறை யந்தணரின் மிக்கார்
திங்கணமர பிறகுரிசில கோயிலுழை சென்றார். (௩௭)

சென்றுதமிழ் மாறனருள் பெற்றெழில் சிறக்கும்
வென்றிவள வன்புவியின் மேன்மையொடு செல்வார்
குன்றனைய மாடமொடு கோபுர நெருங்கு
நன்றிமது ரைப்பதியை நன்கொடு கடந்தார். (௩௮)

நெடுங்குட திசைக்கட னிறைந்தொலி சிறந்தே
யுடைந்து தயாற்றிசையி லுற்றுவரு மாபோன்
மிடைந்தபதி யுங்கடமும வெற்புமிவை யெல்லாங்
கடந்துவதி சென்றுபல காவத மகன்றார். (௩௯)

என்றுமுள பொன்றுமுட லென்னுநகர் தோறுஞ்
சென்றவழி மாறியொரு தெய்வவழி செல்வார்
நன்றியுள முத்திபெற நம்பாதம தன்பா
லன்றுயர் பெருந்துறை யடைந்தபடி சொல்வாம். (௪௦)

மந்திரிச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம். ௪௭.

திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம்.

வேறு.

பழமறை முழுதுண ரந்தணர் பலர்தொழ நடமுயல் கின்றவர்
மழுவுழை கரமிசை கொண்டிட மருவிய கவுரி மகிழ்ந்திட
விழைதரு மிரசித பொங்கொளி விடுமயர் கயிலை விலங்கலி
னழகுறு தபனிய மண்டப மதனிடை யருள்கொ டிருந்தனர். (க)

மதுமலர் கரமிசை கொண்டுசி லவழிவ ழியடியவ ரென்றுதம
முதுமறை தெரிய மொழிந்தெதிர் முறைமுறை முனிவர் வணங்கின
ரிதுபர னருளை வழங்குவ தெனவரி பிரம ரெழுந்துநம்
பதமிலை பெறவரு ளென்றிரு பரிபுர கழல்கள் பணிந்தனர். (உ)

பரவரு மணிகள் விளங்கிய பணவர வணியர னங்கமு
மருவிய தரள வடந்திகழ் மதிநுதன் மலைமக ளங்கமு
மிரவியு மதியு மிருந்தென வெதிரெதி ரிலகுதல் கண்டன
ரரகர சிவசிவ வென்றுள மயாவுற வழுதன ரன்பினர். (ங)

அடிபொழி மரமென நொந்துபி னவனியில் விழுவதொழிந்து நின்
றுடனுறை பெருமை வழங்குவ துளதுகொ லெனநினை நெஞ்சொடு
மடலவிழ் கடிகம ழைந்தரு மலர்பல முறைமுறை சிந்திமுன்
னிடமிஃ தெனமகி ழ்ந்திர னிமையவ ரெவரு மிறைஞ்சினர். (ச)

வேறு

திண்டிறன் மிகுஞ்சுரிகை யுந்திகழ பிரமபுங்
கொண்டருகு நின்றுகுரு நந்தியருள் கூரப
புண்டரிக மாதுபுவி மங்கையெழில் சிங்கா
வண்டாமட வார்களுல கனைபுற மன்ன. (ரு)

துன்னுபல பூதகண நாதர்புடை சூழக
கின்னரர்கள் கந்தருவர் கீதவிசை பாட
மின்னுமுடி மன்னுநதி வீசுதிரை நன்னீ
ரென்னவொளிர் சாமரை யெழுந்தழகு செய்ய. (சு)

இந்தவள மல்குசபை யின்னல்கெட மன்னுந்
தந்தைமணி மன்றிலுறை தாண்டவ பதத்தோன்
செந்தமிழின் வந்தசிவ ஞானவமு துண்டா
மந்தமி லருட்கடலை யாண்டருள வேண்டி. (எ)

மைத்தகடன் மண்ணவாக டம்முருவில் வம்மென்
றத்தலைய பத்தர்கண நாதரை யழைத்தே
சித்திதரு தேசிக சிறந்தவடிவங்கொண்
டுத்தம நெடுங்கயிலை யோங்கலது நீங்கி. (அ)

கொன்னெறுழி தன்னுருவு கொவடொருவா தேமெ
பொனனடி யெனுஞ்சலச மண்மிசை பொருநதப்
பன்னுமறை வலலவா பரிநதழல வளாபபாா
மனனுமொரு தெயவிக வளமபதியில வநதாா (௯)

வெமபிறவி வேலைதனில் வீழபவா களெல்லா
நமபுசிவ நாமமெனு நறபுணை பிடிததா
லெமபர னருடகரை யிலேறுதுறை யாமா
றமபுவி மொழிநதுள பெருநதுறை யதனபோ. (௧௦)

ஈனமில் பெருநதுறை யெனும்பதியின் ஞாஙகா
கானமிகு புனனைவளா கநதமுள சநதம
வானமுயா சணபக மரந்திகழ நாநதந்
தேனின முரன்றெழு செருநதிகள பொருநதி. (௧௧)

கோடுகவி னும்பெரிய கோஙகுமிக வோஙகும
பாடல நெடுமபலவு பைஙகமுகு தெஙகு
நீடளி யிரைததெழு நிரைககுரவு சூத
மேடவிழ செழுஙகவி ரிலஞசிகண மலிநது. (௧௨)

மாககவின மிகுஙகலப மஞஞைசிறை யனனங்
கூககுரல செயுஙகரிய கோகில நெருஙக
மீககுலவு மநதியின முநதுதொறு மேனமே
லாககுஞிமி றெஙகணு மடாநதிசை தொடஙக. (௧௩)

வீழநதநற வததுளி விழிபபுனல தாகச
சூழநதுமுரல வணடினிசை தோததிரம தாகத
தாழநதுமல ரேநதியிறை தனறிருமு னின்றே
வாழநதருகு மனபரென மன்னுமொரு பூஙகா. (௧௪)

வாய்ததவள மிவவகை வயஙகுமத னுபப
ணோததரு தவசசினைக ளெஙகணு நெருஙக
மீததிக ழறககுழை தழைததுமிளிா மெய்ம்மை
பூததமிஞா போனறெழில பொருந்துமொா குருநதம. (௧௫)

ஆவமுடன் வநதின மகபபட வழைக்கும
பாாவையென மாநதாபடி வஙகொடு நடநதா
ரோவரு குருநதமொ டிலஙகுமுயா காவிற
சோகுவ மெனததிரு வுளததருள சிறநது. (௧௬)

வந்துதிகழ தொணடர்புடை சூழமகிழ வெய்திக
கொந்தலா மலாப்பொலி குருந்தடி பொருநதி
யநதமுத லிலலவ ரருட்டமி ழுரைப்பாா
பந்தமறு மெலலையது பாாததினி திருநதாா. (௧௭)

பொங்குபுனல் யாறுபல போய்விழு கட்டபோ
லெங்குமுள நல்லுயிர்க ளெய்துமொளி யாகுந்
திங்களணி வேணிய திருப்பவடி சேருந்
துங்கமறை யாளாபலா துன்றுநெறி சென்றா. (௧௮)

வேறு.

செம்மனத்து வாதவூர்ச் செல்வர்தமைப் புல்லாத
பொய்ம்மயக்க தரும்பாசம போலமலாந் தனபூவை
எம்மயக்கு மொழிபபவருக இனிப்பிறவி யில்லையெனக்
கைமமறிகரு மவர்போல மலாந்தனவங் குளகாநதள். (௧௯)

விற்காட்டுங் கரத்துமத னம்பாகி வெம்பிறவி
யிற்காட்டி யாவரையு மாகுலஞ்செ யெமபாவ
நிற்காட்டி லொழிப்பவர்யார் நீயருளக வெமககென்று
பற்காட்டி நிற்பவாபோன் மலர்நதனமென பனிமுல்லை. (௨0)

பொற்புடைய தமிழ்பாடும புண்ணியரைப் பொருளினுமாஞ்
சிற்பரனுன் மையில்விழிகரு திருநயனஞ் சோதலினு
னிறபதாம் பிறவியிது வென்றிரங்கி நீண்மரஙகள்
கற்பனையை யுணர்ந்துமலாக கணணீாகள பொழிந்தனவால். (௨௧)

முன்னைவினைப் பெருஙகாடு மூடுறவைம் புலவேடர்
துன்னியலைத திடாசெய்யுந் துன்பவழி செல்லாம
லுன்னருநற் சிவஞான வுபதேசந் தமிழ்செய்வா
ரின்னவகைத் துளகான மெய்தியவா நெறிநீஙகி. (௨௨)

வேறு.

விரிநதகட லுககிடைட் விழுநதிட ருழநதே
திரிந்தவர் நயந்துகரை சென்றறுகு மாபோல்
வருந்தவுழல் வித்தவினை யொததருள வடைத்தா
லருநதவா பெருநதுறை மருஙகினி லணைந்தார். (௨௩)

இந்தவுல கஞ்சிவ னிருக்குமுல காகச்
சிநதையருள் கொணடுதிரு வாசக முரைப்பார்
பந்தமற வந்தமில் பரஙகுறுக வென்றே
வந்துள பெருந்துறையின் வணமையுரை செய்வாம். (௨௪)

மாத்தியர் குலத்தலைவர் வன்பிறவி யெவ்வந்
தீர்த்துலக வையாருள் செய்யுமிட மென்றே
தோத்திர முரைத்துமிசை வந்தசுரர் சிந்தும்
பூத்திர ளுதிாநதவகை போன்றதலா பொஙகா. (௨௫)

வேறு.

பேறறிந்து தவமுயல்வோ மென்றுபெருந் துறைநாடி
யாறியங்கி யிளைக்குமவாக் களிக்கவெதி ரெறபவாபோற்
கூறுமின்ப நிழல்செய்து குறையாத பத்தியுட
னீறணிந்து சேரநேரநதி நின்றனதான் றியகைதை. (௨௬)

நிலந்தனில்வந் தொருகுருந்த நீழலிலே யெவ்வுலகுங்
கலந்தபொரு ளிருந்தபடி கண்டுமனங் களிப்பெய்தித்
துலங்கியதங் கண்ணீருஞ் சொரிந்துகரங் குவித்துமுக
மலர்ந்தபெருந தவாபோல மலர்ந்தனபுண டரிகங்கள். (௨௭)

ஆன்றபயன் பிறர்நுகர வகத்தினிமை யுளதாகத்
தோன்றியநல் லறிவினர்போற றுவன்றியெழுந் தனகன்ன
லேன்றகுல மாதர்தம திறைவாமுக நாடிலவா
வான்றகைய நிலையென்ன வளைந்துவிளைந தனசெந்நெல். (௨௮)

முலைக்கிரியுங் கருங்கூந்தன் மொய்வனமு மரணாகக்
கொலைப்புருவ வெஞ்சாபங் குனித்துவிழிக கணையேவி
நிலைப்படுநற பொருட்டேட நினைந்துதவ நீணெறியிற்
றலைப்படுவா தமைவருத்துந தன்மையினா வயன்மாதர். (௨௯)

வேறு.

இன்னவகை மன்னிவளர் காவுமெழின் மேவுங்
கனனல்வய லுநதிகழுதல கண்டுவகை கொணடே
யின்னலுட லமபெற வினிபபுவியில் வாரா
மன்னவா பெருந்துறை வளம்பதியில் வநதார். (௩0)

மாதவா மிகும்பதி புகுந்துழி மருங்கே
நாதனுறை தணடலையி னன்குபுனை தொண்ட
ரோதுறு சிவாகம வொலிப்பொலிவு கேளா
யாதிஃ தறிந்துரைமி னேவலாக ளெனலுூா. (௩௧)

சென்றவர்கள் வந்துசிவ பத்தர்பலர் சூழக்
கொன்றைமுடி வைததகுண வெற்பைநிக ரொப்பார்
நின்றதொர் குருந்தமர நீழலி லிருந்தா
ரென்றலு மகிழ்ந்தன ரிலிப்பிறவி யில்லார். (௩௨)

ஏவல ருரைத்தமொழி கேட்டரனை யெய்து
மாவலொடு காவினை யணைந்தக மலர்ந்து
மேவிய மணிச்சிவிகை விட்டினி திழிநதே
தேவர்பர வும்பரமர் தெய்வசபை கணடார். (௩௩)

வேறு.

அண்டமெலாங் கடந்தபொருள் பகரு நூலி னளவுரைப்பார் தெளிக்
தயர்வா ரரய்வாராகித்,தொண்டுபெறு மடியர்க ளாற்றொன் பான்மேற் றொ

ன்னூற்றோன் பரனென்னுந் தொகுதி சூழ, வொண்டொடியங் கினனி
ருப்ப விருப்பா லெய்தி யுடனுரைத்துச் சிவஞான முனிவா ரன்பு,
மண்டியமொரு சினிலவணங்கி வணங்கார போல மந்திரியார் மேன்மையுட
ன் வந்து நின்றார். (௩௪)

உருத்திராக் திருமணியை யிலங்கு காதி லொண்சிரத்திற் கந்தரத்தி
லொளிகொண் மார்பிற், கரத்திலணிந் திலகுதிரு முண்டமங்கிக் கனகாந்
த நன்னுதன்மேற் கவினச் சாத்தித், திருத்திகழும் வேதியரு ரம்பொன்
மேனி திகழவத்தகனை டகமகிழவார் செங்கை மீது, பொருத்தமுறும் புத்
தகமே தையா வென்னப் பொய்மையிலாச் சிவஞான போத மென்றார்.

என்றலுமே சிவமேது ஞான மேதங் கிலங்கியிடும் போதமே தியம்பு
வீரே, லன்றுவட நீழலில்வந் திருந்தார் நீரே யடியேனு முமக்கடிமை
யாவே னென்ன, நின்றசிவ மொன்றதனைத் தோர்ந்த ஞான நிகழ்போ
தந் தோந்தத்தனைத் தெளித லாமென, றென்றியநற் பொருளவினவி நிற
பார் சிந்தை யுருகுமவகை யுரைசெய்தா ருவமை யில்லார். (௩௫)

வேறு.

உத்தம ரின்ன வாறிய குரைத்தலு முவந்து நாலரு
மாத்திதி பாத மெய்துந் தன்மைய ராதலாலே
யத்திரு மன்று ளாடு மையரிங் கென்னை யாள
வித்திரு மேனி கொண்டா ரெனபது மனத்தி லெண்ணி. (௩௭)

பின்னிது நிலைமை யில்லா விழுடபொருள் யாவும் வேண்டே
னுன்னடி யடைந்த நாயே னுறுபவ மொழித்தல் வேண்டு
மென்னையின் றடிமை கொள்வா யெம்முயிக் கிறைவா வென்று
முன்னுற வணங்கி நின்றா முகமெலாங் கண்ணீர் வார. (௩௮)

இவ்வகை புகன்று முன்றோன் முன்னுற விரங்கி நிற்பத்
திவ்வியா தரரே யான செய்திய ரென்று நாடி
யவ்வடி யவரின் மிக்கா ரொருவரிவ் வடிமை தன்னை
வெவ்வினை யகற்றி யாள வேண்டுமென் றிறைஞ்சி நின்றா. (௩௯)

கருப்புக நினையார் தம்மேற் கண்ணருள் செய்து நெஞ்சிற்
பரப்பற மிதித்தல் வேண்டி யெடுத்தபொற் பாதங் கொண்டு
திருப்புனை மறையோர் போற்றத் தில்லையம் பலத்தே நின்ற
வருட்பரா னந்த வாரி யாதலி னதற்கி யைந்தார். (௪௦)

அத்தகு பகலோன் முன்ன ரலர்செயு மம்பு சாத
மொத்தவர் தம்மை நாடி யுன்னையின் றடிமை கொள்ள
வித்தலத் தணைந்தோ நீமுன் னியற்றிய தவத்தி னாலே
சித்தம திரங்கல் வேண்டா வெனத்திரு வாய்ம லர்ந்தார். (௪௧)

வந்துநான் வறுமை யுற்றேன் மாற்றென திலம்பா டென்று
சிந்தையா குலமுற் றன்கைச் செம்பொனா வீதல் செய்வாம்

இந்தநா ளளிக்க வேண்டு மெனவிதி யின்மை யாலே
யந்தநா ளிந்நா ளாக வடிமைகொண் டருள வெண்ணி. (௪௨)

அத்தகு தொண்டர்க ளெல்லா மதிபரா மவரை நோக்கி
யித்தவ முடையோ னெய்து மிடமொழிந் தாள்வ திந்நாள்
வித்தக விதற்கு வேண்டுஞ் சருமநீ விரைவிற் செய்கென்
றுத்தம வடிவங் காட்டு முண்மையா ருரைத்தல் செய்தார். (௪௩)

முன்னவன் புகன்ற வாறு முயல்குவ மென்றே யந்த
மன்னிருந் தவத்தின் மிக்கா வகைமலர்ந் தெரிய லாலும்
பொன்னிடை யழுத்தி முத்தம் புனைந்தடல் படடி னாலு
மந்நெடுங் காவி னூடங் கானபூங் கோயில் செய்தே. (௪௪)

செய்தநற் கோயி லூடு சேர்ந்தவா சனமுஞ் சோத்து
மெய்த்தகு தொண்டர் செல்லா மிக்கவ ரிறைவற் சார்ந்து
கைத்தவ முடையார் நெஞ்சிற் க ்ி்லுங் காண நிலலா
மைத்தரு களந்தாய கோட்டஞ் சமைந்தது வாயபப வென்றார். (௪௫)

ஆயிடைக் குடபால் வெற்பி லாதபன் கரந்து ஞாலம்
பாயிருள் பரந்த பின்பு கடிகையோ ரெண்ணைந் தாகி
யேய்ந்தல வுயிர்க ளெல்லாம் விழித்துயில் பயிலுஞ் சாலைத்
தூயதொண் டர்க்கு மாலை தொலையுநல் லமையந் தோன்ற. (௪௬)

இங்கிவன் றன்னை யாளுங் காலமீ தென்று தெய்வ
சங்கமந் தன்னு முன்னோன் மஞ்சனச் சாலை சார்ந்து
குங்குமம் புழுகு சாந்தங் குழைத்துமெய்ம் முழுதும் பூசிக்
கங்கையி னன்னீர் வாசங் கலந்தமென் பனிநீ ராடி. (௪௭)

மெய்ப்புன றகிலான மாற்றி விலைமதிப் பில்லா நல்ல
வொப்பருஞ் செம்பட் டாடை யுடுத்துயர் கோட்ட மெய்திச்
செப்பிள முலையா ளோர் பாகன் றென்றிசை யதனை நோக்கி
யப்பெருந் தவிசின் மேலங் கழகுற விருந்த பின்னர். (௪௮)

அண்டரு மலர்தூ யேத்து மன்பருந் தூநீ ராடி
வெண்டுகில் புனைந்து நீறு விளங்கிய மெய்ய ராகி
முண்டக மலர்த்தாள் வைத்து முதறிதந் தருள மேனி
கொண்டவன் றிருமுன் சென்று குறுகியங் குவகை கூர்ந்து. (௪௯)

விண்ணவ ரதிபன் பொற்றாள் விளக்கியர்ச் சனைமுன் செய்து
தண்ணறும் பனிநீர் தோய்ந்த சாந்தமெய்ம் முழுதுஞ் சாத்தி
வண்ணமென் கழுநீர் மாலை வளம்பெற வணிந்து பின்னர்க்
கண்ணுறு பரிவு தீரக் கண்டுள மகிழ்ச்சி கொண்டு. (௫௦)

பருப்புட னெனி கேரப் பழச்செழுந் தருவல் சேர்த்துச்
சருக்கரை கலந்து பாலிற் சமைத்தநல் லமுது தன்னை

யிருந்திய கனகக் காண்மே லிலங்குபொற் கலத்தின் மீது
விருப்பொடு படைத்து நெய்யு மிக்கமுக் கனியும் பெய்து. (௫௧)

மாலயன் வலாரி மற்றை வானவர் பிழைக்க முன்னு
ளாலமுண் டவனே நல்ல வமுதமுண் டருளா யென்று
சீலமா மகிழ்ச்சி பொங்கு சிந்தையி னுரைப்பக் கால
காலனு முண்டு நீராற் கரமலர் கழீஇய பின்னர். (௫௨)

வெள்ளிலை பழுக்காய் நலகி விரைதரு தூப தீபங்
கொள்ளுநற் றேசு காட்டிக் கோலநன் னீறு சாத்தித்
தெள்ளொளி விளங்கு மாடி திருந்தமுன் றிகழ்வித் தெங்கு
முள்ளவர் முடிமே லோங்க வொண்குடை கவித்தல் செய்து. (௫௩)

கற்றைவெண் கவரி செம்பொற் காம்புநீ டால வட்டம்
பற்றியன் புடனே வீசிப் பரிவுட னடியார் சூழப்
பொற்றவி சிடையே மேவும் புண்ணியன் றிருமுன் பைம்போ
துற்றகை யுடனே வாத வூரர்வந் திருந்த பின்னர். (௫௪)

மந்திரம் பதங்கள் வன்னம் புவனங்க டத்து வங்க
ளைந்துநற் கலைக ளென்னு மறுவகை யகற்றி யந்தச்
சிந்தனை கரிய மேலைச் சிவத்துட னறிவு சேரப்
பந்தனை யொழிவார் தம்மேற் பரிந்தருட் பார்வை செய்து. (௫௫)

எவர்க்குமெய்ஞ் ஞான மாமஞ் செழுத்தையு முணர்த்த வேண்டி
யவத்தொழி லகற்றி யாளுஞ் சிவத்தைமுன் னுகமாற் றித்
தவப்பெரு வடிவங் கொண்டார் தண்டமிழ் பாடு மன்பர்
செவிப்புலன் வழியே சிந்தை யுறத்திரு வாய்ம லர்ந்தார். (௫௬)

வேறு.

விரவு மன்பொரு வடிவுகொண் டணைவார் விழித்த பார்வையின் விளக்கின்முன் னிருள்போற், சுருதி செந்தமி ழாகிய மொழியார் தொலைவிலாதவெந் துயர்ப்பவ மொழிந்து, பரவி மென்பதம் பணிபவர் படிமேற் படிய வீழ்ந்தனர் வாழ்ந்தனர் பரிவான், மருவு மிங்கிவர் சென்னியி லிருதாண் மகிழ வைத்தனர் மதிநதி முடிப்பார் (௫௭)

மன்னு முன்னுள வுயிர்க்கர ணங்கண் மாய்ந்து பொய்ம்முத லறிவிழந் தருளாற், றுன்னு மின்னருட் சிவகர ணங்க டோன்றலாற் சுக வறிவதிற் றோன்றிச், சென்னி யின்மிசை மேவிய பாதந் திருந்து கண்ணிணை சோதிரு கரத்தா, னுன்னல் செய்திடு மிதயமே லணைவித் துவகை கூர்ந்துமெய் யுணர்ச்சியி னெழுந்தார். (௫௮)

மேலை யத்தலத் திந்திர னிமையோர் மீதெ லாம்பொழி விரைமலர் மழையே, போல வித்தலம் புதைபவந் துதிரப் பூத ருங்கண நாதரு மகிழ்ச, சால நற்குணம் புனையுநல் லடியார் தங்கள் செங்கையி லொலியனுந் தயங்கு, மால வட்டமுங் கவரியு மிருபா லசைய மாமுனிக் கணமடி வணங்க. (௫௯)

இருந்த வப்பெருங் கருணைய னெதிரே யெய்தி யன்புடை யியல்பின ரிறைஞ்சிச், சிரந்த னிற்றம திருகரங் குவியாச் சிறந்த பேரரு ணிறைந்த சிந்தையராய், வருந்தி யித்தல மகழ்ந்துமேற் பறந்து மால யன்றேடு மரியநீ யடியே, னருந்து மாப்பவ மகற்றவிங் குருவ மாவ தேயென வழுதுநெஞ் சழிந்தார். (௬0)

ஐய னேயெனை யாண்டருள் புரியு மாதி யேயுமை யணிமழு விருக்குங், கைய னேகொடுங் காலனை முனியுங் கால னேயிரு கண்ணினுண் மணியே, செய்ய னேயடி போற்றியென் பெரிய செல்வ மேயடி போற்றிபொய் யினர்தம், பொய்ய னேயடி போற்றியெவ் வுயிர்க்கும் போத மேயடி போற்றியென் றழுதார். (௬௧)

அறவை ஞான்றிருள் வைகறை யெனும்போ தணைந்த தும்பர னருட் குருவடிவந், துறந்த சார்ந்துடன் முயங்குசெங் கழுநீர்த் தொடையல் வின் சுமை பொறுத்தெனத் துளங்கிக், கறந்து மான்கரத் தேந்திய விறைவன் கவின்கொண் மாமணி மலர்த்தொடை கழித்தங், குறந்த வானுய ரகன்றனல் லடியா ருடனவி ளங்கினா ளங்கமொன் றிலரா. (௬௨)

வேறு.

வாத வூரரை யிறைவர்தம் பெரிய மாயை போலிருண் மாய்ந்தபின் னவாபாற், போத மாகிவந் துறுசுடர் விளக்கம் போல வேயினன் புணரி யிற றோன்ற, வேத நாதாந் திருபத மிறைஞ்சு மெய்ம்மை யாளரை வேறுகொண் டிருந்தங், கோது மாகமத் தறிவரும் பொருளை யுரைக்க வேயினைந் தாரற முரைத்தார். (௬௩)

களிம்பு தோய்ந்தசெம் பெனவுனை மருவுங் கருமை கூர்மலங் கண்டது கலக்கும், பளிங்கு போன்றதுன் றன்மையம் மலத்தின் பற்றி னூடல் பலவெடுத் துழன்றாய், வளங்கு லாம்புவ னந்தொறுஞ் செயுமுன் வல்வி னைப்பயன் வருமுறை நெறியே, யளந்து நாந்தர நுகர்ந்துமே னுகர்வு மாகி யேதிரிந் தனைமன வழுக்கால். (௬௪)

செய்து ளோர்பெறும் வினைப்பய னொருவர் சேர்க்க வேண்டுவ தில்லெனி னிதுமே, லெய்து மேவிது நுகர்வதென் றறிவ தில்லை நீவினை யெனிற்சட மறியா, வுய்த லாகிய நன்னெறி யுணரா வுனையு முன்வினைப் பயனையு முணர்ந்து, மைத வாமல மொழித்தரு ளகலா வாழ்வு நல்குவம் யாமென மதிப்பாய். (௬௫)

எவர்க்கு மிம்மலஞ் சேரவிங் கொழியா திருப்ப தென்னெனி லின்னல்கொள் பிறவித், துவக்கெ னுந்தம திருவினைப் பயனுந் துலைபு கும்பொரு ளெனவிறை நிகர்த்தா, லவர்க்கு நம்பதங் கொடுத்திட ரொழிப்போ மதுவி லாதவ ரழுங்கியவ் வளவும், பவப்பெ ருங்கடல் வீழ்வர்தம் பருவம் பார்க்கு மெம்மையுந் தம்மையும் பாரார். (௬௬)

என்று கூடுமிப் பருவமென் றியமபில் யாமி ருந்துள விடந்தொறு
மிறைஞ்சி, நன்றி சோசிவ புணணியம புரியு நன்மை யாலிது நறுகுமெ
ன் றறிநீ, மனறி லாணவெம மியலபுனக குரைகளின் மாசி லாவுரு மூன்ற
வற றருவ, மொனறு பேரொளி யொனறரு வுருவ மொனறு தானரு ளுரு
வமென் றுணாவாய். (சுஎ)

இந்த மூன்றினி லுருவுனக் கறிய விசைநத பேரரு ளியமபுமிவ வுரு
வம, லக்தி யாவரும பணிவதற கெளிதாய் வரமெ லாநதர வருமரு வுரு
வம், பந்த மாகிய மலவிரு ளகறறும பரிதி யாயுள பலவுயிாக குயிரா
யநதமாகிக ளளபபரு மொளியா யமல மாகுமவ வருவெனு முருவம. ()

ஆவ லாலெமக காமலா மரஙக ளாகக லமமலா பறித்தலம மலராற,
றூவி லாவகை தாாபல சமைதத றணபபி லெம்புகள சாறறலன் புடனு,
மேவு மாலய மலகிடன மெழுகல விளாஙக நலவிளக கிடுதலெம மடியாாக,
கேவ லானவை செயதலிச சரியை யியறற வலலவாக கெமமூல களிய
போம. (சுக)

கநத வாககமும மிளாமணப புனையும கவினகொ உபமும புனித
மஞ் சனமுங, கொநத விழுநதலா மலருமற றுளவுங கொணடு மாயை
யின் குணஙகளொன றிலாா, மைநது சுததிசெய தசமபுற மிறைஞசி
யஙகி யினகடன கழிததருள வழிபின, றிநத நறபெருங கிரியையன புட
னே யியறற வலலவ ரெமமரு கிருபபாா (எ0)

மூகக ணமபுல னைநதட னடககி மூல வாயுவை யெழுபபிரு வழி
யைச, சிககெ னுமபடி யடைததொரு வழியைத திறநது தாணடவச
சிலமபொலி யுடனபோயத, தகக வருசெழுஈ தோரமுத துருவாந தன
மை கணடரு டருமபெரு வெளிககே, புகசு முநதின ரெமதுருப பெறுவாா
புவியில வேட்டுவ னெடுநதமென் புழுபபோல. (எக)

பாநத வான்கலை முழுதுமா கமநூற பகுதி யுமபல சமயசாத திர
மூந, தெரிநது தோநததில வாய்நதமுப பொருளின செயதி யேபொரு
ளெணமன்ந தெளிநது, புரிநது போநதுள சிறறி வினைநதும போககி
டவ்வறி வெனச சிவ போதம, விரிநது தோனறுமெனு சுடையவிதி தக
ரே மேனமை யானநம மெயபபதம் பெறுவாா. (எஉ)

உருபபொ லாதவரிழிதுலத தவாநல லொழுகக மிலலவ ரென்று
நம் மனவில், விருப்பி லாதவ ரெனினுமெயாந நீறு மிகக சாதன வே
டமுங கணடாற, றரிபபி லாதுசென றெதிருற வணஙகித தகக போன
க மளிததவாக கெளிதா, விருபபா தாமவாக கடியவாக கடியா ரென்
பா யானென தெனுஞசெருக கறுப்பாா. (எங)

விரிந்த சஞசித வினைகளன் புடனும விழிகக வெந்தண விரவுமிப் பிற
ப்பிற், பொருநதும வல்வினை யுடலுட னகலும புநதி சேரருள் வருவி
னை போக்கு, மருந்து யாப்பொரு ளுயிருடம் புனலோ யல்ல நம்மன வா
குமின் குனைப்போ, லிருந்த நங்குரு வடிவைநின் கருத்தி லிருத்து வாய்
பொரு ளிதுவென மொழிந்தாா். (எச)

அத்த ளாதிரு வாய்மலர்ந் தருளு மமல வாசகங் கேட்டக மகிழும், பத்த ளார்தமக கெழுபிறப் பறுக்கும பாத மீதுறப் பணிநதெதி ரெழுந்து பிதத ளனவென் பிழைதனக் கிரங்குமபிஞ்ஞு காமிகப் பேதைமை யுடை யேன, முத்த ளகமெய் காட்டினை யெனவே மொழிந்த ழிந்துகைம மு டிமிசைக் குவிததாா. (எரு)

என்ன வாகமுன் னினைநதுள பொருளு மில்ல தாகிய வுடலமும் யா னு, நினன வாகநின் னருளகொடு நினைந்தே னினம லாவென நின்றுநின் றுருகா, மன்னு தானைதம் மேலணி கலனகண மதுரை மீனவன் வான் பொருளிறையோன். முன்ன தாகவைத திறஞ்சின ரறஞ்சோ முதல்வ ளாமுக மலாவுகொண டிருநதாா. (எசு)

வேறு.

பெருந்துறை யுறைவா ரன்பு பெறுநதிரு வடிய ராகி
யிருநதவா தமமின மேன்மை யெயதினா முகததை நாடித்
திருந்திய பொருளி தெலலாந திருபபணிக களியு மேலா
யருநதவாக குதவு மிலலா தலாநதவாக கருளு மென்றா. (எஎ)

தமபெரு முதலவர் சொல்லுந தருமொழிப படியே யுளள
செமபொருள யாவு மன்பின றிறததுளாா தொலைதத பினன
ரமபர ளளிதத ஞான மருந்தினை யருநதிப் பாச
வெமபிணி யகறறு மிநத விததகா முதத ராளா. (எஅ)

திருததிகழ கவிகைக கீழுஞ சிறநதபொற் சிவிகை மேலும்
வரததிரு மேவு தானை மனனவ னெனன வநதா
ருருதெரி யாத நீறுங கோவண வுடையுங் குஞ்சி
விரிததுள சிரமுந தூசீ மிகபபொழி விழியு மானா். (எகூ)

அன்புட ஞேகி நிறப ரழுவாகை தொழுவர் வீழவ
ரினபுற வெழுவா பினபா லேகுவ ரிரஙகி மீளவா
நன்பகல கஙகுல காணா ஞானநல லறிவே கொணடு
கொன்புனை பிததா பாலா பிசாசாதங கொளகை யானா், (அ0)

மன்னுமிந் நிலைமை யுற்றார் வன்படைச் சுற்ற மாகித
துனனின ரெலலாம வநது தோனறலைத தொழுது நோககித
தென்னவன் *முனியா முன்னஞ் செழுமபரித திரள்கொண டேக
லென்னும தொன்றுந் தேரா விதுபழு தென்றி ரஙகி. (அக)

ஐயர்நீர் வருதல் வேணடு மென்றவ ரழைத்த போதிற்
றெய்வநீ றணிவார் தானைத திறலினா தமமை நோககி
மையலா முணாவின் மிக்கீா யாவாநீா மயூா பேதப
பொய்யெலா முரைததல வேணடாம போமினி யகல வெனறா். (அஉ)

என்னிவர் புகல்வ தென்றே யாவரு நின்றி ரங்கித்
துன்னுநற் றுணை வீரர் தம்முளே துயர மெய்திப்
பன்னுகம் மொழியுங் கொள்ளார் பரிவில ரென்று நீங்கித்
தென்னவற் கின்ன வாறு செப்புவோ மென்று சென்றார். (அங)

சென்றவர் வைகை நாடன் றிருந்தவை முன்ன ரெய்தி
வன்றிறன் மன்ன போற்றி மாமது ரேச போற்றி
யென்றுபின் வாத வூர ரெய்திய செய்தி யெல்லா
மொன்றிய கவற்சி கூரு முளத்தொடு மோத லுற்றார். (அச)

நின்பெயர் புனைந்தோ ராகி நின்னொடுங் கருமஞ் செய்வா
ரென்பவர் செய்கை தம்மை யெங்ஙனம் யாங்கள் சொல்வோம்
பொன்பொலி மௌலி யாய்நின் புடைவிடை கொண்டு போந்து
மன்பெருந் துறையா மந்த வளநகர் புகுந்த பின்னர். (அரு)

அந்நகர் மருங்கோர் காவி லணைந்துள குருந்தி லீசன்
றன்னடி யார்க ளாகுந் தாபதர் பலருஞ் சூழ
மன்னியங் கொருவர் மேலா மாதவ வேடம் பூண்டு
முன்னுற விருந்தல் கண்டு முடிவிலா மகிழ்ச்சி கொண்டு. (அசு)

அங்கவர் தாமுந் தாமு மன்பொடு சிலசொற் கூறிச்
சங்கர சிவனே போற்றி யென்றவர் தாளில் வீழ்ந்து
செங்கரங் குவித்துச் சென்னி சேர்த்தவர் தனைகள் செய்து
பொங்கொளி மணிப்பூ ணுடை பொருளெலா முவந்து நல்கி. (அஎ)

குறைவிலா வாடை நீத்துக் கோவண முடுத்துச் சென்னி
நறைமயிர் விரித்து நீறணை மெய்யெலா நயந்து பூசி
முறைமையன் றிவைதா மென்று மொழிந்தவெம் முகமும் பாரார்
நிறையழி பித்த ராகுற் றிருப்பவென் றிறைஞ்சி நின்றார். (அஅ)

கேட்டலு மதுரை மாறன் கிளர்ந்த மெய்ம் முழுது மவ்வாவு
காட்டிட வெகுளி பொங்கிக் கணகனல வடிவ மாகி
வாட்டிறன் மன்னர்க் கின்ன வன்மைய ருளரேல் வைய
மீட்டுறு செல்வந் தானே யெவையில வென்று நக்கான். (அகூ)

அடுபரி கொள்வ னீந்த வரும்பொருள் கவர்வ தாகக்
கெடுமதி யுரைப்பார் தஞ்சொற் கேட்டுமா லெய்தி யுனைக்
கொடுமைகொ ளிந்த வோலை கொடுத்தொரு கணத்து நமபாற்
கடுநடைத் தூத ரேகிக் கைக்கொடு வம்மி னென்றான். (கூ0)

ஏவலிற் சென்ற தூத ரெழிற்பெருந் துறையி லெய்தி
யாவலிற் சிவன்று ளேத்து மண்ணலைக் கண்டி றைஞ்சி
மேவலார் குருமே றன்ன வெந்தொழில் வேந்தன் வாய்மைக்
காவலாக கதிபன மாறன் றிருமுகங் காண்க வென்றார். (கூக)

அற்றமில் கொள்கை மிக்கா ரரன்றிரு முகம தன்றி
மற்றொரு முகமுங் காண மனமில ரிதன்மே லன்பு
பற்றிலா பிறிதோ ரோலைப் படியெடுத் துரைமி னென்ன
வுறறத னியல்பு வலலா னெழுதிய துவந்து சொல்வான். (௯௨)

தென்னவ னெழுது மோலை தென்னவன் பிரம ராய
னென்னுங மமைசசா காணக வெல்லையி றனங்கொண் டேகிக்
கொன்னுறு பரிகொ ளாமற் கோவணங கொணடீ ரீது
மன்னாதங கருமஞ செய்வா வண்மையென் றுவகை யுற்றேம். (௯௩)

வையக மன்ன ராகி வாழ்தலின் மனைக டோறு
மெய்திய வுதரத தியா லிரப்பது பெருமை யென்று
மெய்தகத தம்மை யாணட வேந்தரைப பிழைத்து வேறு
செய்வது பலிககு மென்றுந தோாதநூற் றுணிவுங் கணடேம். (௯௪)

மன்னரை யடைந்து வாழ்தல் வஞ்சநஞ் சுமிழு நாகந் ,
தன்னுடன் மருவி வாழுந தன்மையென றுணாதி ராயிற்
றுன்னுமிவ வோலை காணும் பொழுதுநந் தூதா தமமோ
டிந்நகா வருக மாற னெழுத்தென வியமபி நின்றான். (௯௫)

மீனவ னெழுது மோலை கேட்டபின் மின்பா லன்ப
ரானவ ரடியா ரெம்மை யடிமையா வுடைய ரல்லாற்
றானெனக் கன்ன லென்றுந் தன்னையான் பிழைத்தே னென்று
மாநில மன்னன சொன்ன தெனனென மனததி லெண்ணி. (௯௬)

அந்தக னெழுது மோலை கொணடவன் றூதா தாமும்
வந்தெமை யணுக மாட்டா ருடையவா மதுகை யாலே
வெந்தொரு கணததில வீழ மேவலர் புரங்கள் செற்றா
தந்தம ரொருவாக கஞ்சத தகுவரோ வென்று சாறறி. (௯௭)

பேயரன் றிருத்தா ளேத்திப் புண்ணிய வடிவே போற்றி
யாயிரஞ் சுடிகைப் பாம்பை யலரென முடிததாய் போற்றி
மாயிரு ஞாலங் காக்கு மன்னவ னெழுது மோலைப்
பாயிர மிதுகே ளென்று மொழிந்தனா பழுதி லாதா. (௯௮)

கேடிலா வியல்பி னருங கேட்டிள முறுவல் பூத்துப்
பாடலா லேததுந தெய்வப் பானமையாக குவாநது சொல்வார்
பீடிலா தவர்போ லுள்ளம் பேதுற லொழிதி யிந்த
நாடெலா மதிகக நாமே நற்பரித் திரள்கொண் டேகி. (௯௯)

தென்னவற் களித்து மீள்வோஞ் செழுந்திறற் றூத ரோடு
மன்னனைக் குறுகி யென்பால் வரவிடு மோலை தன்னுள்
முன்னுறக் கடிது வந்தே னுவணித் திங்களை மூல
மென்னுமத் தினத்தி லிஙகே யெய்துநற் பரிக ளென்பாய். (௪00)

தொன்மதிக் குலத்து மன்னன் றுயர்செய்வா னென்று சற்று
நின்மனக் கவற்சி கொள்ளா தொழிகென நீறு சாத்திப்
பொன்மணிக் கலன்கண் மிக்க பூந்துகில் பிறவு நல்கி
மன்மனத் துவகை கூர மந்திரிப் பான்மை செய்து. (௧0௧)

தென்றிசைக் கதிபன் றன்பாற் சென்றிது கொடுத்துக் காண்டி
யென்றுமா மணியு நல்கி யேகென விடுத்த பின்னர்க்
கன்றகல் புனிற்று வென்னக் கசிந்திரு கண்ணீர் வார
நின்றுநின் றிறைஞ்சி யையா நீத்தியோ வென்று நொந்து. (௧0௨)

விழிப்புனல் சிந்தச் சிந்த விண்ணவன் விடைபெற் றேகிச்
சுழிப்புனல் கொழிக்கும் வாவி சூழ்பெருந் துறையை நீங்கி
வழிக்குறு துணையா யுள்ள வளனெலாந் தெழுந்து மோதிப்
பழிச்சுறு தூத ரோடு மதுரையம் பதியிற் போனார். (௧0௩)

மதுரைமன் னவன்முன் னேகி மனமிலா வணக்கஞ் செய்து
கதிர்மதிச் சடையோ னீந்த கவினகொண் மாமணிகை நல்கி
யெதிருற நின்ற போதி லின்புற வழுதி நோக்கி
விதிமுறை யிருமின் னென்ன விருந்தனர் விரிந்த நூலார். (௧0௪)

விலைமதிப் பில்லா வந்த மேதகு மணியைப் பல்கா
ணிலையுற வியந்து நோக்கி நெஞ்சினு ளுவகை யெய்தித்
தலைவனைச் சிந்தை யுள்ளே தரிப்பவர் தம்மை நாடிச்
சிலைமுகக் கரத்து மன்னன் செய்ததே துரைமி னென்றான். (௧0௫)

மலக்கொடும் பகையை வெல்வார் மன்னவன் முகத்தை நோக்கி
நிலத்தொளிர் புகழின் மிக்காய் நீதரு நிதிகொண் டேகி
யிலக்கணக் குறைபா டின்றி யீரிரு கதியு முண்டாங்
குலப்பரி யினங்கள் யாவும் விலைக்குறக் கொண்ட பின்னர். (௧0௬)

அரும்பரித் தொகுதி யெல்லா மணிதிகழ் மதுரைக் கேகப்
பொருந்திய தினமே தென்னப் பூசுரர் விதியிற் றோர்ந்து
திருந்துமர் வணியாந் திங்கண் மூலநற் றினமா மென்ன
விருந்தன னதனை நாடிப் பெருந்துறை யென்னு மூரில். (௧0௭)

நின்படைச் சுற்ற மெல்லா நீடுமிந் நகருக் கெய்து
மனப்பினிற் கடிது மீண்டா ரவர்பெரும் படிறு கூற
மன்பெரு முனிவர் லோலை வரைந்தனை யதனால் வந்தேன்
கொன்பரித் திரளிங் கெய்துங் கூறுமந் நாளி லென்றார். (௧0௮)

என்பது கேட்டு மாற னுமமிடை யெமக்குண் டான
மன்பெரு நசைபு நீங்க நினைத்துள மனத்தார் சொல்லா
லனபிலர் போல வோலை யெழுதின் மதுகொண் டின்னே
துன்புற லொழிமி ரென்று நன்மையாத் தொன்மை கூறி. (௧0௯).

கொன்னெடுங் கோயி லூடு கொடுபுகுந் துரிமை கூறத்
தன்னரு கிருத்தி மேன்மை தக்கநற் கலைக ணல்கிப்
பொன்னணி கலனகள் யாவும புனையுமென் றளித்து முன்போன்
மன்னுள கருமங் கூறி மனையிடை யேகு மென்றான். (௧௧௦)

தமபெரு மனையிற் சென்று தாபதர் வைகப் பின்னர்
நமபரிச சமுக மெய்து நாளிரண டென்னு முன்னா
வெமபடைச சுற்ற நீங்கி யிருந்துழி விரிநத நேமி
யம்புவிக் கரசன றன்மு னமைசசரி லொருவன் சென்று. (௧௧௧)

போற்றியெம் பொருனை நாட போறறியென் றிறைஞ்சிக் கூறு
மாற்றமுன டொன்று நின்போ புனைநதுள வரிசை பெற்றோா
சாறறருந துரகங கொளள நேரியன றலததிற சார்நது
நீறறின னடியார் கையி னின்பொருள் யாவு மீநதார். (௧௧௨)

நின்பெருந் தூத ரேகி யெழுதுநின் றோலை காட்டும்
பின்புவந துனது சீறற மொழிததுயிர் பிழைகக வெண்ணி
யன்பினர் போல நின்முன் குறுகி யாவணி மூலததி
நன்பரித திரளிங் கெய்து நாலுனக் களிபப னென்றா. (௧௧௩)

மறறவா மொழிந்த வெல்லாம் பொய்யுரை மன்ன வென்னச
சொறறமிழ வைகை நாடன் றூதரைச சுழிதது நோககி
யறறமில் சுருதி வலலா ரருட்பெருந் துறையி லெயதி
யுறறவெம பரிக ளுணடே லொலலைவந துரைமி னென்றான். (௧௧௪)

அருநதிறற் றூத ரேகி யததினங் கடிது மீணடு
வருநதிமுன புகுநது மன்னா மனனனை வணஙகி நின்று
பெருநதுறை யெனனு மூரும் பிறவுள பதியுந தேடிக
கருந்தடங களிறறு வேநத கணடிலம பரிக ளெனறா. (௧௧௫)

பாங்குநின் றின்ன வாறு பகர்தலும் வெகுட்சி யெய்தி
யீஙகுறங கருமஞ் செய்வ னென்றிடர் செய்வான் றன்னைத்
தாஙகருந் துயரஞ் செய்து தகைநதுநந தனததை யெல்லாம்
வாஙகுமின் றணட லாளா ரென்றிகல் மன்னன் சொனனன. (௧௧௬)

மன்பெருந் தண்ட லாளா மறையவர் குலததின் மிக்கார்
முன்புனின் றினைய சொல்வாா முனிவுடை முகதத ராகி
நன்பரித் தொகுதி கொள்ள நயந்துமக கருா ளீநத
தன்பொரு ளெல்லாம் வாங்கச சாற்றினன் சீற்ற மன்னன். (௧௧௭)

மற்றிதன் பயன்யா தென்னின் மன்னவன் விடுப்ப வென்றி
யுற்றவன் றூதர் வல்லை யொண்பெருந் துறையி னெய்திக்
கொற்றவெம் பரிகள் காணர் மீண்டனீர் கோவு தம்பாற்
பற்றிய நேசம் விட்டான் பாரினி யாள வொட்டான். (௧௧௮)

தனையினித் தருதல் வேண்டு மென்றுவன் றண்ட லாளர்
சினமுடன் புகல வாளா விருத்தலுந் தீமை கூறு
நினைவுட னமைச்சர் வாழ்வி னீக்கிமெய் வாக்கின் மன்னர்த்
தனியுற வலிதிற் காவற் சாலையி லாக்கி னாரகள். (ககூ)

சற்றுமுட் டளாவி லாத தன்மையின் வாத வூரர்
மற்றவர் செலுத்தச் சென்று வன்சிறைச் சாலை யெய்த
நற்றவர் வருத்தங் காண நாணமுற் றொழிப்பான் போன்று
பொற்றடந் தேரின் வெய்யோன் போய்க்குட பான்ம றைந்தான். (கஉ0)

கள்ளுலா மிதழி மாலை கவின்பெற முடித்த வேணி
வள்ளலா ரேவச் சென்று வழுதிமேல் வெகுட்சி கொண்டு
வெள்ளைவான் பிறைப்பற் றோன்ற விழுங்கவங் காந்த பேயின்
கொள்ளிவா யனைய வண்ணங் கொண்டது செக்கர் வானம். (கஉக)

தெண்டிரை யுலகி னல்ல திறத்தினர்க் குற்ற தீங்கு
கண்டுணர் சிறியோர் போல நகைத்தன கவின்கொண் முல்லை
வொண்டமிழ் வாத வூராக் குற்றதை யுணாந்து துன்பங்
கொண்டவ ரிதயம் போலக் குவிந்தன கமல மெல்லாம். (கஉஉ)

தென்னவன் வைத்த காவற் சிறையினி லுறையுந் தெய்வ
மன்னவ ரொருவா காணி ஞணமுற றயாவா ரென்றே
யின்னல்கொண் மனத்தாள் போல விருட்கரங் கொண்டு கூடற்
பொன்னக ருள்ளாா கண்கள் புதைத்தனள் கங்குன் மங்கை. (கஉ௩)

மன்பகை துரப்ப திந்த மந்திரித் தலைவர்க் குண்டா
மென்பது முணாதோ வந்தோ வென்செய்து மென்றி ரங்கி
யன்பரை யகன்று நெஞ்சா லழலெழ வுயிாத்து மாழ்குந்
துன்புடை மடவாா போலத் துயின்றிலா மதுரை யுள்ளாா. (கஉ௪)

செம்மணப் புனிதர்க் குண்டாந் தீங்குதங் கிழமை யாலே
யைம்முகக் கடவு ளீன்ற வறுமுகற் குரைக்கு மாபோல்
விம்முசெஞ் சூட்டு முட்டாள் வியன்சிறைச் சேவ லெல்லாந்
தம்மனை யிடங்க டோறுந் தழங்கின புலரிக் காலை. (கஉ௫)

சிற்பர முணாந்து ஞானச் செந்தமி ழோது நீதிப
பொற்பினை யுடையோ ரின்னல் பொறுதுசென் றுரைப்ப போல
விற்பொலி சடிலன் சூல வேலவ னுல வாயி
லற்புதன் கோயின் முன்றி லாாத்தன சங்க மெங்கும். (கஉ௬)

எம்மிறை பரிவி லேறு நாளிதோ வென்று பார்க்குஞ்
செம்மலர் மடவா ளிட்ட திலகசிந் தூரம் போல
வம்மலை மிசையே வைகி யாடகக் கிரிசூழ் போந்து
மைம்மிகு கடன்மேல் வந்து முளைத்தது வால பானு. (கஉ௭)

மணகெழு செங்கோல் வேந்தன் வைகறை யெழுந்து நீராற்
கணகழல விளக்கி மூழ்கிக் கணணுதற பூசை செய்து
தணகிா முத்த மாலை தரித்துநற் கலன்க டாங்கி
விணகிளர் செமபொற கோயின முகப்பினில் வீறறி ருநதான். (கஉஅ)

வன்றிற லாள ரெல்லாம் வாமபரித் திரளகள் கொளவான்
சென்றர னடியாக கீநத செழும்பொரு டார்ீ ராகி
லின்றுமை வருததஞ் செய்து மெனறெறி வெயிலி னூடு
நின்றிடு மென்ன நின்றா ரீளபெரும புகழி னிறபாா. (கஉகூ)

அங்குநின் றினைப்பாா தம்மை யாணடவாண டகையை யுன்னி
யிஙகுணாங் கிலேயோ நாயே னிடும்பையென் றிரகக மெயதிச
சங்கவெண குழையாய் மன்னன் றனககுவாம பரிக ளீத
னஙகட ளுகு மென்று நவின்றசொற பொய்மமை யாமோ. (கஙo)

ஊனுடம் புடைய வாழ்ககை யொழிததுனக கடிமை யென்று
மாநிலம புகலா நிறப வந்துனை யடைநதேன் றன்னை
மீனவன் றன்பான மீள விடுத்தனை வேலை நீரு
ளானபி னங்கீ ராற்று நீரென வாவ துண்டோ. (கஙக)

அறததனிச் செல்வி பாக வன்பிலே னினபா லென்று
வெறுததிடி னடியேற் கிஙகு வேறொரு துணையு மிலலை
செறுததவா புரஙக ளெல்லாஞ் செறறவ ரடியான் றனனை
கிறுததினா வெயிலி னென்று னின்புகழக கேறற மாமோ. (கஙஉ)

வானநா டவர்கரு மேலோய் வந்துனக கடிமை யிப்போ
தானநா னிடுமபை யுற்று லாருனக கடிமை யாவாா
நானெனு மனத்தார் சொல்லு நல்லுரை யன்றி நின்ற
வீனனு மொருவன் சொல்வ தேறுமோ வுளததி லெனறா. (கஙங)

அவதொழில் புரியா மேனமை யன்பருக கன்பு செயது
பவககட லிடைவி ழாமற பரிநதருட் பாாவை நலகித்
தவபபெரு வடிவங கொணடு தாளளித தாளு மையா
செவிப்புலன் புகுநத வன்பா செபபிய மாறற மெலலாம. (கஙச)

காமபடு தோளி பாகன் கண்ணுத லணண லன்பர்
தாமபடு துயரங் கணணி யததுயா தணிகக வெணணித
தேமபடு மலங்கன் மார்பிற் றென்னவன் றனககுத் தெய்வ
வாமபரி யளித்தல் சொல்வாம வஃவினைப் பகையை வெல்வாம். (கஙரு)

திருப்பெருந்துறைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் கஅஉ.

திருசசிறறம்பலம.

குதிரையிட்டசருக்கம்.

—:0:—

தந்தையென்பவர்மைந்தர்வாதைதவிர்ப்பதேகடனாதலா
லந்தமின்றியகாதலன்பரழுங்கல்கண்டபின்னரியெலாம்
வந்துவெம்பரியாகவும்பரிவீரராவனவராகவுஞ்
சிந்தைகொண்டனரந்தமாலவிதிதேடுவாரமதிசூடுவார். (௧)

தேசிலாநரிவந்துவந்திரண்டுவெம்பரியானபின்
னாசிலாவிமையோர்கடாமுமமைந்தசேவகராயினார்
மாசிலாமணிமன்றராரியவாசிவாணிகர்போலவே
யேசிலாவருமாயினார்மறையிவுளியின்புறமேறினார். (௨)

சேடுகொண்டிரண்டுவீரரிரண்டுஞாங்கர்சிறக்கவே
யூடெழுந்துகளிம்பரெங்கணுமும்பருங்கிளர்வெய்தவே
கோடுடன்றுடிவிம்மநீடியகூடல்சூழ்மதில்வாயிலவா
யாடல்வெம்பரிகொண்டுசென்றனராதியாருமைபாதியார். (௩)

அங்குநின்றவர்சென்றுநம்பவலங்கலானைவணங்கியே
யெங்கணுந்துகள்பொங்கிவிம்மவெழுந்துகாகளமார்ப்பவே
திங்கள்வெண்குடைமன்னவாரியதேசவெம்பரியின்றுநந்
துங்கவன்மதிலின்புறத்துவன்றிவந்தவென்சொனார். (௪)

வாசியின்றிரள்வந்தவென்றலும்வாதவூருறையையமே
னேசம்வைத்தவர்தம்மைமுன்னரழைத்துநீள்கலையாதிதந்
தாசில்வெம்பரிகாணவம்மினெனாவெழுந்தெதிரடையலார்
கூசுந்தன்படைசூழவேயிறைகோயிலின்புறமெய்தினான். (௫)

வேறு.

வண்டுபடியலங்கனெடுந்தடந்தோண்மாறன்மணிச்சிவிகைமீதேறிம
திரைமூதூர, கண்டிருக்கண்களிக்குமவகையாலவாயிற்கடவுளிடும்பரிவரவு
காண்பானெண்ணிச, செண்டுவெளிதனிற்போந்துபனிநீர்தோய்ந்தசெங்க
ழுநீர்மதுமாலைசிறந்துதூங்கும், தண்டரளமணிப்பந்தர்நிழற்கீழம்பொற்றவி
சின்மிசையினிதிருந்தானருனைசூழ. (௬)

முத்தமிழின்றிறநவிலும்புலவர்சூழமுதுமறையோர்மங்கலச்சொன்மு
றையிற்கூறக், கைத்திகழும்வளைபுலம்பக்கலன்கண்மின்னக்கன்னியர்க
ளிருமருங்குங்கவரிவீசக், கொத்துலவும்பலமலரின்வாசந்தோய்ந்துகுலவு
மிளந்தென்றல்வர மாதர்பாட, மெத்துமணிமுத்தமெனும்பணிகள்பூண்டு
வெண்மதியின் றோற்றம்போல் வீற்றிருந்தான். (௭)

மங்குல்படிதடம்புரிசைவாதவூர்மனங்களிப்பவிழிகளிப்பமறுவிலாத, திங்களொனூதனமரபுவிளங்கவென்றுந்திருநீறுமஞ்செழுததுஞ்சிறந்துமல்கச், சங்கினுடனகாகளங்கண்முழவமார்ப்பத்தயங்கியெழுந்துகளுயர்வானறன்மேறசெல்லத, துங்கநெடுங்கடல்பரந்துவருதல்போலததவன்றிவருபரிததிரளினமேருறறங்கணடான். (அ)

வேறு.

அஙகிளாமதுரையமபதியிலாவணித
திஙகளின்மூலநாளசெறிதினததினி
லெஙகளுநீறுமஞ்செழுததுமோஙகிடச
சங்கரனிடுமபரிசசமூகம்வநதவால். (௯)

தூததிரணமணிகெழுசோதிமாமுடிப்
பாாததிபனவிழிநலம்பருகவீதியிற
கூததினாசெயலெனககுலாவுவாமபரிச
சாததினாவரும்பெருநதன்மைகூறுவாம. (௧௦)

வேறு.

கட்டியசுரிகையாகவின்கொளவாளினா
பொட்டணிநுதலினாபொலன்செயமேனியா
படடுடைமருஙகினாபவளநீளவடம
விட்டொளிவிளஙகியவியனகொணமாபினர். (௧௧)

புன்மயிாபபீலியாபுலியினேருலினா
பின்மலாபபாசிலைபிணைததகுஞ்சியா
வனமொழிகருாலினாவயஙகுதூணியர்
வினமலிகரததினாவெறிததபாாவையர். (௧௨)

பொன்னியல்குழையினாபொலன்கொணமாலையர்
பனனிறசசாததினாபணைதததோளினா
செனனியிறகதிாமணியிலஙகுசேடனைப
பினனிவிட்டுளதெனப்பிணைததகுஞ்சியா. (௧௩)

தாஙகியசுரிகையுநதயஙகுவேலகளும
வாஙகியசிலைகளுஙகணையுமவாளுமாய
ஞாஙகரிலிவாவரநாபபட்டோனறிஞா
தேஙகியநதிமதிசசென்னியணணலா. (௧௪)

வேறு.

நசசுரகவுசசிமணிநனனுமொருவணணக
கசசிடைவிசிததுளகவின்கொளுடைவாளும
பசசைமுழுநீலமொடுபன்னிறவடஞ்சோ
செசசைநிறமனனியதிரளடவீருதோளும். (௧௫)

துப்பரியசட்டையுமுடுத்திலகுபட்டுக்
தொப்பியுமுகத்திடைதுலக்கமுளராகிச்
செப்பருநலங்குலவுசெண்டொருகைகொண்டே
யிப்படியிலிப்படிவமயாவருளரென்ன. (கசு)

கட்டுபடிமீதின்மணிகச்சைமணிமுன்பி
ணிட்டவிருபக்கமணியின்னொலிபுலம்பப்
பட்டிலகுபக்கரைபணிக்கவரியெட்டும்
விட்டொளிவிளங்குமொருவெண்பரியிலேறி. (கஎ)

வீசுகவரித்திரணமிடைந்தொளிரமீதே
தேசொடுகவித்துளசெழுங்குடைவயங்கப்
பூசல்புரிவெம்பரிபொருந்துபடையூடே
மாசில்குலவாரியரின்மன்னனெனவந்தார். (கஅ)

மன்னவனுமிங்கிவர்வருந்தகைமைகண்டே
தன்னுளமகிழ்ந்திருந்தடங்கணிமையாமே
யன்னமெனுமூர்தினெடுமாலரினையல்லா
தின்னவெழில்யாவருளரென்றதிசயித்தான். (கக)

பண்ணியதவத்துளபயன்பரியின்மீதே
நண்ணியதெனத்தமினயந்தனாவியந்தா
ரெண்ணியமுடித்தனரெனக்கருதிநின்றா
புண்ணியமறைத்தமிழ்புகன்றதிருவாயார். (உ0)

தூயசுடாவேல்பலசுழற்றியெதிர்செல்வார்
வாயொலிவிளைப்பரிகலவாளினைவிதிர்ப்பார்
நேயமொடுதம்மிலணிநின்றுசமர்செய்வா
ராயினரரன்புடையிலானபரிவீரர். (உக)

நீறுசிவநீதிநிலைநிறகவுலகாளு
மாறனுமகிழ்ந்துதவமன்னரையழைத்தே
கூறரியவாரியகுலேசரொருவீதி
யேறுமவகைசென்றுரையுமென்றினிதுசொன்னான். (உஉ)

என்னிவன்மொழிந்தனனெனத்தமிலிரங்கா
மன்னியவருந்தவரும்வாணமுகமலர்ந்தே
கன்னலைநலங்கொள்கனியைக்குறுகிநெஞ்சான்
முன்னுறவணங்கிவிழிமுத்துதிரநின்று. (உங)

மன்றன்மலரோனுநெடுமாலுமுருவேறா
யன்றுமுதலின்றுமறியாதவகைநின்றாய்
வென்றிவிடையன்றியுயாவெம்பரியின்மீதே
யின்றுனைவணங்கமுனமெத்தவமுயன்றேன். (உச)

வந்தபடியிவ்வுருவணங்குமிதுவல்லா
லந்தவடிவாகிலுனையாரறியவல்லா
ரிந்தவகைகண்டடியவர்க்கெளியையென்றே
சிந்தைதனிலன்பொடுதெளிந்தவுலகெல்லாம். (உரு)

என்றுமுகமன்பலவியம்பியருளாலே
வென்றிபுனைமீனவன்விளம்புமொழிசொன்னார்
கொன்றைமுடியாருமதிலைசந்துகொடைமாற
னன்றியொடுகொணுமவகைநற்பரியுகைத்தார். (உசு)

மன்னரவபாதமுடன்வட்டநெடுவீதி
யென்னுமிவுளிததொழில்கள்யாவுமினிதேறி
யுன்னுமனவேகமெனவோடுமுயாபாய்மா
நன்னடமிடுமபடிநடாததியெதிரவந்தார். (உஎ)

வெமபரியினண்ணலைவியந்துதமிழமாறன்
கமபமுடியெய்தவொருகைவிரல்சுழறறு
வமபொன்விலையில்லதொருஙகலையளிததா
னெமபரமாசெணடின்மிசையேறநகைசெய்தார். (உஅ)

வேறு.

எற்றவொண்கலையைநேசமெய்திஞனொருவன்சென்று
காற்றெனவிரைவினெய்திககடிது தனகரததில் வாஙகிப்
போற்றிலன்முடியின்மீதுபுனைந்திலனெனறுமாற
னீறறினன்மறைப்பினலேநெஞ்சிடைவெகுட்சிகொண்டான். (உகூ)

வெளிப்படவரியமேனிவிண்ணவன்கண்ணுநெஞ்சுங்
களிபபுறவருதல்கணடுஙகணடிலன்கன்னிநாட
னெளிதலுலகெஙகுநிறபோனுறுபவமொழிததுஞான
மளிததிடினன்றியாவரவன்றிறமறியவல்லார். (கூ0)

எண்டிசைமன்னரன்பாலீநதமென்கலைகள்யாவுஞ்
செண்டிடைக்கோடலன்னோர்தேயநல்லியற்கையென்றே
வணடமிழ்வாதவூரர்மாமதுரேசனெஞ்சிற்
கொண்டிடுமுனிவுதீரக்குறைந்துமுன்னின்றுசொன்னார். (கூக)

நலத்தருமிந்தநீர்மைகேட்டபினயந்துமன்னன்
கலககமிலிவுளிநன்னூல் கற்றவா தமமைநோககி
யிலக்கணவிதியானுள்ள விரும்பரியிழிவுமேன்மை
துலக்குறநுமமினுடியெம்முடன்சொல்லுமென்றான். (கூஉ)

சொற்றிகழ்துரகநூலின்றுணிபொருளுணர்ந்துளோருங்
கொற்றவெம்பரிகட்குள்ளகுற்றமுங்குணமுநாடிப்
பொற்றடக்கிரியின்மீதுபொருகயல்பெரித்துமீண்டு
வெற்றிகொண்மன்னர்மன்னன்முன்னிவைவிளமபலுற்றார். (கூகூ)

வேறு.

தாவிலைச்சந்திரசுழியாமண்டலவாதத்தந்தண்டையடியிர்சுழியாமுடலி ன்பக்க, மேவுசுழிகௌவகமாங்காகாவாத்தமேன்மைதிகழமுன்வலையச சுழிதானுகும, பாவுசெழுங்கேதாரியடியிறசேர்ந்தபயனில்கொடுஞ்சுழிகே சாவர்த்தமாகும, பூவமருங்கசலைசயிறபட்டடையேயாகப்புகன்றசுழியிச் சுழிகள்புணராவாகி. (கச)

கொம்புகன்னந்திருக்கன்னாஞ்சபாதங்கொள்ளிக்கால்வெள்ளிக்கண் டனிகுன்று, வெம்புதழறசுடலைமுகம்பரனோகண்ட மண்டபப்பாழ்விலங்கி பலவண்டமாதல், செம்பொறியாமக்கினிசித்திரங்கண்மூன்றுசிறந்தினிய மட்டிறபாலறுபாலென்றே, யம்புவியோர்மொழிந்தபழுதிவையுமின்றிய டிகாவிறகுரமிரட்டையாகாவாகி. (கரு)

சிரமதனிலிரண்டுசெழுந்துளைபினுன்குசிறந்தவுரந்தனிலிரண்டுநுத ன்மேலொன்று, குரவமிசைநிறசுழியொன்றின்றேடுகுலவியவீரைந்துசுழி குறையாவாகி, நரிவெருக்கருங்காகமலகையோரிஞாளிசெழுங்கேழலெ னுங்குரலின்றாகி,விரவுபெருந்திரைவேலைமங்குலசங்கமயிடைமுழவமபோ னமுழக்கமிகவுண்டாகி. (கசு)

உருத்திகல்செய்புலியுளியங்கழுதைசெந்நாயொணபூனைநரியினுடன் கரியகாகந, தரித்தவழறபுகைநிறமுமபுலையாவாகித்தருக்கிமருத்தெனுங கவனத்தன்மையெய்தி, விரித்தகதிரவெணடரளந்திங்கணீலமெனகமலத தாதுசெழுங்கனகங்காயா, வரத்தமலாநல்லபசுங்கிளிபோல வமைந்த வொளிதயங்கியவங்கத்தவாகி. (கஎ)

நெற்றியகன்றுயர்குரவமபடைத்துவெண்மைநிறைந்துதமிலொத்தில குமெயிற்றவாகித, துறறநறுங்கந்தமிகச்சிறந்துநாவுஞ்சுதவிளந்தளிர்போ லுமருணந்தோய்ந்தே, லுறறவிரண்டிமைமயிருந்தொகையுண்டாகி யுக்கிர மாம்விழிப்பார்வையுடையவாகி, முற்றுமெயிறறசையின்றியுள்வளைந்துமுக் கோணமெனத்திகழுமுகத்தவாகி. (கஅ)

உளையினுடன்றலைமயிருநிறமொன்றாகியுரத்தினுடன்கழுத்துரகபடமே போனறு, வளைசிறந்ததொனிபரந்துக்குவிந்துள்வாங்கிமண்டலமுண்டாயுர ங்கொள்குரங்களசேர்ந்து, கிளைகொணரம்புகள்கரந்துதசைதானுன்றிக் கிளர்முழந்தானெளித்தபதங்கெழுமலின்றி, நெளிமுதுகுபுளைந்துதொடை திரண்டுதண்டைநீணடுடலநெய்த்தநிறநீரமையாகி. (ககூ)

மிக்கசெழுமறைநாவிற்கமலநாதன்விழிப்புனலில்விண்ணோர்களெண் மர்தம்பால், மைக்கடன்மேலமிர்தத்திலங்கிமீதினமல்குகருப்பையினுகவ ண்டர்தன்னிற், றெக்கவெழுபேதமெனுமிவற்றிற்றோன்றுந்தொன்மைய வாயீரிரண்டுதுணைத்தாணைறறி, யொக்கவெளுக்கும்பரிகளுளவாய்வாளி (உ0)

மங்காளன்சாரஙகன்கஙகாநீலன்மெனவழகன்கொங்காளன்சன்னக
ம்பான், குங்குமசோரன்கரியானீலன்சாரன்குலவுமள்ளாஹுரஞ்சிவாநதா
னெல்லான்பொலலான், றஙகுகருஙகாறசமபானென்றுகூறுநதன்மையுளப
ன்னிறமும்புனைநதசாதித, துஙகமிகும்பரியிவையெனறவறறின்றன்மை
தெரிந்தன்மையுரைததரசனைமுன்றொழுதங்கினறா. (௪௧)

நற்பரியினியல்புணாநதோரின்னவாறுநவின்றமொழிகேட்டுமிகநயந
துவெளளி, வெறபனையவிடையேறியளிகருநதெயவவெம்பரிகள்யாவும்வி
லைமதிததபின்னர்ப், பொறபுடையதன்பொருணமேலெண்மடஙகுபோது
தலாறபொஙகுமகிழவெயதிமாறன, றறபரனைமுகநாடிககயிறுமாறிததரு
கதுரகததொகுதிதமமையெனறான். (௪௨)

வேறு.

காத்துலகனைததுமுய்யக்கண்ணருளசெய்யுநீதிப
பாாததிவன்கருமஞ்செய்வாாபற்றியஙகரததிலவாங்கச்
சாததவாதமமிலாஙகோாசால்பினாகயிறுமாறி
யீததனாபந்திபூடுசோததனரிவுளியெலலாம். (௪௩)

திணடிறல்கெழுவுநேமிததென்றிசைககிறையுஞ்செய்ய
வணடமிழ்ககிறையுஙகாணவநதிடுதிசையினேகிப
பணடைநறபாடவமாகிபபணிநதுவிணணவாகளசூழக
கொணடலைபபொருவுகணடாகுலவுதஙகோயிலபுககாா. (௪௪)

வாய்ந்தனபரிசனும்மாலென்றெழில்வாதவூரின்
வேநதரைமனையிலேகவிடுததுளமகிழசசிகூாநது
சாாநதமெயததலைகமையோருநதானையுஞ்சூழவேகி
யாய்ந்தநறறமிழிலவலலவரசனுஙகோயிலபுககான. (௪௫)

அததினமகலமாலையணைததுமபரிகளெல்லா
நிததனதருளினுலெநெடுஙகுரனரிகளாகி
மெய்ததமிழமதுரைமூதூாவிழிததுயிலொழிநதிரஙகத
தத்தமிலுடனறுகூடிததனிததனிகளிததுநின்று. (௪௬)

வேறு.

நின்றநின்றநெடும்பரியாளாமேற்
சென்றுவெமபகைசெய்துவெருட்டியே
தின்றுகின்றதுரங்கமொருஙகொடு
கொன்றுநின்றுயாகூவிளிககொணடவால். (௪௭)

வரைசெய்கோபுரமாடநெருங்கிய
வரசவீதியுமாவணவீதியு
முரசவோசைமுழக்கொழிந்தேமிகக்
குரைசெய்வாய்நரிக்கூக்குரலானதால். (௪௮)

பாடியாரணமபோற்றமன்றிறபயின்
றாடியாரவிளையாட்டின்புதுமையா
லோடியாருமொளித்திடவென்றொரு
கோடியானதுகூவுநரிக்குழாம. (௪௯)

துங்கமாறன்றொகுபடைவெங்கொலை
தங்குமாயுதநதாஙகியெதிரககவே
யெஙகுமானநரிகளெலலாஙகொடுஞ்
சிஙகமாயமாசெயயத்தொடஙகுமால. (௫0)

நீடுவாடையிடந்தொறுநின்றணி
கூடுவார்மிககூவிவெருடடுவா
ரோடுவாரொளிததோடிபபுகுமிடங்
தேடுவாரெதிரசென்றமாசெய்குவார். (௫௧)

எங்களாருயிரகாத்தருளின்றணி
திஙகளாயெனததெயவமபராவுவா
ரஙகபாடமடைததரணசெய்குவாா
மஙகுலாடுமதிறறலையேறுவாா. (௫௨)

நற்றவசசெயனனிலதானதோ
கொற்றவன்செயயகோல்கொடிதானதோ
விறறிதன்பயனெனனெனவினனை
முறறிரஙகினாகூடலுளோரெலாம. (௫௩)

தூயவன்றுரகத்தொழிலாளர்கள்
கோயிலின்கடைககூககுரல்செய்துபோய்
மாயவெமபரிவநதவெலாநரி
யாயவென்றரசறகெதிாகூறினாா. (௫௪)

மாககளோசையுமவாம்பரியோசையுங
கூககுலாவுகுறுநரியோர்சையு
மீககொணமாமுடிமீனவன்றன்செவித்
தீககொள்வேலைசசெருகியதொததவே. (௫௫)

இந்தவாறொலிகேட்டிருகணடழல
சிந்தவாகளுசிறுவெயாபபெய்திட
வந்தமாறன்வெகுட்சிகணடணணலார்
வந்தமாயநரிபபடைமாறறினாா. (௫௬)

பொன்கொணுடன்புனைந்தநலந்திகழ்
மின்கொளாரமவிளங்கியமார்பினன்
றன்கணுகிநடப்பவர்தண்டல்செய்
வன்கணாளரைவமமெனக்கூவினன். (௫௭)

வேறு.

நரியினிற்றொகுதியெல்லாநற்பரிததிரள்களாக்குஞ்
சரிதிலையக்கொணாதிரென்னததாடொழுதவாகளோடி
யிருபிறப்புடையராகியினிபபிறபபிலலாதம்மை
விரைவினிறகுறுகிநமமையழைததனனவேநதனென்றா. (௫௮)

சித்தருககன்பூணடசிததருமுறுவல்செய்து
நிததிலததொளிபோனமின்னுநீறெனுஞசாநதுபூசிய
பத்தருககேவலசெய்வாாபதமலாமுடியிரகுடி
முததமிழபபொருளைநாடனமுன்புசென்றருகுகின்றார். (௫௯)

மூட்டெழுமழல்போன்மனனன்முனிவுடைமுகததனுகி
யீட்டுநம்பொருளகளெலலாமிரபபவாதமககுநலகி
நாடடுளநரிகளெலலாநறபரியாககிநம்முன்
காடடினரிவாசெய்மாயஙகணடிரோவமைசசரென்றான். (௬௦)

தன்றொழில்வழுவினோாகடமககுறுதுயாருசெய்தல
வலறிறலரசாநீதியாயினுமறைவலலாளா
செனறுயாதவததினிறபாாதெரிவையாவிருத்தாபால
ரென்றிவாககுறுகணசெயவதெம்மனோரியலபன்றென்று. (௬௧)

தண்டல்செயவன்கணாளாதஙகளைநோககிநஙகண
கணடிடமுனனிலலாமறகடிதினிலிவாககொணடேகி
மண்டழல்வெயிலினூடுவளைபபினினிறுததிநமபாற
கொணடுளதனஙகளெல்லாஙகுறைவறவாஙகுமெனறான். (௬௨)

வன்றிறலேவலாளாமறறவாதமைககொணடேகி
யொன்றியவளைபபினூடுநிறுததலுமுலகோாபோற்று
நனறிகொள்வாதவூராநரியெலாமபரிகளாககித
தென்றிசைநிருபறகீநதசிததனைநினைநதுசொல்வாா. (௬௩)

தொலலையோரிருவர்தேடுஞசோதியேயாதுசெய்வேன்
றிலலையோாபரவநின்றதெயவமேயாதுசெய்வே
னிலலையோகருணைநின்பாலினறெனையடிமைகொணடா
யல்லையோதமியேனினனலறிதியோவறிநதிலாயோ. (௬௪)

பரித்திரணரியேயானபான்மைகணடடியேன்றனனை
வருத்தினரிதனைமாறறவல்லநீவாராயென்னிற்
றரிததனைவிடத்தையெனனுநதன்மையுமபுரஙகண்முன்று
ளெரித்ததுமெனகொலோவென்றிரஙகினரெவாககுமிககாா. (௬௫)

நன்றிகொள்கடவுட்கங்கைநதியினைவைகையூடு
சென்றெழில்வாதவூராபேரிடாதீரென்றேவி
யன்றொருமடந்தைக்காளாயடியவர்க்கெளியார்கொன்றை
துன்றியமுடியின்மேன்மண்சுமந்ததுமுரைத்தல்செய்வாம. (௬௬)

குதிரையிட்ட சருக்கம் முற்றிற்று.

மண்சுமந்தசருக்கம்.

—.o:—

தங்கியவருளின்மிககார்தாம்படுமிடும்பையுன்னி
யங்கணரவனபாலுறறவருநதுயரகறறுசெனறு
கஙகையைவிடுபபவேகிககடுமபெருககெடுததுவைகைப்
பொங்கலைபபுனலாயெஙகுமபுரணடதுபுணரியேபோல. (௧)

சோந்தவெண்முததமூரல்செய்துநீககலைமேலாததுக
காநதளஞ்செஙகைவீசிககனதனககுருமபைகாட்டி
மாநதளிரபபதஙகணமீதுவருதிரைஞெகிழமாாபபப
போநதுளகணிகைமாதாபபோனறதுவைகையாறு. (௨)

திரைப்பெருமருபபினுலேசெழுநகரையிருபாரகுததி
மரததிரணமுறிததுசசாலிவயலெலலாமழிததுவாயா
னுரைததிராளசிநதிமீதேநுணமணலிறைததுவணடு
நிரைததலினமததவேழநிகாததுவைகையாறு. (௩)

மைத்திகழகுழலாளநதமலைமகணமுலையிறறேய
வததனைவருததுமேன்மையனஙகவாயுதமெனறெணணி
யொததெழுநதொளிருஙகனனலுயஙகுசெஙகழுநீாகளுசம்
புத்தவையளிககவேணடிபபுரணடதுபழனமெலலாம. (௪)

வடம்படைததுடையபாரவனமுலைமுகத்துமாத
ரீடுநதுகில்கடுகிவீழவதென்னநிறைழகுசெயது
தடமபடகிடந்ததெஙகின்றயஙகுசெஙகுருமபைமீது
நெடும்புனற்றிரைபோயமீளநிவந்ததுவைகையாறு. (௫)

மீதெழுபரிதிகையால்விடுஙகதிரவெஃமைதீரப்
பூதலமடவாள்போாககுமபுதியவெணடுகிலேபோல
யாதலாபழனஞ்சோலையாதெனப்பரநதுகஞச
மாதுறைமதுரைமூதூாமதிறபுறஞ்சென்றுசோநது. (௬)

தாங்கியதுவசவாயிறறடமதிலிடியத்தள்ளி
யாங்கெழின்மதுரைமூதூரழிப்பதுபோனறுசெல்லப்
பாங்குளவிடங்களெலலாமபரநததுவைகைநன்னீ
ரீங்கினிச்செய்வதென்னென்றியாவருங்கவற்சிகொணடார். (௭)

மைக்கடுங்களிற்றுத்தானைவழுதியுங்கடிதுநண்ணித்
தொக்கபொன்மலருமுத்துந்துகின்மணிப்பணியுநல்கி
தக்கவண்புவியிலுள்ளோர்தமக்குயிரென்னுமன்னே
மிககநின்கோபமாறலவேணடுமென்றிறைஞசிநின்றான். (௮)

கலைமதிக்குலத்துமன்னன்கன்னிநன்றூடன்கூறுந்
தலைமைமிகவுடையசொல்லாற்றன்முனிவொழிதலின்றி
மலையெனத்திரைகணமேன்மேல்வருதல்கண்டிதுவென்னென்று
நிலையுறச்சிந்தையுள்ளேநேடினனேடிப்பின்னர். (௯)

ஆதியாங்கடவுளெந்தையாலவாயமலன்மங்கை
பாதியானசிறந்தபூசைபண்டையிற்குறைந்ததுண்டோ
நீதியாந்தவத்தின்மிக்கார்நெஞ்சகம்புழுங்கமண்மேற்
றீதியாருசெய்ததுண்டோசெப்புமினமைச்சரென்றான. (௧௦)

விளங்கிளமதிசேர்சென்னிவித்தகர்பத்தரான
வளங்கிசழ்வாதவூரர்வருந்தியவலைப்பினீக்கி
யுளங்கொளமகிழ்ச்சிசெய்யினுறுபுனலூர்கொள்தேன்
றளந்தறிவறிந்துகூறியாங்கவர்தொழுதுநின்றார். (௧௧)

மன்னனுமவர்கண்மேன்மகிழ்ந்தருட்பார்வைநல்கி
யென்னுளமதித்தவாறேயினிதுரைத்தீரென்று
கொன்னுறுவலைப்பினூடிக்கிரகுந்தகுணத்தினரை
முன்னுறவழைத்துநட்பானமுகமலர்ந்திதுமொழிந்தான். (௧௨)

பாம்பணிசெய்யவேணிப்பரமபரனடியார்சைவ
லாம்பொருண்மதேயாறுலறம்பிறாக்கசாவதுண்டோ
தேம்படுமலங்கன்மாபிர்செயலிதற்குமதுமேனி
சாம்பியதலமேயானசெய்தண்டமேதகவிலாமை. (௧௩)

உற்றவித்தகைமுன்னேயுணருமிவ்வுணர்விலாமை
குற்றமித்துணையுநம்மேற்கொண்டனங்குறைகொள்மன்
மற்றினிப்புகலுமாறென்வைகைநம்மூர்கொள்ளாது
நற்றவத்தலைவர்நீரேயடைப்பியுமெனாநவின்றான். (௧௪)

அருட்பெருவழுதியிவ்வாறன்புரைபகர்ந்தபோதுந்
தரிப்பரீதென்னமுன்னந்தழலெனவெகுண்டபோதும்
விருப்பொடுவெறுப்பிலாதமெய்ம்மையாதமையாண்ட
திருப்பதநினைந்தார்வைகைச்செழும்புனலூர்கொள்ளாமல். (௧௫)

சுந்தரப்பரிமேல்வந்ததோற்றமேமனத்திலுன்னி
யந்தரத்திறைஞ்சநின்றீரடங்கியுள்வாங்கிச்செல்ல
வெந்துயர்ப்பிறவியானவிடங்களாவேலைநீந்தி
வந்தருட்கரையிற்சேர்வார்வைகையங்கரையிற்சென்றார். (௧௬)

முறைமுறைவணங்கிநின்றவாரியர்முகத்தைநோக்கி
யறைதிரைநெடுநீர்வைகையினைக்கடிதடைத்தல்வேண்டு
முறையுமிம்மாந்தரெல்லாமொல்லையிலவமஃதினென்று
பறையறைவித்துநம்மூர்க்கிவ்வுரைபரப்புமென்றார். (௧௭)

ஆரியர்கடிதினேடியகன்பறையறைவித்தம்பொற்
றேரியல்வீதிதோறுஞ்சென்றுரைபரப்புமுன்னே
கூரியகொட்டுமண்சேர்கூடையுங்கொண்டுவைகை
நீரியல்கரைமேல்வந்துநின்றனர்மதுரையுள்ளார். (௧௮)

நீறுகொண்டிலங்குமேனிமறையவர்நியமஞ்செய்த
வீறுகொண்டிடங்கடோறுமாரியர்விரைவிற்சென்று
கூறுகொண்டவர்க்கும்வேறுகோலறையளந்துசெங்கை
மாறுகொண்டுறுக்கிவைகைவன்கரையடைக்கலுற்றார். (௧௯)

கண்பெறுகழையின்முத்துங்கடகரிமருப்பின்முத்தும்
வெண்பணிலத்தின்முத்துமேதகுகருமபின்முத்தும்
வண்புனற்றிரைகள்வீசவரையெனக்குவைகள்செய்து
பண்படப்பொருத்திநீருட்பதித்துயாவரம்புசெய்வார். (௨௰)

பரித்திரணிறுத்துமெனபாரபாமபுகளுருட்டுமெனபார்
திரைப்புனன்மிகுத்ததெனபாரதேவாகட்கபயமெனபார்
நிரைப்படுமகிலோடாரநெறிபடவொதுக்கிநீடு
வரைப்பிடைக்குவித்துநிறபாராயினாமதுரையுளளார். (௨௧)

ஏருடைப்புதுநீர்வைகையிவ்வகையடைக்குமெல்லை
நீருடைப்பொலிந்தவேணிநின்மலர்கன்புமிக்காள
சீருடைத்தவத்தின்மிக்காள்செம்மனச்செல்வியென்னும்
பேருடைநரைமூதாட்டிபிட்டுவிற்றுணவுகொள்வாள். (௨௨)

ஆங்கவட்களந்துநீகருங்கோலறையடைப்பதின்றி
யோங்கலைப்புதுநீர்வைகையுடைப்பெலாமடைக்குமெல்லை
நீங்குளதறுகணாளர்சென்றவட்குறுகணசெய்ய
வீங்கெனக்குறுதியாவார்யாவரோவென்றிரங்கி. (௨௩)

பிட்டினைக்கூலிகொண்டுபெருங்கரையடைப்பாரின்றி
நெட்டிலைச்சூலமேந்துநின்மலன்கோயிலெய்தி
மட்டறாததளர்ந்தகொங்கைமார்பினிறகணணீர்வார
வெட்டுருத்திரண்டுபாதமிறைஞ்சிநின்றிதனைக்கூறும். (௨௪)

வேறு.

நெட்டரவக்கச்சுடையாயநீலநிறத்திருமாதின்
வட்டமுலைத்தழும்புபடவந்தணையுந்திருமார்பா
கட்டியசெஞ்சடையாயுன்கண்ணருள்கொண்டெப்பொழுதும்
பிட்டினைவிற்றுண்பேறகுமபேரிடுமைபையுளதாமோ. (௨௫)

யாருடனினிப்புகல்வேனென்னுடையாய்வைகையினன்
னீருடையாதடைக்கும்வகைநீசிறிதின்றருளாயேற்
சீருடையாயுனக்கடிமைசெய்யுமவர்க்கெளியையெனும்
பேருடையாயெனபபலரும்பேசுமொழிபழுதாமே. (௨௬)

தாயுமிலைதந்தையிலைதமருமிலை தமியேனைப்
பேயினுடனின்றூழும்பிரித்தறியவொண்ணாது
நீயதெனதிலம்பாடென்சிந்தையில்வெந்துயர்தீர
நீயருளாதொழியினுயிர்கீப்பேன்மற்றென்செய்கேன். (உஎ)

வேறு.

இன்றெனக்குறுதியாகியாணிடும்பிட்டுவாங்கி
வன்றிறற்கூலியாளாயவன்கரையடைப்பாரில்லை
யுன்றனககபயம்யானெனறுரைபபவடனமேலனபு
சென்றவட்காளாமாறுதுணிநதனாதேவதேவா (உஅ)

ஆடையுந்துணிநதசீரையாகியேகூலியாளாய்க்
கூடையுநதலைமேலகொணடுகொட்டுடைததோளராகிப்
பீடைகொணடயாவாளகாணப்பெருமபசியுடையாரபோல
வேடைகொணடொலலைவந்தாரவேணடியவடிவஙகொள்வார. (உகூ)

வந்தெனையேவலகொளவாருளர்கொலோமறறிஙகென்று
புந்தியினமகிழநதுகோயிலவாயிலிற்புகன்றபோதி
லநதநனமொழியைககேளாவனனைதன்னயாசசிகூறுஞ
சிந்தனையொழிநதகூலியாளரைசசெனறுசோந்தாள. (௩௦)

புடையின்மேலுலகோரின்றிப்பூணைந்துளபுலிததோலாடை
யுடையின்மேலசைககுஙகசசாயோஙகுநசசுரகமின்றிச
சடையின்மேன்மதியமின்றிததாஙகியமழுமானின்றி
விடையினமேலின்றிஙினறவெளியனைவெளியிற்கணடாள். (௩௧)

மைந்தநீயெனக்கிங்காளாய்வருகெனமுன்னர்ககூலி
தநதியேலவருவனென்றுசாறறலுநுகரவிப்போ
திநதவாரமுதமபோலுமினியபிட்டளிப்பேனல்லா
லநதிவாயிதனைவிறறேயளிப்பனின்கூலியென்றாள். (௩௨)

இரும்பசியுடையேனன்னேயினியபிட்டளிப்பையாகிற்
குரமபுகொணடடைபபன்யானேகோலறைமுழுதுமென்னக்
கருமபுறததுகின்மேலிட்டபிட்டினைக்கரத்தாலள்ளி
விருமபியிங்கிதனைக்கொளவாயென்றனள்விருப்பமிக்காள். (௩௩)

கூற்றடுங்கமலபாதாகுறுந்துணிக்கரியசீரை
யேற்றிடுமெபிட்டுவாஙகியின்புறவமுதுசெய்து
மாறறரும்பசியையன்னேமாற்றினையினிப்போய்வைகை
யாற்றினின்கூற்றிலுணடாமருங்கரையடைப்பனென்றார். (௩௪)

நன்றுநன்றின்னுமன்னேநயந்துபிட்டளித்தல்வேண்டு
மென்றுதந்துணிந்தசீரையேற்றதுகிறையவாங்கித்
தின்றுநின்றலைநீர்வைகைச்செழுங்கரையதனிற்சென்று
குன்றெனுந்தவத்தாயுன்றன்கோலறைகாட்டென்றார். (௩௫)

மெய்த்தவம்புரிவார்தம்மின்விழுப்பமிக்குடையவன்னை
யித்தடங்கரையைவல்லேயெம்பிரியடைப்பாயென்னப்
பைத்தலைப்பகுவாய்நாகம்பணியதிபாதிகொன்றைக்
கொத்துடன்முடிக்கவல்லார்கோலறையடைக்கலுற்றார். (௧௬)

பேர்ப்பர்மண்கூடைபெய்வர்பிறைமுடிமேற்சுமமாடு
சேர்ப்பர்பின்சுமந்துசென்றசெயகரைசிந்திமீள்வர்
வேர்ப்பர்மெய்யிளைப்பார்போலமென்றபிட்டிரதநாவிற்
பார்ப்பரவ்வன்னைதன்மேற்பரிந்தருட்பார்வைசெய்வார். (௧௭)

பிட்டுநன்றென்றுகூறிப்பிறைமுடியசைப்பார்வேட
விட்டமென்றசையிற்சாலவீசனுக்காமிதெனபார
கொட்டெனக்கவிழ்த்தகூடைகொண்டுநின்றாடல்செய்வார
வெட்டிமண்குவிப்பாரோடிவிரைந்தடிப்பாய்ந்துமீள்வார். (௧௮)

பரிவுடைமனத்தினானும்பரமர்தஞ்செய்திகண்டு
கரையினையடைத்தல்வேண்டுமென்றுதன்கருமங்கூறு
றானுடைவழுதிதூதர்காண்பரேலுறுகண்செய்வா
ரிருவினையுடையேனமற்றிங்கென்செய்வேனெனநினைந்தாள். (௧௯)

மற்றவண்நிலைமைவெள்ளிமன்றுணின்றாடுகின்ற
கொற்றவரறிந்துபின்னுங்கூடைமண்கரைமேற்கொட்டி
யுற்றவிக்கரையயன்னேயொல்லையிலடைப்பணின்னே
சற்றிதற்கிரங்காதேகுன்றகவுடைமனையிலென்றார். (௨௰)

நீறணிபுனிதமேனிநின்மலன்விடுப்பவேகித
தோறிரைமுகத்திறுடனென்றுணமனைபுகுதுமெல்லைக
கூறருந்தவத்தினமிக்கார்கோலறையடைப்பவஞ்சி
மாறிடுதிரைகளைதன்னுற்றெழுதனள்வையைமங்கை. (௨௧)

சிறந்தமண்கூடைவேணித்திருமுடிக்கொட்டையாக
நிறத்திகழ்கொன்றைநீழணிறைமணலணையதாக
வுறுந்தொழின்முயற்சியாலேயுயங்கிமெய்யிளைத்தார்போல
மறைந்துலகெங்குமானவள்ளலார்பள்ளிகொண்டார். (௨௨)

ஆங்கவர்துயிலுமெல்லையருட்பெருவாழ்வின்மிக்கா
ரோங்கியகருமஞ்செய்வாராகியொண்பிரம்புதாங்கிப்
பாங்குநின்றவரைநாடிப்படர்ந்தகோலறையிலுள்ள
தீங்குநன்குணர்வீரென்னச்சென்றகன்கரையிற்சேர்ந்தார். (௨௩)

நன்குறவடைத்தல்செய்தாரியாவருமெனநயந்து
சங்கரனடைக்குநீடுதடங்கரையவிரகளெய்தி
யெங்கணுமுயர்ந்துதாழ்ந்ததிவ்விடம்யார்க்குநேர்ந்த
பங்கிதுமொழிமினென்னநின்றவரிவைபகர்ந்தார். (௨௪)

பெருவளக்கூடற்பிட்டுவிற்றுணவுகொள்வா
ளொருமுதுமடந்தைக்காளாயொருவன்வந்திங்ஙனெய்தி
யிருநிலமகழ்ந்துகூடையுட்சொரிந்திரங்கிநிற்பன்
சிரமிசையெடுப்பனமீளவன்சிந்துவனகுதல்செய்வான். (சஞ)

பாடுவனுடல்செய்வன்பையவோர்கூடைமண்ணை
நீடுதிண்கரையிலேறச்சொரிகுவனெடித்துநிற்ப
னோடுவனோடிமீள்வனொருகைமண்கரையிலேறப்
போடுவன்போகவென்னில்வருவன்வாவென்னிற்போவன். (சசு)

பிட்டினைநுகாவனையாபெரிதுநன்றென்றுகையைக்
கொட்டுவனசெய்கைகாணிலரசிளங்குமரனொப்பா
னெட்டலாகொன்றைநீழனெடுந்துயில்கொள்கின்றானங்
கட்டுரைசிறிதுங்கேளானவனறனைக்காணீரென்றார். (சஎ)

என்றலுமவனையிங்கேகொணாமினென்றவருணின்ற
வன்றிறலொருவன்கூறவாரியனவலையோடிச்
சென்றலுஞானயோகச்செழுந்துயிலொழிந்துமூன்று
துன்றியபுரங்களசெற்றானுணர்வொனவிழித்தெழுந்தா. (சஅ)

விழித்தலுங்கடிதுசென்றவாரியனவெருவநோக்கி
மொழிக்கனலசிந்தியந்தமுன்னவன்றன்னையெய்த
வழைத்தலுமவருந்தலசெய்யாதஞ்சினற்றிரங்கலகண்டு
பழித்தவாசெங்கைபற்றியீர்த்தனனபரிவிலாதான். (சகூ)

ஆங்கவன்கடிதிற்றள்ளியண்ணலையெண்ணிலாத
தீங்கினன்முன்னாககொண்டுசேறலுமவெகுடசியெய்திப்
பாங்குநின்றவருணிறபாவியைப்பாவிநோக்கி
யீங்குவெங்குருதிசோரவடித்திடுங்கிவனையென்றான். (ருo)

கடுத்தசொலவன்கணாளனகத்துடனமாறுகையி
லெடுத்தனன்முனிவாவினனேரெடுத்தனாதொழுதுசெங்கை
யடித்தனனடித்தபோதிலனபுடையரிவைபாகங்
கொடுத்திலாதுனுககமெய்தமறைந்தனாகுறைவிலாதார். (ருக)

வேறு.

தாரமேனின்றிலங்குபுயவழுதிமேலுந்தன்மனைமங்கையர்மேலு[ம் அமை]ச்சர்மேலு, மார்மேலுஞ்சென்றுபொருஞ்சேனைமேலுமயன்மேலுமா[ல்மே]லுமறவோர்மேலும், தேர்மேல்வெம்பகன்மேலுமதியின்மேலுஞ்சிறந்[த]விந்திரன்மேலுந்தேவர்மேலும, பாரமேலுங்கடன்மேலுமரங்கண்மே[லும்]பட்டதரன்மெய்யிலடிபட்டபோதே. (ருஉ)

தந்தமுருவொழிந்துபிறிதுருவமாகிச்சதுர்முகனுஞ்சங்காழிதரித்தமாலு,
மந்தமதெரிவரிதாய்வெளியேநின்றவண்ணலார்வடிவிலடிபட்டபோதி,

லெந்தவுலகங்களினுமிருந்துளோர்களெம்முடலிலடியுறைத்ததென்றுகூற, மூர்த்திபெருமான்மொழிகளுகாந்தவெல்லைமோகரிக்குமெழுகடலின்முழக்கம்போன்ற. (௫௩)

மாயையெனுங்கருமுபெரியபுனன்மேன்மொகருள வனனமெனுமெண ணிலாவண்டத்துள்ளு, மேயவகையெண்பததுநான்குநூறாயிரமானபலயோ னிபேவற்றினுள்ளு, மாயவுயிர்களுயிராகிநிறகுந்தனமையவனிதலததரு ளுானமறிந்துபாதச, சேயமலாவழுததுதறகோகூலியாளாய்சசென்றுமுடி மண்சுமநதாாிலலைநாதா. (௫௪)

வேறு.

மையனையுந்திருமிடற்றாமெய்யிலடிவாதவூ
ரையருடம்பினுமடிதுபடுதலுமேயயாவெயதி
யுய்யவெனையாட்கொளவானுவநதொருவாககாளாகி
மெய்யரெழுநதருளினரோவென்றெனறுமிகநொநது. (௫௫)

தம்பெருமையறியாததமமிறைவாதமகிரஙகிக
கம்பிதமுஙகணணீருமவரககவறசியுறமபோநில
வெம்பிறவிதொலைததாாமுன்ஞரியாகளவிரைநதோடி
யுமபாபிரானறிருவிளையாட்டெல்லாமஙகுரைததாாகள. (௫௬)

கேட்டுருகுமபெருஙகாதலவிததகரிததனமையெலாங
கேட்டுமனநதளர்நதுமிககிளாநதுவிழிபபுனலபெருக
வாட்டிகழுஞ்சடையணணனமணசுமநதவிடஙகொடுபோய்க
காட்டுமெனமொழிநதவரோடவவிடநோகடிதெய்தி. (௫௭)

அழுங்கியரும்பெருநரகிலடியேனுமவீழாம
லெழுந்தருளும்பெரியோனேயெஙசனுளாயென்றென்று
தொழுங்கரமுஙகணணீருநதளஙகியமெயபபுளகமுமாய
விழுந்துபுரணடிவவாறுபுலமபினாமெய்யன்பாளா. (௫௮)

நீறுபடும்பொன்மேனிநின்மலனேநெடுஙகஙகை
யாறுபடுஞ்சடைமுடியாயடியவாகட்கெளியானே
மாறுபடுமெபுரமெரிததாயுமாறுபடுமபோதுடலிற
கூறுபடுஞ்சிவஞானக்கொமபினுளங்குழையாதோ. (௫௯)

கொங்கையான்மணிமார்பிற்குறியிடுமவ்வீறுடைய
மங்கையான்பெருமானைமணசுமககமதித்தாளோ
கங்கையானலைக்கரத்தாற்கரைதிலளோபுள்ளுருவாம்
பங்கயாசனனறியாப்பணிமுடியென்றறியாளோ. (௬0)

பிரமனுடன்றிருமாலும்பிறப்பகலப்பலகாலும்
பரிவினுடன்றருமலரோபத்தரிடும்பச்சிலையோ
புரிதருசெஞ்சடையோகற்புதமதியோவாயிரவாய்
வரியரவின்பலபடமோமண்சுமக்குஞ்சும்மாடு. (௬௧)

கலையுறியும்புகழுவைகைக்கரைதிருவம்பலமாக
வலையெறியுமபுனலோசையந்தாதாந்துயியாகத
தலைவணடங்கணடார்களரவமெனுந்தவமுனியுங
கொலைதவிருமபுலியென்னுங்குலமுனியுமானுரோ. (௩௨)

மீனேறுங்கொடிதென்னன்விழிக்கேறவிரைதூரகத
தாவேறுவதுகணடுதெருங்கலைபொறசெனடேறத
தேனேறுமலாகொன்றைதிருமுடிமேன்மனேற
யானேறுஞ்சிவபதமுமெனக்கேறவின்றுது. (௩௩)

பொனனுலகத்துளோரும்புரந்தரனுந்திருமாலு
மன்னுமறைசதுரியோனுமவழிபடிமைததொழிலசெய்ய
வானைனதனக்காளாகிபணிவைகையடைத்தடியுண
டென்னையருடபணிகொளளவிசைந்தனையோவிறையோனே. (௩௪)

கட்டுமரைததுணிச்சீரைகச்சையுமததிருத்தோளிற
கொட்டுமுடிததலைமீதுகவிழததொருகூடையுமாயப
பிட்டுநறறவமுடையாளபினபுவருந்திருக்கோல
மிட்டமுறதொழும்படிநான்கணடிலேனிறையோனே. (௩௫)

தாருருஞசடைமுடியாய்தவம்பெரிதுமுயன்றவாக
ணீருமபுகழுவைகைநெடுங்கரைமேனின்றரோ
சீருருங்கனகமுடித்தென்னவனுமதுரையெனும
பேருரிலிருபபவரோபிட்டமுதிட்டருள்வாளோ. (௩௬)

பொனமௌலிததலைமீதுபுணணியாமண்சுமந்தேறுங்
கொணமலியுங்கோலமையுங்குளிர்வைகைபபோறுங
கன்மமெனுமபகைநீங்ககணணுதல்வெமபரியேறுந
தென்மதுரைமூதூருமல்லவோசிவலோகம. (௩௭)

இன்னவகையனபுடையாரிரங்கினராயிடைவைகைத
துன்னுதிரைபபோறுந்தொலையவடிநததுபின்னார்த
தென்னவனுஞ்சிவன்செயலாமெனத்தெளிநதுவாதவூர்
மன்னவாதமபாலவந்துவணங்கியிதுகூறுவான. (௩௮)

அந்தராதம்பதியினிழிந்தருள்புனைமாத்தியர்குலத்தில்
வந்தருளிததமியேறகுமநதிரியாய்மகிழ்வெயதி
யெநதைவயப்பரியேறல்காட்டியெனக்கொழியாத
பந்தமறத்திருவுள்ளமபற்றினைநற்றவத்தோனே. (௩௯)

கருமானத்திருமேனிகாட்டினனென்றுணராமற்
றிருமாலும்பரவரியான்றேவருடன்பரியேறு
மருமாயச்சூழலினலமுழக்காடையணடர்தொழும
பெருமானைக்களித்தேனென்பிழைசெய்தேன்பெரியோனே. (௪௰)

அப்பணிசெஞ்சடையானைப்பருமபரிமேலவர்க்கு
மெய்ப்பொருளென்றுணராமல்வெய்யவினைப்பொருள்வேண்டிச
செப்பருமித்தறுகணமையைச்செயவித்தேனைச்சிறுமையுள்ள
னைப்பிழையும்பொறுத்தருளாயானரகிற்புகுதாமல. (எ௧)

தூக்கமணிக்கபிரான்றுங்கமிரும்பரியேறிப
பூக்காறுஞ்சடைமேனமணஞ்சுமந்தபுகழ்போதாதோ
யாறுைநின்பணியேசெய்தொழுகவிவ்வுலகந
தானுளவேனடுமினியெனறிராதானறமிழ்பாறன் (எ௨)

வேறு.

வன்றிறனமன்னனிவவாறிரந்ததும்வாதவூரா
தென்றிசைபுரக்குந்திதனைவனறனைநோக்கிப
பின்றிகழ்சடையானமன்னுடபெருந்துறைநகரிலேக
வின்றேனைவிடுப்பதேமறறிவவுலகளிப்பதெனறா. (எ௩)

தென்புலத்தலைவன்றானுஞ்சிந்தையினொந்துமுனனேறு
னன்பருக்கரசாவாழவிலாசையிங்குளதோவென்று
மென்பதந்திறைஞ்சியியாவேண்டியசெய்கவென்று
தனபுகழக்கூடன்மூதூர்புகுந்தனனறனைசூழ. (எ௪)

சற்றவத்தொழிலசெய்யாததானமைபோனபின்ன
ரற்றவாக்கற்றசோதியருடபெருவாழவுவேண்டிக
கொற்றவாகுற்றகோலங்குறையெனநீத்துமேலா
நற்றவக்கோலங்கொண்டார்நம்பனுக்கன்புமிக்கார். (எ௫)

அத்தனையாலவாயிலண்ணலையிறைஞ்சியந்த
மைத்தவழ்சோலைநீடுமதுரையம்பதியைநீங்கி
வித்தகர்தம்மையாண்டமேனிகண்டிறைஞ்சவேண்டும்
பித்தினர்கடிதுசென்றார்பெருந்துறைபொருந்தவெண்ணி. (எ௬)

மிடைகெடவைத்தபாதவித்தகருரைநோக்கி
நடையிடுமெல்லைதனினினைமனவிரைவுங்காறறு
நடைபடுகன்றைநாடுங்கபிலையுந்தழுபினின்று
மடையினையுடைக்குநீருமாயினார்வாதவூரர். (எ௭)

கண்ணுழையாதகானும்பதிகளுங்கடிதுநீங்கி
வெண்ணுறுமுனிவர்மேவுமெழிற்பெருந்துறையிலெய்திப்
புண்ணியவினைத்தர்சூழமுன்புபோலிருந்தபோதில
விண்ணவரறிபன்பொற்றாள்வீழ்ந்திதுதாழ்ந்துசொல்வார். (எ௮)

நீண்டுதற்கரியமாயிற்சேயிழைதனக்கிறைவ
மீண்டொருமாறறிறுைமெய்தியதழும்பபோற்றி
வேண்டியவடிவமாகிவெமபரிமேல்கொண்டெம்மை
யாண்டருள்செய்யவந்தவண்ணலேபோற்றிபோற்றி. (எ௯)

அண்டருக்கரியாய்போற்றியடியவர்க்கெளியாய்போற்றி
வண்டமிழ்ப்பாண்டிநாவொழமண்சுமந்தாய்போற்றி
கண்டனக்கினியமேனிகாட்டியென்சென்னிமீது
மூண்டகத்திருத்தாள்வைத்தமுத்தனேபோற்றிபோற்றி. (௮௰)

போற்றியென்றின்னவாறுபுகன்றவர்முடிமேற்செங்கை
யேற்றியங்கினியகூறியெழுகெனவெழுந்தபின்னர்
நீற்றையும்புனைந்துஞானநிறையருட்பாலைநல்கி
வீற்றிருந்தன்பாகூட்டம்விளங்கினாகளங்கமில்லார். (௮௧)

அந்தமுமுதலுமில்லாரடியவாதமமைநாடி
வந்துளகருமமெல்லாமுடிததனமகிழசிகூர
நந்திகழ்வடிவஙகாணவேணடிநற்கயிலையுள்ளார்
சிந்தனைசெய்தாரவல்லையாணடுநாஞசேறல்வேண்டும். (௮௨)

வாழ்ந்திருமின்பின்யாமுமேகுவமென்னவந்து
சூழந்தருளுருவாமன்பாதோததிரமபலவுஞசெய்து
தாழ்ந்தெதிரிறைஞசியையாதரிபபரிதெனறுமணமேல்
வீழ்ந்தயாநதமுதாரெமமைவிடுதியோவெனறுநொநதாா. (௮௩)

பரிந்தழுமடியாாதமமேற்பரமனுமன்புகூாநது
வருந்தவதொழிமினிநதமணமலிகுருநதநீழற
பொருந்தியதெய்வபீடமபொலிவொடுகுயிறறிமீதே
திருந்தியமறையுநதேடுநமபதுமாகசசெயது. (௮௪)

தாங்கருமரந்தைநீங்கியாமெனுந்தன்மைகணடு
நீஙகருமனபினுலேநிததலுநயநதிறைஞசி
யீங்கருணமனததரெலலாமமாநதிருமொருநாளிந்தத்
தீஙககல்பொய்கையூடுசெழுநதழலவநதுதோனறும. (௮௫)

எழுந்தழல்விளைந்தபோதில்யாவருநதட்த்தினூடு
விழுந்துபின்னெய்திநமபால்விடுசநுஙகவறசியென்று
தொழுந்தவமியற்றுநதொண்டர்சூழ்ந்துபின்செல்லமெல்லச்
செழுந்திருக்கயிலைநாடிச்சென்றனாதில்லைநாதா. (௮௬)

நீங்கருமன்பரெல்லாநில்லுமினென்றுகூற
ஈங்கவரிறைஞ்சியெந்நாளையநிற்காண்பதென்று
தாங்கருமயக்கமெய்தித்தாயகன்மகவுபோலப்
பூங்கழல்வணங்கிநின்றார்போயினாமாயைவல்லார். (௮௭)

இங்கிவர்நின்றபின்னுமின்னருள்வாதவூரர்
தங்கிளைவாழவந்ததலைவர்பின்சென்றபோதிற்
பொங்கிளமுலையாள்பாகர்புரிந்திவர்வரவுகாணு
வங்கொருகொன்றைநீழலிருந்தனரரந்தைநீக்க. (௮௮)

தன்புடைக்கலமேகொண்டோர்தடங்கிரிசிரந்தமாலை
பொன்படைத்தனையகொன்றைபொலிவுறவிருந்தபோதின்
மென்பதத்திறைஞ்சிக்கண்ணீர்விழவிழத்தொழுதாற்கு
மன்பரைப்பரிவாலையரருளைவைத்தருளிச்செய்வார். (௮௯)

அவ்வியமில்லார்தங்கட்கருடாமுன்னுமன்னுந்
திவ்வியதலமாமிந்தசிறந்தனகுருந்தநீழ
லெவ்வுலகெங்குமுன்னோமாயினுமிங்குளோர்கள்
வெவ்வினையகற்றியாளவேண்டியீண்டுறைவோமென்றும். (௯௦)

பொங்கொளிச்சுழுனையூடுபுலம்பிசைக்குறியேயான
மங்கலசங்கமல்லால்வாய்ந்தபல்லியங்கள்யாவு
மிங்கெமக்காகாவோசைபடங்கிடமாதலாலு
நங்குலக்கவுரிகாணநடநவிலுதலினாலும். (௯௧)

ஒழுங்குடனின்னவாறிங்குணர்ந்துநற்குருந்தநீழற்
செழுந்தவக்குழுவினீயுநங்கழல்சேவைசெய்தே
யெழுங்கனன்மடுவிற்காணில்யாவருமதனிற்சென்று
விழும்பொழுதுடன்வீழாமலவ்வுழைவிரைவினீங்கி. (௯௨)

உத்தரகோசமங்கையென்னுநம்மூரிற்சென்று
சித்தியங்கெவையுமெய்திதெய்விகலிங்கமேனி
வைத்தாம்பதிகடம்மிலிவையிலவணங்கிலங்கே
யித்திகழ்வடிவேகாணடிகாட்டுதுமெனவியம்பி. (௯௩)

இந்நகர்வணங்கிநீங்கியெழுங்கழுக்குன்றமென்னு
மக்கெடும்பதியிறைஞ்சியாண்டுநின்றீண்டுப்போந்து
பொன்னினம்பலத்திலெய்திப்புத்தரைவாதில்வென்ற
பின்னரெம்பதமேயானபெருமைப்பதம்பெறுதியென்றார். (௯௪)

மன்னுமன்புடையார்தெய்வவாசகம்புகலுமாறும்
பன்னகம்புனைவோன்மேவும்பதிபலவணங்குமாறும்
பொன்னினம்பலத்திலெய்திப்புத்தரைவென்றுமன்றன்
றன்னருங்கமலபாதஞ்சார்தலும்பகர்தலுற்றாம். (௯௫)

மனைசமைந்தசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் ௯௫.

திருவம்பலச்சருக்கம்.

———:0:———

வரந்தரவிருந்தார்தம்மைவாதவூரிறைவர்போற்றிப்
பெருந்துறைநகரிலன்றிப்பிஞ்ஞாபுலியூர்மன்றிற்
பொருந்துவைமுத்தியென்றுபுகன்றதிங்கெவனோவென்னத்
திருந்தியதவத்தாய்கேட்டியென்றவர்செப்பலுற்றார். (௧)

இத்தலத்திடையேபீடமெடுத்துளவிடத்திலன்றி
வைத்துளவிடத்தேயந்தவேட்டுவன்வடிவங்கொள்ளும்
வித்தகவுனக்கிங்கன்பான்மெய்யுணர்வுரைத்தேமேன்மை
யொத்திடுஞ்சிவானுபூதிமுத்தியம்பலத்திலுண்டாம். (௨)

இடம்படுமுடம்பின்மூலத்தெழுந்தநற்சுழுனைநாடி
யுடன்கிளரொளியேயாகியொளியிலஞ்செழுத்துமொன்றாய்
நெடுங்குழலோசையாகிநிலவுமவ்வோசைபோயங்
கடங்கியவிடமேயென்றுமாடுமம்பலமதாகும். (௩)

எண்டரும்பூதமைந்துமெய்தியநாடிமூன்று
மண்டலமூன்றுமாகிமன்னியபுணர்ப்பினாலே
பிண்டமுமண்டமாகும்பிரமனோடைவராகக்
கண்டவாநின்றவாறுமிரண்டினுங்காணலாமே. (௪)

ஆதலாலிந்தவண்டத்தறிவரும்பொருளாயென்றுந்
தீதிலாமூலநாடிற்றிகழ்சிவலிங்கமேனி
மீதிலாமர்ந்தநாதவெளியின்மேலொளிமன்றங்குக்
காதலான்மடவாள்காணக்கருத்துறநிருத்தஞ்செய்வோம். (௫)

அந்தநன்னடமேதென்னினைந்தொழினிகழ்த்தலாகும்
பந்தமதகற்றுமிந்தப்படிவமுமதுவேயாகும
வந்துலகத்தில்யாருங்காண்பரேல்வழுவாமுத்தி
தந்தருளிக்குந்தெய்வதலமுமத்தலமேகண்டாய். (௬)

தாவரும்பணிலநேமிதரிப்பவர்பிரமரென்போர்
யாவரும்புலிபாதனென்னுமிருவருமபுரத்திலுள்ளார்
மூவருந்தெய்வமூவாயிரவருமுனிவர்தாமுந்
தேவருந்தொழுதுபோற்றுமெல்லையத்தில்லைமூதூர். (௭)

மற்றிவைதெளிவாயென்றுபணிந்தெதிர்வணங்கிநிற்பார்
நெற்றியினீறுசாத்திநிற்றியென்றகலநில்லார்
சற்றிடஞ்சென்றார்பின்னுமிங்கிவர்தன்மைகண்டு
கற்றைபஞ்சடையார்நின்றனன்னருள்செய்துபோந்து. (௮)

கண்ணெதிராடக்குமாறுகண்டுளங்களித்துநிற்கும்
புண்ணியர்காணமுன்னர்மறைந்தனர்புலியூரைவா
னண்ணெனவிரக்கமெய்தித்தொழுதுகைதலைமேல்கொண்டு
நண்ணருமன்பாகூட்டநணுகினாவாதவூரா. (௯)

அருந்தவமகலாநெஞ்சத்தன்பருந்தாமுமநதத
திருந்தியகுருநதின்கீழோர்தெய்வபீடிகையுஞ்செய்து
வரந்தருசெய்யபாதமலர்வகுத்திறைஞ்சியாங்க
ணிருந்தனரிருநதநாளிலெய்தியதியம்பலுற்றும். (௧௦)

வெண்பிறைமுடித்தவேணிவிண்ணவரன்பிலாத
பண்பினரெனினுந்தம்மைப்பாடினாக்கிரங்குவாரென்
றெண்பெறுநமசிவாயவாழ்கவெனவெடுத்துநாதன
வண்பதம்புகழ்ந்துஞானவாசகம்புகலலுற்றார். (௧௧)

சொற்பதங்கடந்துநின்றசோதிவந்தருளாலரு
மற்புதமறியேனென்றுமதிசயங்கண்டாமென்று
மெறபொலிசடையாய்நெஞ்சங்குழைந்திலையென்னையென்றுஞ்
சிற்பரன்றனதுபாதஞ்சென்னியின்மன்னுமென்றும். (௧௨)

ஐயனேநின்னைக்காணவாசைப்பட்டேனென்று
முய்கிலேன்வாழேனென்றுமுனைக்கடைக்கலமேயென்றுஞ்
செய்யுமாறறியேனந்தோசெத்திலேனென்றும்பொய்யா
பொய்யனேனின்பொற்பாதம்புணருநாளெந்நாளென்றும். (௧௩)

ஆதரித்தழைக்கிலிங்கேயெந்தவென்றருளாயென்றும்
போதமிக்குடையபாடலிவையிவைபுகன்றபின்னா
மாதிரத்தெவரும்போற்றவருந்திருவாதனைதயன்னா
நீதறச்சிறந்தவெண்பாத்திகழேழுநானகுமோதி. (௧௪)

இயல்புடன்மொழியும்பள்ளியெழுச்சியேசறவுநெஞ்சத்
தயர்வறவுரைக்குமின்னேரனையபூங்கழல்களென்று
முயிருணியெனுநற்செய்யுள்பிரார்த்தனையோங்குநீதி
வியனெடுங்கூடற்பாண்டிவிருத்தமெய்த்தமிழுங்கூறி. (௧௫)

வேறு.

மருவுந்தொண்டருடன்கூடி வைகிசிலநாட்செல்லமுதற்
பரமன்சொல்லும்படியேபின்பயிலும்பொய்கைத்தழல்கண்டு
கருதுந்திருவஞ்செழுத்தோதிக்காணக்கிளருங்கனன்மீது
விரவும்பேரன்புடையார்களெல்லாருஞ்சென்றுவீழ்ந்தார்கள். (௧௬)

வீழ்ந்தபோதிற்புலியூரர்விடைமேலேறிக்கவுரியுடன்
சூழ்ந்தங்கிமையோர்மலர்சிந்தித்தொழவிண்ணிடையேதோன்றுதலு
மாழ்ந்ததடத்துட்கனன்மூழ்குமன்பரடங்கத்துயர்நீங்கி
வாழ்ந்துவணங்கிக்கண்ணாதவடிவாய்த்திருமுன்வந்தார்கள். (௧௭)

துரியத்தலையிற்பயில்வாருந்தொழுதங்கெழுவாமுகநாடி
யொருசற்றகலாதமாகீரிங்கொழியததணிநாமெய்தியதுங
கரையிறநிரைபோய்விழவீசுங்கழுநீர்வாசங்கமழவாவி
யெரியிறபுகுவீரென்றதுவும்யாதோவெனினிங்கிதுவாகும். (௧௮)

வேறு.

உத்தமனென்னுநதிருவாதவூரனைமன்னும்புலியூரிற
புத்தரைவெலலுமபடிநாமிபபுவிமிசைவைததோமயாமேகிற்
சிததமயாநதேதுயாகூருஞசெய்தியறுமெனபதுதேரா
வித்தலமீதேசினனுளிககெமமுடன்வாராதிருமெனரேம. (௧௯)

மலமகல்பவருமபுலிமீதேமானுடவடிவந்தனையெய்திச்
சிலபகலெனினுமபயில்காலைசசோதருமலவாதனையென்றே
பலமலாகமழுநதடமீதிறபரவருஞானவனல்சோவித
திலதெனநீடுஞசடமவேவிததிவவுடலீநதோமிநநாளில. (௨௦)

என்றுவிளம்பிககணநாதரெஙகளுமல்கபபுலியூரின்
மன்றுவிளஙகபபயில்வாருமவாணினமறைநதாரவ்வெல்லைத்
துன்றியஞானசசிவநாமசசொறறமிழவலலாவேறாகச்
சென்றொருகொனறைசசெழுநீழறறிகழவிருநதாசிவயோகம். (௨௧)

அன்பாழற்கேபுகுமாறுமையர்விடைக்கேவருமாறு
முன்புதமககாமுருவெய்துமுனனவனற்றொடாழுமாறும்
பொன்பொதுவிறகேயனபாளர்புகுவதுமெல்லாமொருகாலத்
தின்புறுமெய்பபோதகயோகததியல்பொடுகணடாரென்செய்தார் (௨௨)

செஙகைகுவிததாரவிழிநீரைசசிநதினரெநதாய்வநதாய்பின்
னெஙகளொளிததாயெனமாலுறறெய்தினாபொய்கைககரைமீதே
கஙகைமுடிததாரவிடையேறிககணணுறநணணுநதலமோவென்
றஙகணிலததேபோயவீழவுறறழுதழுதநதோவெனவலைந்தார் (௨௩)

வேறு.

அன்னைநிகாபபீரென்னையொழித்தேயன்பாளா
பொன்னடிபெறறேபொய்கையழறகேபுகலாமோ
மின்னுருவததீநுமமருளகூடாவினையேனுக்
கின்னலளிததீரெஙஙனொளிததீரெனநொநதார். (௨௪)

வேறு.

அந்நிலைதெளிந்துபொய்கையகன்றுயர்குருந்தநீழற்
பன்னருமறைகள்காணுப்பதமலர்பற்றிவீழ்ந்து
மன்னியநிலத்திலுள்ளார்வல்வினைப்பிறவிமாள
வின்னருட்சதகமெய்தானரும்பியென்றெடுத்துச்சொன்னார். (௨௫)

இத்திறங்கூறியாங்கேபுலம்பியின்றிரங்குமெல்லை
சித்தனன்றுரைத்தகோலமைந்நெஞ்சினுணினைந்துபின்னை
ரத்தலத்திறைஞ்சியெங்கோனருட்பெருவிடைபெற்றேகி
யுத்தரகோசமங்கையூர்தனினெல்லைபுக்கார். (௨௬)

சடையவர்கோயிலெய்தித்தம்மைவந்தடிமைக்கொண்ட
வடிவதுகாணாராகிமயங்கிவெய்துயிர்த்துவீழ்ந்து
விடுதிகொலென்னையென்றுநீத்தல்விண்ணப்பமென்னுந்
தொடைகெழுபாடலோதக்காட்டினார்தொல்லைமேனி. (௨௭)

கன்னலையமுதையங்கேகண்டுகொண்டிறைஞ்சிச்சின்னா
ளங்ககிருந்துதங்கோனருண்மொழிப்படியேசென்று
தந்நிகரில்லாததெய்வத்தலம்பலவணங்கிநீங்கிச்
சென்னிநன்னாட்டிலெய்தித்திருவிடைமருதூர்சேர்ந்தார். (௨௮)

அப்பதிதொழுதபின்னரன்புடனாரூரெய்திச
செப்பருமலர்த்தாள்போற்றித்திகழ்திருப்புலம்பலோதி
யெய்ப்பறவிறைஞ்சியண்ணலியம்பியபதிகளெல்லாந
தப்பறவணங்கிநீங்கித்தடமதிற்புகலிசார்ந்தார். (௨௯)

குன்றெனவயங்குகோயிற்கோபுரவாயினீங்கிச்
சென்றுயாகயிலையானசெய்திகண்டிறைஞ்சுமெல்லை
மன்றிடைநடித்தநாதனமலரடிபிடித்துக்கொண்டு
பின்றிகழ்சடையோன்முன்னாபபிடித்தபத்தருளிச்செய்தார். (௩௰)

தொல்வினைப்பகைமையுள்ளார்யாவருந்தொழுதாலிங்கு
வெல்வரப்பகையையென்றுவிருப்புடன்சிலநாளவைகி
மல்குமத்தலத்தைநீங்கிவண்கழுக்குன்றிலன்பாற்
செல்வதற்கிசைந்துதில்லைத்திசைகுறித்திறைஞ்சியேகி. (௩௧)

வேறு.

உத்தரநேர்திசையிலேகியொளிகுன்று
முத்தநதிமுதுகுன்றினைவணங்கி
யத்தலமகன்றுபாருட்டுறையிதென்றே
மெய்த்தவர்களெண்ணியுறைவெண்ணெயிலடைந்தார் (௩௨)

அந்நகர்வணங்கியபினன்புடனகன்றே
நன்னர்வழிசென்றுநடுநாடுமுயர்காடுங்
கொன்னிபமடங்கலுறைகுன்றமுமிகந்தே
மன்னுமருணைபுரிமருங்கணையவந்தார். (௩௩)

மாடமொடுகோபுரமுமன்னுமணிமுத்தஞ்
சூடுமதிலும்பெரியதோரணமுகப்பு
நீடுகழுகாடவிநெருங்கியுளதன்கா
வூடுயர்தல்கண்டுவகைகொண்டுதொழுதுய்ந்தார் (௩௪)

அன்றிருவாதேடவழலானதொருவெற்பாய்
நின்றவடிவோமனநிறைந்தபெருவாழ்வோ
வென்றுமலையண்ணலையிறைஞ்சியருள்கொண்டே
சென்றருணையாகியசெழும்பதிபுகுந்தார். (௩௫)

வேறு.

சோலையுமதிலும்பல்பூந்தோரணமறுகுந்தெய்வ
சாலைகள்பலவுநீங்கிச்சந்நிதியறுகிறசென்று
மாலையும்பாம்புந்திங்கண்மத்தமுமுடியில்வைத்தோ
னாலயமிறைஞ்சிக்கண்டாரம்மையன்றனடமேனி. (௩௬)

மாலுடன்பிரமன்றேவர்வந்தனைக்கடிமையென்றென்
றோலிடும்பொழுதிலாலமுண்டருள்கண்டபோற்றி
மேலிடும்பவநோய்தீரவிண்ணவர்மனத்தோபச்சைப்
பாலுடன்கலந்துட்கொள்ளும்பனிமலைமருந்தேபோற்றி. (௩௭)

நெடியவன்கேழலாகிநீணிலமகழ்ந்துங்காணா
வடிகளென்றலைமேல்வைத்தவருட்பெருங்கடலேபோற்றி
படியிடம்புரக்குமுண்ணாமுலையெனும்பச்சைமேனிக்
கொடியிடங்கொண்டசெம்பொற்குன்றமேபோற்றிபோற்றி. (௩௮)

வென்றிடுங்கன்னிமேதிச்சென்னிவிக்கிரமன்றன்னைக்
கொன்றதன்பாவந்தீரக்குறித்திடவருள்வாய்போற்றி
யன்றுவந்தென்னையாளுமணியண்ணாமலையாய்போற்றி
யென்றுதம்பரிவாலேத்தியிறைஞ்சியங்குறையுநாளில். (௩௯)

மாதாகொண்மாதரெல்லாமாகழித்திங்கடன்னி
லாதிரைமுன்னிரைந்தேயாகியதினங்கடம்மின்
மேதகுமனைகடோறுமழைத்திருள்வடிவதான
போதிவர்தம்மிறகூடிப்புனற்றடமாடல்செய்வார். (௪0)

அன்னவரியல்புகண்டாராங்கவர்புகன்றதாக
மன்னியதிருவெம்பாவைவாசகம்பேசிப்பின்னர்க்
கன்னியாபாடியாடுங்கவின்கொளம்மனைகண்டன்றோ
பன்னியபாடலாகவம்மனைப்பாடல்செய்தார். (௪௧)

விரவுமன்புடையாரந்தமேதகுதலத்தைநீங்கிப்
பரிவுடன்கச்சியேகாம்பரந்தனிற்பரனையேத்தித்
தெரிவருங்காமக்கோட்டிசேரடிவணங்கித்தேவர்
வரமீனைக்கிறைஞ்சுந்தெய்வவண்கழுக்குன்றிற்சென்றார். (௪௨)

கோட்டிதழ்கமழுங்கொன்றைச்சென்னியன்குலவுமன்பர்
சூட்டியமலர்த்தாள்போற்றித்துணைவமின்செய்யமேனி
காட்டினைகலங்காவண்ணமிககழுக்குன்றிலென்று
பாட்டினைப்பொழிந்துநின்றுட்பயின்றபின்பணிந்துபோந்தார் (௪௩)

அத்தலமுதலாரப்பணைடைந்துளதலமுங்கானு
மைத்தடங்கிரியுங்காவும்வாவியுநதியுநீங்கிப்
பைத்தவெம்பாம்பொடாடிநரியெலாம்பரிகளாக்குஞ்
சித்தர்தென்றில்லைமூன்றுகாவதமென்னச்சென்றார். (௪௪)

வேறு.

ஆமோன்மடப்பாவையாதோ[illegible]சையிலாளர்
மாமோகருமிட்டுடையிரவாழாதவர்தாமுந்
தீமோள்கரவரன்மேலருள்செய்யாதவர்பலருமப்
போமோர்வழிபோகாதவர்புலியூர்வழிபோனார். (௪௫)

செல்லுஞ்சுரமிருபாலொளிர்திகழுங்கொன்றைகண்மலரா
வெல்லொன்றியவிமையோருலகென்னநின்றனவெங்கும்
புல்லுஞ்சிவநாமத்தமிழ்ப்பாலவரோடிசைபாடச்
சொல்லும்பொருள்வல்லார்தமனகம்போன்றனதோன்றி. (௪௬)

தெள்ளுஞ்சிவஞானம்புரிதில்லைநர்தவவேடங்
கொள்ளுஞ்செயலென்னவொண்மலர்குலவுங்கவிரெல்லாம்
பள்ளம்படர்புனல்போற்புலன்வழிபோய்ப்பயிலன்றியோ
ருள்ளந்தமைப்பொங்குநிறைமைக்கொண்டொளிர்காயா. (௪௭)

பாயுங்குலமந்திநிரள்பயிலுந்தொறுமசையா
வீயின்குழுவெழுந்தெனினிமலர்[illegible]லர்நாக
மாயந்திகழ்தாராகணமகலவானமிளிர்மதிப
மேயும்படிகளாப்பொங்கரினிடைநின்றனவெங்கும். (௪௮)

பக்கங்களாகமுகின்றிரள்பலசாமரைவீசக்
கொக்கின்றளிர்கோதும்பலகுயில்காகளமோதத்
தொக்கன்பொடுவிண்ணோதிபர்சொரியும்பலபொற்பூ
வொக்கும்படிமலர்சிந்தினவொண்சண்பகச்சோலை. (௪௯)

நீங்காவளமிவ்வாறுளநீள்குந்தநரந்த
தேங்காரளிமூரலபாதிரிதெங்கின்றிரள்வகுளங்
கோங்காசினிகொந்தார்செழுமந்தாரநெருங்கும்
பூங்காவையகன்றார்புலியூர்நன்னகர்கண்டார். (௫௦)

சேணென்றியமதிலும்பணிதிகழ்கோபுரநிரையுஞ்
சோணந்தருகும்பங்களார்துணைமாளிகைபலவுங்
காணுந்தொறுமெழில்செய்வதுகண்டஞ்சலிகொண்டே
பூணுந்திருவருளன்பர்புகழ்ந்தாருண்மகிழ்ந்தார். (௫௧)

வேதந்தருமொலியுந்தொழும்விண்ணோர்தமதொலியுங்
கீதந்தருமொலியுங்களார்முழவங்களினொலியும்
போதந்தருசிவஞானிகள்புகலாகமவொலியு
மோதுந்தமிழொலியுங்கடலொலிசெய்தனபுலியூர். (௫௨)

நிரையொன்றியமணிமாளிகைநெடுவீதிகளகலா
வரையொன்றியவுயர்கோபுரமணிவாயில்புகுந்தே
யுரையொன்றியசிவஞானமுனாதருஞ்சிவநன்னூற்
கரைகண்டவர்மணிமன்றெதிர்கண்டாரருள்கொண்டார் (ருங)

பொன்னார்பொதுநின்றாடியபுனிதன்றனைமுடிமே
லன்னாளடிவைகும்பராணுகும்படிகண்டா
மன்னாவுயிரன்னாயமணிமன்றாசரனென்றே
சொன்னார்பலகாலன்பொடுதொழுதார்மிகவழுதார். (ருச)

விண்டேயிருகண்ணீர்விழவீழ்ந்தின்னடிமுடிமேற
கொண்டேபினெழுந்தன்பொடுகுறையாவருணிறையா
வண்டேர்குழலுமைபங்கனைவண்டில்லையுளினனே
கண்டேனெனநறபாடல்கருத்தாரவுரைத்தா (ருரு)

குன்றாவருண்மூலநிகழ்குறியாகியசுடரு
மன்றாகியவெளியுமெகிழ்ந்தாடியவொளியு
மொன்றாகியவநுபூதியிலுற்றாசெயலற்றா
நின்றாரசைவிலராவொருநிலையோவியமானா. (ருசு)

மைகால்குழலுமைபங்கினன்வழிபாடுமறந்தே
கைகாலசைவிலவாயினகண்ணுஞ்சிறிதிமையாச
செய்காரியமென்னோவிதுதெருளாமருளென்னா
மெய்காவலாமணிமன்றைவிடப்போமினியென்றா. (ருஎ)

வேறு

பூண்டருள்கொண்டகாவல்புரிபவருரைத்தல்கேளா
தாண்டவநிகழுஞானத்தன்மையின்றன்மைநாடிக
காண்டகுதுரியாதீதக்கழிபரத்தொளியின்மூழ்கி
நீண்டதோர்தம்பமாகிநின்றனரொடிதுபோது. (ருஅ)

போமெனப்போகாரொன்றும்புகல்கிலாபித்தங்கொண்டா
ராமெனக்காவலாளரஞ்சினரழுங்குமெல்லைச
சாமுடற்குயிர்வந்தெய்துந்தன்மைபோற்குவிந்தகஞ்சத்
தேமலர்க்கரமேல்கொண்டுசிவசிவபோற்றியென்றா. (ருகூ)

முன்னவன்செம்பொன்மன்றைமும்முறைவலங்கொண்டங்குத்
தன்னிகரில்லாமூலத்தலைவனைவணங்கிப்பின்ன
ரன்னையம்பிகைதன்பாதமன்புடனிறைஞ்சியாந்தப்
பொன்னவிர்கோயின்மேல்பாற்புலீச்சரஞ்சென்றுசேர்ந்து. (சுO)

வரந்தரவிருந்தநாதன்மலரடிவணங்கிநாகேச
சரந்தனிலிருந்தவண்ணறன்பதமிறைஞ்சிநீங்கித்
திருந்தியமறையோர்வாழுந்தில்லையம்பலஞ்சூழ்வீதி
பொருந்துழியமிர்தமானவாசகம்புகலலுற்றா. (சுக)

ஆடுமிக்குலாநற்றில்லையாண்டவன்றனைத்தொண்டென்னும்
பாடலைப்புகன்றுகோயிலிருவகைப்பதிகங்கூறி

நாமெச்சிவபுராணமொழிந்தநல்லகவன்மூன்று
நீடுமெய்த்தமிழுமன்பாலோதினார்நீதிமிக்கார். (௬௨)

கைவளைசிலம்பசெம்பொற்கிண்கிணிகறங்கச்சூழ்ந்து
மைவளர்குழன்மேல்வண்டுமெருண்டிசைதிரண்டுபாட
மெய்வியாவருமபவெமபோலவிழிக்கயலபுரட்டிஞாங்க
ளிவ்வகைநின்றுசுண்ணமிடித்தனாமடநதைநலலாா. (௬௩)

அத்திருவனையார்பாடல்கேட்டவரிசைததாக
மெய்ததமிழதனுனன்குமிகுதிருச்சுண்ணமோதி
மைத்திகழ்காவினூடுவருநதனுளாங்கேபொய்த
றத்தமின்முயலுங்காதறசிறுமியாதமமைககணடார். (௬௪)

கண்டபின்வறிதுகூறுங்கசட்டுரைசிறிதுமறறெ
மண்டனையுரைமினீரெனறவரவருளைபததாக
வெணடருதிருததெள்ளேணநதிருவுநதிபெழிறறேனேக்கம்
பணடிகழ்திருபபூவலலிபபாடலபொனனூசலசொனனா. (௬௫)

ஆங்கொருசிறுமிதன்சீரனனையைநோககிககூறுந
தாங்கிசைமொழியேயாகததகுமனவயீரைநதோதி
ஞாங்கரின்மூாலுநதுமபிதனனையுநயாநதுநாதன
பூங்கழல்வழுததுகெனறுபுனிதாகோததுமபிசொன்னூர். (௬௬)

பொங்கரினிடையேவாழுமபொறபிளங்குயிலேகூவி
யிங்கழையெம்பிரானையென்பதுங்கிளியைநோககித
திங்களஞசடையான்பாதஞ்செபபெனததசாங்கமெனனூந
தங்கிசைத்தமிழுஞ்சொனனூாதநிகரொருவரிலலாா. (௬௭)

மண்ணிடத்தெம்மையாணடவாழ்வினையன்றிமறறே
ரண்ணலைககடவுளென்பாாககஞசுதுமவினையேமெனறும்
பணணுறசசிறநதபாடலபகாநதுறபனனசாலே
யொண்ணகாப்புறமபுசெய்தாங்கிருநதனருணமைமிக்கார். (௬௮)

பரம்பரப்பொருளாமிநதபபைநதமிழோதிவையம்
பெரும்பிறபபகலவநதுபிறநதவாசெயதியெலலா
மிருந்தநறறேருகுதிதோறுமியமபிநனமகிழசசியெய்தி
யரும்புகழ்ததிலலையுள்ளாரியாவருமதிசயிததா. (௬௯)

தத்துவமுடிவிலாடுந்தாணடவநதம்முட்கணடு
நிததலுஞ்சென்றுமனறினிமலனையிறைஞசியன்பா
வித்திறமையர்திலலையெலலையிலிருநதாரிபபாற
புத்தரைவாதிலவென்றபுகழினையுரைததலசெய்வாம். (௭௦)

திருவம்பலசசருககம முறறிற்று.

ஆ திருவிருத்தம ௪௪௦.

புத்தரைவாதில்வென்றசருக்கம்.

——:o:——

தாழுநீடுவேணியண்ணலருள்விடாவொர்மாதவ
னூழிஞாலவண்மையுண்மையாயுநேயநெஞ்சினான்
சோழநாடுகண்டுதில்லைதொழுதபின்புபழுதிலா
வீழநாடுதன்னைநாடவெண்ணியங்குநண்ணினான். (௧)

நண்ணுமாதிமாதவனலங்கொளீழநாடணு
மண்ணருனிருந்தவூரடைந்துசேரிடந்தொறு
மெண்ணிலாதகாலம்வாழ்தில்லைமன்றமென்றுகூ
றுண்ணிலாவுமன்பினாலுரைக்குமாதொடங்கினான். (௨)

சென்றுசேரிடந்தொறுஞ்சிறந்தசெம்பொனம்பல
மென்றுகூறிவைகுநாளினீழநாடன்முன்புபோய்
நன்றிலாதமூகாதாநயந்திறைஞ்சிமன்னகே
ளொன்றியாமுரைத்துமென்றுவந்திவ்வாறுகூறினார். (௩)

ஓற்கமில்கருத்தனுமொருத்தனிங்குகாக்குளா
னற்கலன்களக்குமாலைநாளுமுண்பதையமே
நிற்கினுமிருக்கினுநிலாவுசெம்பொன்மன்றெனுஞ்
சொற்கிளந்துரைக்குமென்றுசொல்லிமுன்வணங்கினார். (௪)

வேறு.

இன்றிங்கவனைக்கொணாவீரென்றிசைத்தானிருபனுங்கவருஞ்
சென்றன்புடையாயவருகவுனையழைத்தானறிறன்மன்னவனென்ன
நன்றெனப்பதுவுந்தீதுமின்றிநாளும்பலிபெற்றுண்பதொழிந்
தொன்றுங்கருத்தாரொடுங்கருமமுளதோவேந்தற்கெனவுரைத்தான். (௫)

ஊரிற்பலிகொண்டுண்கினுமற்றொன்றுங்கருமமில்லெனினும்
பாரிற்பயிலாருயிர்புரத்தல்பரமாநிருபாக்காதலினால்
வேரிற்கமழ்தாரெம்மரசன்றன்பாலவருதல்வேண்டுமெனச்
சீரிற்றிகழ்வேற்றூதருடன்சென்றானொன்றுந்தீமையிலான். (௬)

மூந்தும்பிடகமூன்றுணர்ந்துசெயிர்நான்கொழிந்துமுதுசில
மைந்துமபுனைந்துபாரமிதையாமாறைந்தடக்குமியல்புடையோன்
கந்தங்கெடுதன்முத்தியெனக்காட்டுங்குரவனுடனிருப்பச்
சந்தஞ்சிறந்தபுயநிருபனிருந்தான்றனைபுடைசூழ. (௭)

உடுக்குந்தனிவெண்கோவணமுமொளிர்பொக்கணமுமாத்திரையு
மெடுக்குஞ்சதங்கைநெடும்பிரம்புமிலகுந்திலதத்திருமுகமு
மடுக்குஞ்சிறுபுன்முறுவலுநின்றசைவுஞ்சடையுங்கண்டரசன்
றிடுக்கங்கொளவந்தருகாதவிருந்தான்றிருவம்பலமென்று. (௮)

இருக்குந்தலைவன்றனைநோக்கியிப்போதேயம்பலமென்றிங்
குரைக்குந்தகைமையெவன்கொலெனவுலகாள்பவனுக்கவனுரைப்பான்
பெருக்கும்புகழாற்றிகழ்வளவன்பிரியாவிருக்கட்பேரருளாற்
புரக்குந்திருநாட்டுறந்தழைக்கும்புலியூரென்பதொன்றுளதால். (௯)

அந்தப்பதிமுன்றில்லைவனமஃதேபுவனமனைத்தினுக்கு
முந்தக்கிளருந்தெய்வதலமதனுண்மூலதானமதா
மிந்தப்புவிக்குநாப்பணெனவிலங்கும்பொதுவாமிடமதனிற்
சந்தத்தனத்தாளுமைகாணத்தலைவன்றிருத்தாண்டவம்புரியும். (௧௦)

மன்னுந்திறலான்மனுமைந்தன்வடிவிற்றொழுநோய்மாறநெடும்
பொன்னங்கிரிபோலுருநல்கும்புனிதத்தடமுண்டதின்மூழ்கி
முன்னம்புலியிறவமொன்றுமுயலாதவருமைந்தொழி
லென்னுந்திருத்தாண்டவம்புரிதல்கண்டாலுலகிலினிப்பிறவார். (௧௧)

நண்ணும்பிறவியொழித்துயிர்க்குநலஞ்சேர்முத்திகொடுப்பதற்கிங்
கெண்ணுஞ்சமயக்கடவுளரில்யானேவல்லனெனப்பதமேல்
வண்ணந்திகழ்பொற்கழலணிந்துமதுகைக்கொடியுங்கட்டியருட்
பெண்ணம்பிகைக்கண்காணநடஞ்செயவானந்தப்பெருந்தருக்கால். (௧௨)

தேக்குஞ்சடிலமுடிக்கடவுளிருதாள்கருதாத்தியனமும
வாக்குஞ்செயலுங்கொடியோருமொருகாற்பொன்னம்பலமென்னி
லாக்கந்தருமஞ்செழுத்திருப்பத்தோராயிரத்தோடாறுநூறு
நாக்கொண்டுரைக்குமதற்குநிகரென்றானகுன்றாநற்புகழான். (௧௩)

நீறுந்திருவைஞ்செழுத்துமிலாநிருபாதிருவம்பலமென்று
கூறும்பொருளிங்கிதுவாகுமென்றான்குன்றுமெனுங்குணத்தான்
றேறும்பிடகமூன்றுமுரைசெய்யுந்தலைவனல்லாது
வேறுங்கடவுளொன்றுளதோவென்றேபுத்தன்வெகுண்டுரைப்பான். (௧௪)

சென்றேதில்லையெனும்பதியிற்சோவேன்வாதுசெய்தவன்று
னின்றேநடிக்குங்கழலீடுநீடுங்கொடியுமீங்கறுப்பே
னொன்றேகடவுள்புத்தனெனவுலகோரறியவுரைத்தந்த
மன்றேபோதிநிழற்பெருமான்பள்ளியெனவழங்குவிப்பேன். (௧௫)

இந்தக்கருமந்தினமூன்றில்யானேமுடிப்பனெனவெழுந்து
சந்தச்சிவிகைமேல்கொண்டுதன்றன்வணங்குங்கணஞ்சூழ
நந்தக்கிளருந்திரைக்கடலுநாடுங்காடுமகன்றேகிப்
புந்தித்துயரங்கொண்டொல்லைசென்றான்புத்தன்புலியூரில். (௧௬)

வேறு.

மன்னனுந்தனதுசெல்வமகட்குளமூகைநீங்கப்
பொன்னினம்பலத்திலேகவென்பதுபொருந்தவுன்னித்
தன்னெடுந்தானைசூழத்தனிப்பெருஞ்சிவிகையேறிச்
சென்னிநன்னாடுசேர்ந்துதில்லையினெல்லைபுக்கான். (௧௭)

இங்கிவன்செல்லுமுன்னரெய்தியபுத்தனங்கிச்
செங்கரனறிலலையெலலைசசிவிகையினிழிநதுசென்று
பொங்குதணபுனல்சேர்சென்னிபபுலீசசரவரனபொறகோயிற்
றங்குசெஙகனகசாலநதயங்குமணடபததிலானான். (௧௮)

ஆங்கவனிருப்பச்சென்றவரசனுமிறைஞசியேத்தி
யோங்கியமகிழசசியெய்தியமாநதுழியுரகராசி
தாஙகியசடிலனகோயிறன்னிலுடகருமஞசெய்வோ
ரீஙகிவாவரவுகணடேயாவருமொருஙகுசோநதாா. (௧௯)

வேறு.

தத்தமனநொநதுகனறுனனவெகுணடே
சிததமயர்வெயதுமவகைசின்மொழிகளகூறு
வததனுறைதில்லைநகரெலலையயகனறே
புததகடிதேகிதுபொறுமெனவுரைததாா. (௨0)

தாாவளவன்முன்னருயாதாககவுரைகொணடே
கீாபரவுசைவநிலையனறெனமறுததுச
சீாமருவுபுததனுயாதெயவமெனவிபபோ
தோபெறநிறுததியலதேகுவதிலெனறுன. (௨௧)

புத்தகுருவினனனபுகனறபினெவாககு
மிததிறமுறைககுவமெனககடிதகனறே
மெய்ததவாகளவேதமுதலோாபரிகலததோர்
தததமனைதோறுமிதுசாறறினாாகளனனோ. (௨௨)

புணணுழையுமவேணிகாபுகன்றமொழிகேளா
வணணலுறைகோயிலிடையாவருமடைநதே
வணணமணிமணடபமதெயதிவருபுதத
னெணணமதுகேட்குவமெனககடிதுசென்றுா. (௨௩)

தெய்வநரரானவாகளசெல்லவெதிாவாரா
மெய்யுணாவில்புததனைவெகுணடுபலசொல்லா
வுய்வதறியாதவொருநீபயமுறுதே
யிவ்வகையிருநதமதியாமையெதுவென்றுா. (௨௪)

அஙகமறையாகமபுராணமவையாலே
நுஙகடவுளேகடவுளென்றுநுவலவீரே
லெங்கடவுளேகடவுளெனறுநவிலவேன்யா
னிங்கெனெதிாகூறுமெனவேயவனிசைததான். (௨௫)

போற்றுமறையர்தணர்கள்புத்தனைவெகுணடே
தோற்றனையெனககலைஞர்சொல்லுவனைவெல்வோ
மாற்றமினியுன்னுடனுரைககுமதுமற்றோர்
சேற்றினெதிர்கல்லெறிதல்செய்வதலதுணடோ. (௨௬)

நன்றிதருவாருமொருஞானிகுரைசெய்தா
னின்றதன்வெகுட்சியைநிறுத்தலகடனுமா
லின்றிழியுநினனுடனிகழ்சசியெனினுஞ்சீ
ரோனறுமிலையானவுனையோருரையிலவெல்வேம். (௨௭)

மிக்கதிறன்மன்னவருமெய்யுணாவினோருந்
தொககசபைமுன்னாநமதாககவுரைசொன்னாற்
றககதெனலாமிதீதகாததிதுவெனறு
லெககலகமுமமிலையிதேகருமமாமால. (௨௮)

உத்தரமுரைக்கவறியாதுபுலியூரா
புத்தனைமுனிந்தனாபுடைததனாகளென்றே
யிததலமுரைததுவிடுமென்றுவளவனபான
மெததவாவிரிததெழுதுமோலையைவிடுததாா (௨௯)

அந்தணர்பெருந்தவாருஙகலையுணாந்தோா
வநதனுகுநாளைமணிமனறுதொழவெனறே
புநதிமகிழோலைபலபோககியபின்வெய்யோன்
முந்துறவொழிததனனமுளைததனனிராவோன். (௩0)

வேறு

துங்கவானென்னுமாதின்சுடாநுதறறிலகமென்னக்
கஙகுலாமடக்கைதபார்கருஙகவினகொளகணணுடியென்னச
சங்கவார்குழையாககிட்டதரா வெணகவிகையென்னத்
திஙகண்மாகடவுடோன்றசசிறநததுஞாலமெலலாம. (௩௧)

இன்றொருதினமுந்தோாவிஙகிருநாளையாங்க
ளொன்றனதுயாசசியினமைகாட்டுவமுலகிறகென்று
நன்றிகொணமனையிறசென்றேயாருநலனுணவுமாநதி
யன்றிருண்மேன்மையாளாருநதுயிலபயிலுஙகாலை. (௩௨)

அழகுறமன்றிலாடுமையர்கைப்பிரமபுதாஙகித்
தழைசடைமுடியுமேனிசாததியநீறுமாகி
விழைதருவடிவஙகொணடுவெளிபபடககனவில்வெய்யோ
னெழுவதன்முன்னரெய்தியாவாகருமிதுபுகன்றா. (௩௩)

வருந்துவதொழிமினம்மூரெல்லையின்வைகியன்பா
லிருந்தனன்வாதவூரனிவ்வுரைகேட்டபோதே
பொருந்தியதாக்கநூலாற்புத்தரைவெல்வானின்னே
யருந்தவமுடையநீர்போயழைததிடுமவனையென்றூர். (௩௪)

கண்டனர்கனவுதன்னில்விழிததனாகனகமன்றி
லொண்டொடிபாகனன்பாலுரைததகருததிலாய்ந்து
கொணடனர்மகிழ்ச்சிசெங்கைகுவிததனாமுடியிற்கோயின்
மண்டபமிசையேயெல்லாமாந்தருமவந்துதொககாா. (௩௫)

புல்லறிவுடையபுத்தன்புகன்றதற்கிரங்கிப்பின்ன
ரெல்லையில்கருணையான்வந்திருங்கனவதனிலெய்தச்
சொல்லியமொழியினாலேசோதிகொண்முகத்தராகி
வல்லிருட்கொடுங்கிவெய்யோன்வரவிரிகமலமொத்தார். (௧௬)

தெய்விகமானமன்றிற்றிருநடம்புரியுநாதன்
றைவருநீறுஞ்செய்யசடையுநற்பிரமபுந்தாங்கி
மைவிரிகங்குற்காலைவந்துநன்மகிழ்ச்சியெய்த
விவ்வகைமொழிந்தாரென்றேயாவருங்கனவுசொன்னார். (௧௭)

அத்தனைமன்றுளாடுமையனைவியந்துகூறித்
தத்தமிலன்புகூர்ந்துதரித்துளவருத்தநீங்கி
மெய்த்தவவாதவூரமேவிடத்தணுகுவோமென்
றுத்தமபன்னசாலையொல்லையிற்குறுகினார்கள். (௧௮)

கூடினர்பன்னசாலைகூரருட்குன்றையன்பா
னாடினருவந்துகண்டாரங்களினவாசனத்தின்மீது
பீடினிருந்தயோகம்பெயர்ந்தனரவியந்துமன்றி
லாடினருரைத்தவெல்லாமாங்கவாக்கியம்பினார்கள். (௧௯)

வேறு

அந்தமொழியன்பினர்செவிப்புலனிலங்குதலுமன்றிறைபணித்ததனைரா
வந்தவருடன்கடிதுசென்றுதிருமன்றனைவணங்கியருள்பெற்றுமயலாஞ்
சிந்தையரிருந்தமணிமண்டபமதெய்தியவாதீயமுகநாடிவிடரே [மேல்.
ந்துமெனவேயெழினிகொண்டுமறைவித்தெதிரிருந்தனர்நலங்கொளனை

யன்னுமறையந்தணர்புராணிகரருங்கலைகள்வல்லவர்நல்லோர்களுடனே
சென்னிவளவன்கடிதுவந்துதிருமன்றனைதிசென்றுதொழுதங்கணகலா
மின்னுமணிமண்டபமதெய்தியருளன்பரைவியந்தடிவணங்கியருகா
நன்னரணையினபுறமிருந்தனன்விரிந்தகலைநாணிறைவுகொண்டமதியோல்.

ஈழவளநாடனுமெழுந்தடிபணிந்துதிறையிட்டகுறைநல்கியிறைவா
வாழிமிகவாழியெனநின்றபொழுதங்கவனைமன்னர்பெருமானுமகிழா
வேழமிவைநல்லவிலையிலலையிமமணிகமெனவியந்தருகிருத்தியெவருஞ்
சூழுமவைதங்குதலுமங்கயலிருந்தனர்களசூழ்ந்துகரிசொலனுமயலோர். ()

தில்லைநகரந்தணர்தபோதனர்சிறந்தினிதிருந்துழிவிரிந்தசிவநூல்
வல்லவரிழிந்தகுணபுத்தனுடன்வாதுசெயுமன்னுசபைகாணவருவோர் [மே
தொல்லைமறைதந்தவன்முகுந்தன்முனிவோரெழுவர்சூழுமிருநான்குதிசை
லெல்லையிலிருப்பவருருத்திரர்கள்விஞ்சையரிராபபகலிலங்குகதிரோர். ௨௧.

வேறு

தன்பெருந்தானைசூழவிருந்ததண்பொன்னிநாடன்
றென்பெருந்துறைசூழ்நாடன்றிருவடிவணங்கிநின்று
நின்பரஞ்சைவஞானநிலைமையைநிறுத்தல்பின்ன
ரென்பரம்புத்தர்தம்மையீங்குயிர்செகுப்பதென்றான். (௨௨)

வளவனிவ்வகையிற்கூறவந்தபொய்ப்புத்தரெல்லா
மூளமயாவெய்தவாதவூராருணமகிழ்ச்சியெய்திக்
களவுரைபகாவோயவந்தகாரணமுரைநீயெனனக்
கிளர்செவிநுழைவேலெனனக்கேட்டவனிதனைச்சொல்வான் (௪௫)

மன்னுமெங்கடவுளல்லாமற்றிலைகடவுளென்றே
யிந்நெடும்பதியிலெய்தியிம்பியிங்கெவருங்காணப்
பொன்னினம்பலத்தேயெங்கள்புத்தனைவைத்தல்வேண்டி
யென்னலவந்திருந்தேனிங்குவேறிலைநினைந்ததென்றான். (௪௬)

என்றலுமவாதவூரெம்மிறைவர்புனமுறுவலெய்தி
மூன்றவமொன்றுமில்லாய முயலிபமாவதுண்டோ
நன்றதுநிற்கவுன்றனற்பெருங்கடவுடானுஞ்
சென்றவனடியிற்சேருஞ்செய்தியுஞ்செப்புகென்றார். (௪௭)

அண்ணலாருரைத்தபோதிலாங்கவனவெகுட்சியெய்திக்
கண்ணிலாதவற்குவெய்யோனைக்கிரொளிகாட்டலாமோ
நண்ணலாவெங்களுத்தனற்புகழுரைக்கின்னன்று
வெண்ணிலாவியிரங்கள்வேணுமெனறுபினிதுபுகன்றான். (௪௮)

அறந்திகழ்பிடகநன்னூல்வோதியவனப்புடையனாகிப்
பிறங்குபலயோனிதோறும்பிறந்துபிரகருறுதிசெய்து
மறந்தருங்கோறலாதிபாலவகையொழித்துமாண்பு
சிறந்துளபோதிநீழற்சோவனைமமிவறவனுவான். (௪௯)

மேவியகருவிறசேருமுருவமுவேதனைகுறிப்புப
பாவனையுடனவிஞ்ஞானபஞ்சகந்தங்களகூடி
யோவிலபலவுணர்வுண்டாகியொழிவதுபிறவித்துன்ப
மாவதுபொன்றக்கேடாயழிவதுமுத்தியென்றான். (௫௦)

வாதவூரண்ணலாருமவனபுன்றபொன்னிநாடன்
நீதிலாமுகத்தினூடுசிறந்தருட்பார்வைநல்கிப
பேதையாயறிமாலகொண்டுபித்துரைபகருமபுத்தற்
கேதியாமின்றுசொலவதென்றுபினனிதுபுகன்றார். (௫௧)

தருமமுண்டென்றுநன்னூல்சாற்றினன்றலைவனென்பை
மருவியவுணர்வுண்டாகிமறைந்திடுங்கணத்தினென்பை
பொருளுடனுரைநீதேடிப்புகலுமுன்னுணர்வுபோனு
விருடருகின்னூல்சொல்வதெப்படியியம்பல்வேண்டும். (௫௨)

ஆதலாலறநூலென்பதுனக்கிலையுயிர்கட்காகப
பேதமாம்யோனிதோறும்பிறந்தனனிறைவனென்றாய்
நீதுசேரொருவாமாலைத்தீரக்கவந்தவாகடாமும
பேர்தமாலகொள்ளினமமால்போவதங்குள்ளதாமோ (௫௩)

சொல்வதுகருதானெங்களகோவெனவுரைத்தாய்முன்னம்
பல்வகையோனிதோறும்பாரமினசப்பிறக்குநாளில்
வெலபுலிநரியேயாகிவெமபசியுறறுண்மறறுப்
புல்லொடுதழையோதினபானின்பெருமபோதிநாதன். (௫௪)

கரவெனுமுன்றனூலிறகந்தமைநதுடனேகூடி
யுருவமுமழியுமென்றாயுன்னிறைசுருவமெங்கே
விரவியயோனிதோறுமுயிரக்கருளசெய்யவேணடி
மருவொருவடிவங்கொணடானென்பதேமதியிலாதாய். (௫௫)

காரணவுயிரிறகூடுங்காரியவுருவினறேனுன்
சீரணிபோதிகீழறசேரிறைசுருவமிலலை
பூரணஞானமிலலாயபொனறுதனமுத்தியென்னும்
பேருணாவிலலாவுனறனபிடகநூலயாவாசொன்னா. (௫௬)

இருபதிறறொருவராகவெணணுமுன்புததரெலலாம்
வருவதுசிறநததாயாவயிறறினைபீறியெனபை
பரிவொடுசுமநதுபெறறாருயிர்கெடபபழுதுசெய்தே
யருநரகததிலவீழுமவாகளோகடவுளாவாா. (௫௭)

கரவுடைபபூதநானகின்கலபபினிற்பேதமல்லா
தருவினுக்குயிரவேறினறெனறுரைபபைநினபொய்மைநூலி
லிரவினிறறுயிலுங்காலுனமுகததினிலேறியபோகு
மரலினைப்பூதபேதமறிநததோவறிவிலாதாய. (௫அ)

உருவமுமுயிருங்கூடுமுணாவுனக்கிலலையிநத
வுருவமிங்கிறநதகாலையுயிரசடிதகனறுபோகு
முருவமுமுயிருங்கூடிபபிறககுமேலிதனுலுனற
னுருவமுமுயிரும்வேறுமெனறுரையுனறன்வாயால். (௫௯)

வானமுமிலலைவானததோசையுமில்லைவான
மானதில்வழககதாமென்றாறறுவையுனறனூலிற
காணிலம்புனறீநான்குங்கலபபதறகிடமதாகு
நீரவிலோசைவானினிகழநதுளசெயதியெனபாய். (௬௦)

இடமிகுந்திசைதானென்பதிலவழக்கென்னுநீயே
வடகெடுந்திசையிறபோதிமரமெனவணக்கஞ்செய்வை
புடவியிலறிவிலாருமபிகதருமபொய்ம்மைமையோரு
முடனிகழவையிறகூறினைக்குநீயுரைபபவெல்லாம். (௬௧)

மரமுயிரல்லவென்பைமன்னுமைமபூதமான
வுருவினாபோலநன்னீருணவினுறங்கிலைகொணடோங்குரு
சருகெழுமுணவினுருயிறுதலாறசனனபேதத
தருவினையருததவெங்கோனுருயிாககமைததெனபாய. (௬௨)

வன்பெரும்பழுதுசோறன்மணமிசைப்பிறாசெகுத்த
புன்புலாறினனன்றெனறுரைபபைசினபொயமைநூலிற்
றின்மையெனறுனககுாலனுனடனுயிாசெகுசதேயூட்டி
யுன்பசிதணிததாாபாவமெயதுவதுனசகுநனறோ. (௬௩)

காரணகிறகவென்றுஙகாரியஙகெடுதலவிடெனா
ருரணம்பரவுமெஙகோனுகை புகல்வாாசொலவாா
போரணஙகுயிருருசேரபபொனறுதனமுததியெனறு
பேரணஙகுறறநீயேபிறிவறியாதுசொனனுப. (௬௪)

அழிநதிடினைநதுகந்தமுததியெனறுரைததாயைநது
மழிநதிடின்முததிபெறறாாரேனனினைவுஙகாலு
யழிநதிடுமைநதினுளளடாமுனை வெனவுரைககினைநது
மழிநதனவிலலையாமுததியாவதுமிலலையெனறு (௬௫)

வேறு.

பொஙகுபுசழமஙகியுளபுததனுமவெகுணடே
யெஙகடவுளேதுபெறுமுததியெதுவென்றீ
ருஙகடவுளயாதுமதுமுததியெதுவெனனத
தஙகுசிவஞானமுணாசைவரிதுசொலவாா. (௬௬)

ஆலமணிநிழலிலிருந்தறமுரைசகுங
கோலமதுகணடுபலாகுமபிடாடிபபோன்
மேலணியுநீறனுமைகூறனருணமேவுந
சீலனவனறபெருமைசெபபவெளிதாமோ (௬௭)

தில்லைமணிமன்றிலுறைதிஙகளணியெஙகோ
னெலலையுளனேமொழியவெனறருளாபுரிநதே
சொல்லுமளவிறபலதொடுததுமுயலாதே
நில்லுமிதுகூறுமெனநீசனிதுரைததான. (௬௮)

முன்னாவடநீழலிலிருந்தறமொழிநதா
னென்னிறைவனென்னுமுரையென்னெதிருரைத்திர்
மன்னுசெபமாலைகொடிருககுமதுமறறோ
ருனனரியநறகடவுளுணடெனநினைநதோ. (௬௯)

மல்லலுலகததவர்வணங்கிடநடிபபன்
றில்லையிறையென்னவுரைசெபபினிாசெகத்தே
நல்லறிவினோாகளசிலர்நாபெவருணடா
யல்லதுதமிசசைதனிலாடுபெவருணடோ (௭௦)

வையமுழுதுய்யமணிமன்றினுணடிபபோன்
மெய்யணியுநீறனெனமேன்மைகொடுரைததீா
செய்யவொளிதஙகுதிருமேனிதனினீறே
துய்யதெனவோவுமதுதொல்லிறைபுனைநதான். (௭௧)

மஙகையொருபங்கனெனவணமைகொடுரைததீா
பஙகுபடுபெணவடிவுபாரின்மிசையுணடோ
வஙகமொருபாதிமடமாதினுருவாளு
லுங்களிறைநீாதுறவிலுறறதவமனறே. (௭௨)

என்றவன்மொழிநதபினிகழசசிநகைசெயதே
மனறனடியாாகளபெருவாழவுபெறவநதாா
நன்றியுபதேசமிதுநறறவமிலாதா
யுன்றனெதிாசொலவதலவெனறிதுரைசெய்வாா. (௭௩)

ஓஙகுசெபமாலைகொடிருநததனுலகெலலா
மீஙகுயாதவஙகளசெயவெனறினிதுகொளளாய
தாஙகியபடைததொழிலகளசாாபொடுபழசகும
பாஙகுளபணிககாகரபததிரமதாகும. (௭௪)

ாட்டியதவபபயனிலாதவர்களபோலு
ளட்டமுடையாரெதிாநடிததிடுவெனன்றய
காட்டவனலபோலுடலகலநதுயிரையெலலா
மாட்டுமொருநட்டுவெனயமனைனலெனவெணறாய் (௭௫)

நீறறிலையணிநததுவெனின்னிறைவனெனறே
சாறறினையுயிாககிடாதணிககவெனவெனறாய
தோறறியுளதமபுதலவாதுனபமுறுமவெநநோய
மாறறுமவகையனையரருாநியமருநதாம. (௭௬)

புலலறிவுகொணடுபலபொததுமொழிபுததா
நிலவவனலாவொருவாநீறணிவதனடோ
நலலதிருநீறறினுளநன்குமவ ‌ தானே
சொலலுமதலாவொருவாசொலலவெளிதாமோ. (௭௭)

பாகமதிலுததமியைவைததல்பழுதெனறாய்
போகமுலகுககருளபுரிநதருளவெனறே
மாகமுகிலொததகுழன்மஙகையொடிருநதான்
யோகமுயிாகட்குதவயோகவுருவானனை. (௭௮)

அந்தாகரமுற்றதடியன்றியறியாாபோ
லிநதமொழிகறறனையினிப்பிறிதுதேராய்
மைந்துபுனைசந்தவிடையானமலரின்மனனுங்
கந்தமெனநின்றநிலைகணடிலைகணிலலாய். (௭௯)

ஆதிசிவயோகிமிகுபோகியருவாகுரு
சோதிவெகுரூபிசுகவாரிதுயரில்லா
நீதிமணிமன்றதனினின்றநிலையல்லால்
யாதுமுடியாதுபதமியாரறிவரென்றார். (அ௦)

மைந்தாமடவாரமுதவாக்கிறைவிநீயே
யிந்தவகைபொய்யமொழியியம்புவதென்னென்றே
யந்தமிலவாகியவருங்கலைகளல்லா
முந்துகலைமாதினைமுனிந்திதுமொழிந்தார். (அக)

வேறு

தொக்கநான்மறைசொல்லுநீயிவைசொல்வதெனகலைமாதராய்
தக்கன்வேள்வியிலுன்றனாசிதடிந்ததின்றுமறப்பதே
முக்கணனருளில்லையென்றிடுமூகைநாவையகன்றுநீ
நக்கனாதிருவாணையேகெனநாமடந்தையுமகன்றனள். (அஉ)

அஞ்சிவஞ்சகநாவினின்றுமகன்றபின்பகர்ந்தாமெலா
நஞ்சயின்றவர்போலொடுங்கிநடுங்கிமூகைகளாயினார்
நெஞ்சநொந்துபினீழநாடணிறைந்திருந்தசிவஞானநூ
லெஞ்சலின்றியசெல்வர்யாதுமிறைஞ்சிநின்றிதுகூறுவார். (அ௩)

சொல்லவல்லவர்மூகையாயினர்சொல்லிலாவொருமூகையாம்
வல்லியென்புதல்விக்குமூகைமறைந்துநல்லுரைகூடிடு
னல்லதொண்டனுமாகுநானெனநாயனாரவடன்னைநீ
யொல்லையிங்கழையென்னவந்தவளுண்மைமஞ்சரவைநண்ணினாள். (அ௪)

நண்ணிபங்குமுனின்றகன்னியைநன்மையாளருநாடியே
கண்ணினின்னருள்செய்துபின்னாசரைத்துமுன்னிருத்தியே
யுண்ணடுங்கியிருந்தபுத்தனுரைத்ததாக்கமவைக்கெலாந்
தண்ணறுங்குழலவ்லிநல்லுரைசாற்றுகென்றுவிளம்பினார். (அ௫)

பற்றுநன்குணராதபுத்தர்பகர்ந்ததாக்கமனைத்துக்கெலாங்
கற்றுணர்ந்தவர்போலமன்னியகன்னிமாறுரைகூறினாள்
மற்றுமங்கையர்சாழலாமயிலையாடலாகமகிழ்ச்சியா
அற்றதல்பொருட்டன்னைவாசகமாகவுண்மையரோதினார். (அ௬)

ஈழமன்னனுமஞ்செழுத்துமியம்பிநீறுபுனைந்துபின்
றாழநின்றடிமைத்திறந்தவறாததொண்டினனாயினன்
சோழனும்புலியூரின்மன்னியதொன்மையாளருமம்பலம்
வாழ்கவென்றுதுதித்துநின்றெழில்வாதவூரரையேத்தினார். (அ௭)

தக்கசீர்பயிலீழமன்னுயர்சைவனெதிர்நின்றுநன்
கக்கமாலைபுனைந்துநீறுமணிந்துதொண்டினனானபின்
றுக்கமாகியசீவரத்துவராடைமூடுமுடம்பினா
மிக்ககாதரமூகைதீரவிடேய்கவென்றுவணங்கினான். (அ௮)

இன்னவாறருள்செய்குவாயினியெம்பிரானெனவன்புடன்
பொன்னிசூழ்வளநாடனும்புலியூருளாருமிறைஞ்சினார்
மன்னுசீர்புனைவாதவூரர்மகிழ்ந்துபார்வையைநல்கவே
முன்னராகவணங்கியேயவர்மூகைதீர்ந்திதுகூறினார். (௮௯)

மாசிலாதமனத்தினாய்முனமன்னுதீவினைசெய்தலா
லாசிலாதவெணீறணிந்துநலஞ்செழுத்துரைசெய்திலேம்
பூசலாகியநீறுடன்புனையக்கமாலைகள்காவியார்ந்
தூசுதாதுவராடையைச்சுடுவென்றுதன்றிவணங்கினார். (௯0)

கோட்டமின்றியவுண்மையார்நகைகோட்டுகின்றமுகத்தரா
யீட்டுமுன்செய்தவத்தினாரிவரென்றுசிந்தையிலெண்ணியே
வாட்டருந்திருநீறணிந்துவயங்குருத்திரசாதனம்
பூட்டியங்கவர்சீவரங்களைப்பொங்குதீக்கிரையாக்கினார். (௯௧)

பொய்யிலாவருளையருமபுலியூருளார்களுமுன்புசேர்
மையலாகியவேடமின்றியவங்குநீறணிவார்களுந்
துய்யகாவிரிநாடனுந்துகளற்றமீழத்தமன்னனுஞ்
செய்யமாமணிமன்றுளார்திருமுன்புசென்றுவணங்கினார். (௯௨)

பொன்றுகின்றதொழுத்தியென்றுபுகன்றுநின்றழல்புத்தரா
மன்றுகண்டுவணங்கியன்புடன்மாபெருந்தவராவதே
யின்றுதன்பொருளாவதென்பலவாறுடன்கடன்மீதிலே
சென்றதண்புனலல்லரோவுயர்தில்லையெல்லையைநண்ணினார். (௯௩)

மன்றகன்றபின்யாவருஞ்செல்வாதவூருறைவள்ளலார்
சென்றிலங்குதிருப்புலீசர்சிறந்தபாதமவணங்கியே
நன்றிதுன்றியவங்கண்வைகினார்நலத்தில்லையுளாரெலா
மென்றுமிங்கிருமையார்நீரினியென்றுதம்மனையேகினார். (௯௪)

பொன்னிநாடனுமீழநாடுபுரந்தமன்னனுமுன்புசேர்
மன்னுதீவினைதீரமன்றுவணங்கிநீறணிவார்களு
முன்னராகவிறைஞ்சிஞானமுதிர்ந்தகோவையகன்றுபோய்
மின்னுமாமணிமாடமாளிகைதம்மிலன்புடன்மேவினார். (௯௫)

புன்மைவேடமகன்றுநீறுபுனைந்துளார்களுமன்னனுந்
தொன்மையார்திருவாதவூரர்துலங்குபாதம்வணங்கியே
நன்மையாமணிமன்றிறைஞ்சிநயந்துநெஞ்சினில்வஞ்சமாம்
வன்மையானதொழிந்துதில்லைதமன்னுமூரெனவைகினார். (௯௬)

புத்தரைவாதில்வென்றசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் ௫0௬.

திருவடிபெற்றசருக்கம்.

—— ·o ——

உடம்படப்பொய்மையெய்யாவுரைத்திடுசமயமென்னுந்
தடங்கயத்திரளைவெல்லுந்தனிப்பெருமடங்கலன்றோ
நெடுந்தவப்பெருமையாலேநினைப்பருஞ்சைவஞான
மிடம்படப்புகலவாரிபின்னரெய்தியசெய்திசொல்வாம். (க)

ஆடல்வெம்படையினூடசியெழுச்சியோடச்சோவென்னும்
பாடலுந்தெய்வலோகயாத்திரைப்பத்துமோதித்
தேடலுந்திசைப்புமீளத்தெளிதலுஞ்சிறுமைகொண்டு
வாடலுங்களிப்புமில்லாநற்பெருவாழ்விலானார். (௨)

போற்றுமஞ்செழுத்துநீற்றும்புலிமிசைவிளங்கத்தன்ப
மாற்றிடுஞ்சைவஞானவாசகம்புகலவந்தார்
சீற்றமில்புலியும்பாம்புஞ்சீர்பெறவிளங்குமன்றி
லேற்றினன்புலியூர்மேலைச்சிவபதமென்றுகண்டார். (௩)

அய்யரங்குறையுநாளிலாடகமன்றிலாடு
மெய்யாதங்கருணையாலோர்வேதியவடிவங்கொண்டு
துய்யமுப்புரிநூன்மார்புந்துலங்குபுத்தகமுந்தோன்ற
செய்யமென்பாதந்தோயச்சென்றுமுன்னணுகினார். ( )

முன்புறநின்றவேதமுதல்வரைமுகத்தினோக்கி
யின்புறவாதவூரிரென்னவிருந்தபின்னாக
கொன்புனைமறையின்மிக்கீரெங்குநின்றுமென்ன
மன்பெருவளஞ்சேர்பாண்டிமண்டலத்திருப்பேமென்றார். (௫)

பாண்டிநாடென்றபின்னர்பரிவுடன்செறிவுகூறி
யீண்டுநீர்வருதல்வேண்டுங்காரியமியம்புமென்னா
வாண்டநாயகன்றன்னையாகியகருமநும்மைக்
காண்டலேயென்றபின்னுங்கருத்துறவிதனைச்சொன்னார். (௬)

மண்ணிடைப்புகுந்துமேலைவானிடைப்பறந்துமுன்னாக
கண்ணனுமயனுந்தேடிக்காணப்படற்கரியாதம்மைப்
புண்ணியமன்றிலாடும்புனிதரைப்பரிவிலேறப்
பண்ணுநும்பெருமையாலேவாழ்ந்ததுபாண்டிநாடு (௭)

தென்பெருந்துறையிலையன்றிருவடிசேவைசெய்து
துன்பமொன்றின்றிவாவிசூழ்கழுக்குன்றிற்சென்று
பொன்பொலிமன்றிலெய்திப்புத்தரைவாதில்வென்றீ
ரென்பதுகேட்டுப்பின்னாயாவருமகிழ்ச்சிகொண்டார். (௮)

ஆதியைமன்றுளாடுமையனையன்பினாலே
யோதியதமிழின்பாடலுள்ளவையோதவெண்ணி
மாதுயரகலவின்னேவந்தனனெழுதலவேண்டும
வேதியாபெருமானின்றுவிளம்பியேவிளங்கவென்றா. (௯)

விண்ணகம்பரவுநாதனிவ்வகைவிளம்பசிந்தை
நண்ணூறுமன்புடையராகிநற்சடைமுடியாரதம்மை
யெண்ணாருந்தமிழினபாட்டாலியம்பியவையரப்போ
துண்ணெகிழ்ந்துளமெய்யருஞானவாசகமுவந்துசொன்னா. (௧௦)

அங்கவருரைத்தவெல்லாமம்பலத்தாடுமையா
செங்கையிலேடுவாங்கித்தெளிவுறவரைந்தபின்னாப
பொங்கியவருளினுருப்புகனறிடரகலத்தையல
பங்கினாதம்மைக்கோவைபாடுதலவேண்டுமென்றா. (௧௧)

மன்னியதவத்தின்மிக்காரத்தாருளமகிழ்ந்துகூற
முன்னுநவிருந்துகோவையெழுதினாமுடிந்தபின்னாப
பொன்னவிாவேணியாாதாமபுத்தகத்துசேமித்தங்கண
மின்னெனமறைந்தாாசொன்னவித்தகாயாச்சிகொண்டாா. (௧௨)

எழுந்த ராகருமோடிநாடினரெங்கொலென்று
வழிந்தனாமனனுளாமோதியென்றறிந்தபின்னாப
பொழிந்தனாகண்ணீரங்கேபோயினையென்றுமண்மேல
விழுந்தனாபரமானந்தவேலைவெள்ளத்துளானா (௧௩)

செந்தமிழ்க்கனபுமிக்காாசென்றுதமமனறிலெயதி
யந்தரத்தவரைமாலையயனைநனைழுகத்துநாடி
நந்தமக்கடிமைபூணடுய்ந்தவரொருவனசொன்ன
விந்தநறபாடலகேணமினெனறவாகடுத்துசசொனனார். (௧௪)

மெய்த்தவவாதவூரனவிளம்பிடவெழுதுமிந்தப
புத்தகமனறுளாடலபுரிந்தவனெழுந்தாமெனறு
முத்தியையுதவுங்கோவைமுடிவிடத்தெழுதிபபினனா
சித்திரமலாககையாலேதிருந்தமைககாப்புஞ்செய்தாா. (௧௫)

வெண்பிறைமுடித்தவேணிவித்தகருலகுக்கெல்லா
நண்புடைவாதவூராநறறவமுணாத்தவெண்ணி
யெண்பெறுமுனிவாவிண்ணோரிறைஞ்சுமமபலத்துவாயில்
வணபடிமீதேயுண்மைவாசகமுறையைவைத்தாா (௧௬)

வைத்தபின் பூசைசெய்யுமந்தணன்வந்துகண்டிப்
புத்தகமிங்குநண்ணுமபுதுமைதவிகமாமென்று
சித்தமங்குருகிநின்றுதில்லையுள்ளாாக்கெல்லா
மித்திறங்கூறல்வேண்டுமென்றுமென்றகன்றுபோந்து (௧௭)

செந்திருமருவுந்தொல்லைத்தில்லைநன்னகரிலுள்ளா
ரந்திருமுன்புசென்றுசாற்றினனிந்தநீரமை
யந்தணன்மொழிந்தபின்னரதிசயமிதுவென்றோடி
வந்தவாபடிமேலண்ணல்வைத்தபுத்தகங்கண்டார்கள். (௧௮)

யாவருந்தம்முள்ளோடியெம்மிறையுரையுமன்றுட
டேவரும்புகுதவொண்ணாதெய்வீகமிதுவென்றெண்ணி
மேவுமன்பதனாலண்ணலவிளம்பியசைவநூலோ
தாவுசெந்தமிழோவென்றுபார்ப்பதுதக்கதென்றார். (௧௯)

தேக்கியவருண்மனபுனசிறந்தவரெல்லாருஞ்சொல்லும்
வாக்கினிலொருவன்சென்றுமலர்கொடுவணக்கஞ்செய்து
பூக்கமழ்சடையோனவைத்தபுத்தகந்தனைச்சேம
நீக்கினனேடுதிருனமுன்னீதிகொளகவனுணகும. (௨௦)

வேறு.

திருச்சதகமுதலாகச்சிறந்ததமிழறுநூறும
விரித்தவகப்பொருட்கோவைவிளங்கவொருநானூறு
முரைத்தனன்பின்முடிந்தவிடத்துயாவாதவூரனபொழி
தரிதெழுதுமம்பலவனெழுந்தென்றுசாற்றினன். (௨௧)

கேட்டவாகளெல்லோருங்கிளர்புளகங்குறுவோவு
காட்டிடவொண்கண்ணீருங்கசிந்துருகுசிந்தையுமா
யிட்டியமெய்த்தவமுடையோனியம்பியவித்தமிழனறி
வீட்டுநெறிக்கினிச்சிவநூல்வேறுளதோவென்றார்கள். (௨௨)

பூணரவன்றிருநாமம்புகழுமருந்தவர்சொல்ல
யாணரிதன்பொருட்டேனையினறுளாவோவென்றெண்ணி
மாணுடைமன்றகன்றேகிமறைவல்லார்போதிநீழல
வீணருடன்பெருவாதுவென்றவர்முன்சென்றார்கள். (௨௩)

சென்றவர்தந்திருமுன்புதிருமுறைவைத்தண்டர்பிரா
னின்றுசெயுஞ்செயலிதுவென்றியம்பினர்களெல்லோரு
மொன்றுறுமென்புன்பாடலுவந்தருளப்புவிமீதி
லன்றுசெய்தவமறியேனென்றழுதாரன்பாளர். (௨௪)

புண்ணியரிங்கிவ்வாறுபுகலபின்னர்பின்புலியூரி
லெண்ணருமன்புடையார்களிதமுடனஞ்சலிசெய்து
பண்ணுலவுஞ்சிவஞானப்பாடல்கொளும்படிநும்பா
னண்ணுமரன்செய்ததெனனீநவிலுமெனச்சொன்னார்கள். (௨௫)

அல்லலெனும்பிறவியிலாரண்ணல்செயுஞ்செயல்யாவுஞ்
சொல்லினர்பின்புலியூரார்தொழுதுமனங்களிகூர்ந்து
தில்லையிலெம்பெருமானைச்செப்பியவித்தமிழ்மாலை
நல்லருமபொருள்கூறவேண்டுமெனநவின்றார்கள். (௨௬)

ஓங்குபுகழ்த்திருவாதவூருறையெம்பெருமானுந்
தேங்கியமெய்சசிவஞானசிந்தையுடன்களிகூர்ந்து
பூங்கனகப்பொதுவெதிரேபோய்ப்புகல்வேனெனப்போக
வாங்கவாமுன்சென்றாருமன்பொடுபின்சென்றார்கள். (௨௭)

நின்றபுகழ்ப்புலியூராநேயமுடன்புடைசூழச்
சென்றருளுக்கிடமானசெம்பொனினம்பலமெய்தி
யொன்றியவித்தமிழ்மாலைப்பொருளிவரென்றுரைசெய்து
மன்றதனிற்கடிதேகிமறைந்தனரங்கவர்காண. (௨௮)

செய்காட்டுங்கமுகடவித்தில்லையுளார்பொருள்கேட்கக்
கைகாட்டித்தமருருவங்காட்டாமன்மறைந்தாரைப்
பைகாட்டும்பேரரவப்பணியுடையார்தமக்கன்பு
மெய்காட்டிப்பாலுடனேமேவியநீராக்கினார். (௨௯)

வேறு.

அண்டனையண்டர்கோனையன்பினரடையுமாறு
கண்டனர்புளகமெய்திக்கம்பிதமாகிநின்று
விண்டனர்கசிந்துசிந்தைவேர்த்தனர்மேனியெங்குங்
கொண்டனர்மகிழ்ச்சிசெங்கைகுவித்தனர்தில்லையுள்ளார். (௩0)

வேறு.

பூதங்கடொடங்கினபோதமகிழ்ந்தனருங்கண
நாதர்புகழ்ந்தனர்தும்புருநாரதரங்கிசைகொண்டனர்
வேதமொடந்தரதுந்துபிமீதுமுழங்கியெழுந்தன
மாதவரிந்திரரைந்தருமாமலர்சிந்திவணங்கினர். (௩௧)

ஞானநடம்பயில்சங்கரனுமமிருந்துளநெஞ்சினர்
மோனசுகந்தமுடன்சிவபூசைமுயன்றுநயந்தவ
ரூனமிலன்பொடுதென்புலியூரிலுறைந்துசிறந்தவர்
வானகமும்பரவுந்திருவாசகவின்பநுகர்ந்தனர். (௩௨)

வேறு.

ஈனமிருந்துளதோலுமென்புநரம்புஞ்சீயு
மானவுடல்சிவரூபமாமிதனைத்தெளியாம
லூனுடலுக்கிரைதேடியுழன்றுலகிற்றடுமாறி
மாந்தர்கிறபுகுதுமதோமாயைவலைப்படுவார்கள். (௩௩)

வேறு.

வாதவூரந்தணர்தந்திருவாய்மைவிளங்குதிருக்கதை
யோதினரன்புடனேசெவியூடுமுகந்ததுகேட்டவர்

போதமெய்ஞ்ஞானமுறுஞ்சுகபோகமுடன்புகழ்பெறுவாக
டதில்பவங்களொடுகலைந்துபினசேர்குவாவணசிவலோகமே. (௯௪)

வேறு.

பூதலமாதும்வாழ்க்பொன்மழைபொழிந்தவாழ்க
வேதவாகமமுமவாழ்கவேந்தர்செங்கோலும்வாழ்க
நீதிலேர்தெழுத்துநீறுஞ்சிவனடியாருமவாழக
வாதவூரிறைபுராணமபடித்தவாகேட்டோரவாழ்க. (௯௫)

திருவடிபெறறசருக்கம் முற்றிறறு.

ஆக திருவிருத்தம், ௫௪௫.

திருவாதவூரடிகள்புராணம் முறறுப்பெறறது.

—— . 0 . ——

திருவாதவூரடிகள் திருவடி வாழ்க.

மெயகணடதேசிகன் திருவடிவாழக.

திருசசிறறமபலம.

திருவாத வூரடிகள் சரிதையே சிவசரிதை
திருவாத வூரடிகண ஞானமே சிவஞானந
திருவாத வூரடிக டிருவாசகே சிவவாக்குத
திருவாத வூரடிகள் சிவமிஃதெனன் சிந்தைகமே.

——

உ

சிவமயம்.

திருவண்ணாமலையில் அருளிச்செய்யப்பட்ட

திருவெம்பாவை.

—— 0. ——

சத்தியை வியந்தது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆதியுமந்தமுமில்லாவருமபெருஞ்சோதியையாம்பாடக்கேட்டேயும் வாட்டடங்கண், மாதேவளருதியோவன்செவியோநின்செவிதான்மாதேவ ன்வார்கழல்கள்வாழ்த்தியவாழ்தொலிபோய், வீதிவாய்க்கேட்டலுமேவிம் மிவிம்மிமெய்ம்மறந்துபோதாரமளியின்மேனின்றும்புரண்டிங்ங, னேதே னுமாகாளகிடந்தாளென்னேயென்னே யீதேயெந்தோழிபரிசேலோரெம் பாவாய். (௧)

பாசம்பரஞ்சோதிககென்பாயிராப்பகனும்பேசும்போதெப்போதிப்போ தாரமளிககே, நேசமும்வைததனையோநேரிழையாய்நேரிழையீர்சீசியிவை யுஞசிலவோவிளையாடி, யேசுமிடமீதோவிண்ணோர்களேததுதறகுக்கூசும லாப்பாதந்தநதருளவநதருளுந், தேசன்சிவலோகன்றில்லைசசிறறம்பலத்து ளீசனாககனபாாயாமாரேலோரெமபாவாய். (௨)

முத்தன்னவெண்ணகையாய்முன்வந்தெதிரெழுந்தென்னத்தனானந்த னமுதனெனறள்ளூறித், தித்திககப்பேசுவாய்வந்துன்கடைதிறவாயபத்து டையீரீசன்பழவடியீர்பாங்குடையீர், புததடியோம்புன்மைதீர்த்தாட்கொ ணடாறபொல்லாதோவெததோநின்னன்புடைமையெல்லோமறியோமோ, சிததமழகியாாபாடாரோநஞசிவனையிததனையுமவேண்டுமெமக்கேலோரெம் பாவாய். (௩)

ஒண்ணித்திலநகையாயின்னம்புலர்ந்தின்றோவண்ணக்கிளிமொழியா ரெல்லாரும்வந்தாரோ, வெண்ணிக்கொடுள்ளவாசொல்லுகோமவ்வளவுங் கண்ணைத்துயின்றவமேகாலத்தைப்போககாதே, விண்ணுக்கொருமருந்தை வேதவிழுப்பொருளைக்கண்ணுக்கினியானைப்பாடிக்கசிந்துள்ள, முண்ணெக் குநின்றுருகயாமாட்டோநீயேவந் தெண்ணிககுறையிற்றுயிலேலோரெம்பா வாய். (௪)

மாலறியாநான்முகனுங்காணாமலையினைநாம்போலறிவோமென்றுள்ள பொக்கங்களேபேசும, பாலூறுதேன்வாய்ப்படிறீகடைதிறவாய்ஞாலமேவி

ன்னைபிறவேயறிவரியான், கோலமுமம்மையாட்கொண்டருளிக்கோதாட்டுஞ்சீலமும்பாடிச்சிவனேசிவனேயென், றோலமிடினுமுணராயுணராய்காணேலக்குழலிபரிசேலோரெம்பாவாய். (௫)

மானேநீநென்னலைநாளைவந்துங்களைநானேயெழுப்புவனென்றலுநாணாமே, போனதிசைபகராயின்னம்புலர்ந்தின்றோவானேநிலனேபிறவேயறிவரியான், றானேவந்தெம்மைத்தலையளித்தாட்கொண்டருளும்வான்வார்கழல்பாடிவந்தோர்க்குன்வாய்திறவா, யூனேயுருகாயுனக்கேயுறுமெமக்குமேனோர்க்குந்தங்கோனைப்பாடேலோரெம்பாவாய். (௬)

அன்னேயிவையுஞ்சிலவோபலவமரருன்னற்கரியானொருவனிருஞ்சீரான், சின்னங்கள்கேட்பச்சிவனென்றேவாய்திறப்பாய்தென்னாவென்னாமுன்னந்தீசேர்மெழுகொப்பா, யென்னானையென்னரையனின்னமுதென்றெல்லோமுஞ்சொன்னோங்கேள்வெவ்வேறாயின்னந்துயிலுதியோ, வன்னெஞ்சப்பேதையர்போல்வாளாகிடத்தியாலென்னே துயிலின்பரிசேலோரெம்பாவாய். (௭)

கோழிசிலம்பச்சிலம்புங்குருகெங்குமேழிலியம்பவியம்பும்வெண்சங்கெங்கும், கேழில்பரஞ்சோதிகேழில்பரங்கருணைகேழில்விழுப்பொருள்கள்பாடினோங்கேட்டிலையோ, வாழியீதென்னவுறக்கமோவாய்திறவாயாழியானன்புடைமையாமாறுமிவ்வாறோ, வூழிமுதல்வனாய்நின்றவொருவனையேழைபங்காளனையேபாடேலோரெம்பாவாய். (௮)

முன்னைப்பழம்பொருட்குமுன்னைப்பழம்பொருளேபின்னைப்புதுமைக்கும்போத்துமப்பெற்றியனே, யுன்னைப்பிரானாகப்பெற்றவுன்சீரடியோமுன்னடியார்தாள்பணிவோமாங்கவர்க்கேபாங்காவோ, மன்னவரேயெங்கணவராவாரவருகந்துசொன்னபரிசேதொழும்பாய்ப்பணிசெய்வோ, மின்னவகையேயெமக்கெங்கோனல்குதியேலென்ன குறையுமிலோமேலோரெம்பாவாய். (௯)

பாதாளமேழினுங்கீழ்சொற்கழிவுபாதமலர்போதார்புனைமுடியுமெல்லாப்பொருண்முடிவே, பேதையொருபாற்றிருமேனியொன்றல்லன்வேதமுதல்விண்ணோருமண்ணுந்துதித்தாலு, மோதவுலவாவொருதோழன்றொண்டருளன்கோதில்குலத்தரன்றன்கோயிற்பிணாப்பிள்ளைகா, ளேதவனூரேதவன்பேராருற்றாரயலாரேதவனைப்பாடும்பரிசேலோரெம்பாவாய், (௧௰)

மொய்யார்தடம்பொய்கைபுக்குமுகேரென்னக்கையாற்குடைந்துகுடைந்துன்கழல்பாடி, யையாவழியடியோம்வாழ்ந்தோங்காணாரழல்போற்செய்யாவெண்ணீறாடிசெல்வாசிறுமருங்குன், மையார்தடங்கண்மடந்தைமணவாளாவையாநீயாட்கொண்டருளும்விளையாட்டி, னுய்வார்களுய்யும்வகையெல்லாமுய்ந்தொழிந்தோமெய்யாமற்காப்பாயெமையேலோரெம்பாவாய். (௧௧)

ஆர்த்தபிறவித்துயர்கெடநாமார்த்தாடுந்தீர்த்தனற்றில்லைச்சிற்றம்பலத்தேதீயாடுங், கூத்தனிவ்வானுங்குவலயமுமெல்லோமுங்காத்தும்படைத்து

நகரந்துமலிளையாடி, வாாத்தையும்பேசிவளைசிலம்ப
செயயவணிகுழன்மேல்வணடாாபபப், பூததிகழும்பெ
யான்பொறபாதமேததியிருஞசுனைநீராடேலோரெமப

பைஙகுவளைககாாமலராற்செங்கமலப்பைமபோத
தாற்பின்னுமரவத்தாற, றஙகணமலஙகழுவுவாாவந்துசா
ராட்டியுமெஙகோனும்போன்றிசைநத, பொஙகுமடுவிற்பு
நதுநஞசஙகஞசிலமபசசிலமபுகலந்தாாப்பக, கொங்கைகளபொஙக
யுமபுனலபொங்கபபஙகயபபூம்புனலபாயநதாடேலோரெமபாவாய். (கங

காதாாகுழையாடப்பைம்பூணகலனுடககோதைகுழலாடவண்டின்குழா
மாடச, சீதபபுனலாடிசசிறறமபலம்பாடிவேதபபொருளபாடியபபொரு
ளாமாபாடிச, சோதிதிறமபாடிசசூழகொனறைததார்பாடியாதிதிறமபாடி
யநதமாமாபாடிப, பேதிததுநம்மைவளாததெடுததபெய்வளைதன்பாததிற
மபாடியாடேலோரெமபாவாய. (கச)

ஓரொருகாலெமபெருமானென்றென்றேநமபெருமான்சீரொருகால்வா
யோவாளசிததஙகளிகூர, நீரொருகாலோவா நெடுநதாரைகணபனிபபபா
ரொருகால்வநதனையாளவிணணோரைததா[illegible]யாள, பேரரையற்கிஙங
னேபிததொருவராமாறு மாரொருவரிவவ[illegible]னமாட்கொளளுமவிததகாதா
ள, வாருருவபபூ[illegible]முலையீாவாயாரநாமபாடியேருருவபபூமபுனலபாய்நதா
டேலோரெமபாவாய. (கரு)

முன்னிககடலைசசுருககியெழுநதுடையாளென்னத்திகழ்ந்தெம்மையாளு
டையாளிட்டிடையின, மினனிபபொலிநதெமபிராட்டிதிருவடிமேறபொ
ன்னஞசிலமபிறசிலமபிததிருபபுருவ, மெனனசசிலைகுலவிநதமமையா
ளுடையாடன்னிறபிரிவிலாவெஙகோமானன்பாககு, முன்னியவணமக்கு
முனசுரககுமினனருளேயெனனபபொழியாய்மழையேலோரெம்பாவாய்.

செஙகணவன்பாறறிசைமுகன்பாறறேவாகள்பாலெங்குமிலாததோாின்
பநமபாலதாக, கொஙகுணகருங்குழலிநதம்மைககோதாட்டிஙகுநமமில்
லஙகடோறுமெழுந்தருளிச, செங்கமலபபொறபாதநதநதருளுஞ்சேவகனை
யஙகணரசையடியோஙகட்காரமுதை, நஙகள்பெருமானைபபாடிநலந்திகழ
ப்பஙகயபபூம்புனல்பாயநதாடேலோரெம்பாவாய். (கஎ)

அணணாமலையானடிக்கமலஞ்சென்றிறைஞ்சுமவிண்ணோர்முடியின்மணி
த்தொகைவீறறறுறபோற், கணணாிரவிகதிாவந்துகாாகரபபததண்ணாரொ
ளிமழுஙகிததாரகைகடாமகலப, பெணணாகியாணாயலியாய்பபிறங்கொளி
சோவிணணாகிமண்ணாகியிததனையுமவேறாகிக, கண்ணாரமுதமுமாய்நின்றான்
கழல்பாடிப்பெண்ணேயிப்பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோரெம்பாவாய். (கஅ)

உங்கையிற்பிள்ளையுனக்கேயடைக்கலமென்றங்கப்பழஞ்சொற்புதுக்குமெ
ம்மச்சததா, லெங்கள்பெருமானுனககொன்றுரைப்போங்கேளெங்கொங்
கைநின்னன்பரல்லாாதோள்சேரற்க, வெங்கையுனககல்லாதெப்பணியுஞ்

திருவெம்பாவை.

செய்யற்ககங்குல்பகலெங்கண்மற்றொன்றுங்காணற்க இங்கிப்பரிசேயெம
க்கெங்கோனல்குதியேலெங்கெழிலென்ஞாயிறெமக்கேலோரெம்பாவாய்.

போற்றியருளுகநின்னாதியாம் பாதமலர்போற்றியருளுகநின்னந்தமாஞ்
செந்தளிர்கள்,போற்றியெல்லாவுயிர்க்குந்தோற்றமாம்பொற்பாதம்போற்றி
யெல்லாவுயிர்க்கும்போகமாம்பூங்கழல்கள், போற்றியெல்லாவுயிர்க்குமீறா
மிணையடிகள்போற்றிமானான்முகனுங்காணாதபுண்டரிகம், போற்றியாமு
ய்யவாட்கொண்டருளும்பொன்மலர்கள் போற்றியாமார்கழிநீராடேலோ
ரெம்பாவாய். (௨௰)

திருச்சிற்றம்பலம்.

